



Director:
ALBERT SÁEZ

el45
aniversari

Preu: 2 €

DIMARTS
2 de juliol del 2024

EDICIÓ CATALÀ

CAT

Edició digital:
ELPERIODICO.CAT

el Periódico

LA SALA REITERA LA INHABILITACIÓ DE JUNQUERAS, ROMEVA, TURULL I BASSA

El Suprem no aplica l'amnistia i manté l'ordre contra Puigdemont

El tribunal que va jutjar el procés i Llarena exclouen de la llei el delict de malversació pel qual estan processats l'expresident, Comín i Puig ● Només aixeca les cautelars que pesaven sobre Rovira per l'1-O

TEMA DEL DIA | P. 2 A 4

Ferran Sendra



Pretenders electrifica Pedralbes

La llegendaria banda de Chrissie Hynde va inaugurar el festival Les Nits de Barcelona amb la presentació del seu últim disc, 'Relentless' PERSONES | P. 34 I 35

ELECCIONS

El recel entre el macronisme i l'esquerra dificulta el setge a Le Pen

PANORAMA | P. 6 A 8

CISMA A ERC

L'autoria dels cartells contra Maragall posa a la picota Sabrià

PANORAMA | P. 12

Subcontractes del Camp Nou reclamen als seus treballadors els diners regularitzats per Inspecció

Operaris de les obres denuncien que els seus caps els amenacen d'acomiadar-los si no tornen els imports fets aflorar o les liquidacions PANORAMA | P. 16

Un projecte amb BBVA

Perspectives financeres per al segon semestre de l'any

AVUI, A LA SECCIÓ D'ECONOMIA

VIVENDA

El preu del lloguer a BCN arriba a la xifra rècord de 1.193 euros

PERSONES | P. 26 I 27



lanzarotecaliente.com

**Les raons del
Suprem per
no amnistiar
el procés**

«El que s'apodera de béns
aliens –en aquest cas
patrimoni públic– comet
delicte tot i que el metàl·lic
obtingut es destini a regals a
tercers, a almoïna o a
qualsevol altra causa
altruista».

Tema del dia:

El perdó al procés

El TS no amnistia Puigdemont a l'excloure de la llei la malversació

El tribunal que va jutjar l'1-O considera que el delicte pel qual està processat l'expresident entra en les excepcions de la llei ● El Suprem aixeca només l'ordre d'arrest de Rovira, tot i que falta veure l'efecte en la causa de Tsunami

David Borrat / Efe

Á. VÁZQUEZ / C. GALLARDO
T. CALLEJA FLÓREZ
Madrid

El Tribunal Suprem no aplica l'amnistia. Davant els informes favorables que la setmana passada van presentar la fiscalia i l'Advocacia de l'Estat, en què instaven a aplicar la mesura de gràcia a tots els delictes associats al procés i l'aixecament de les mesures cautelars que encara pesa sobre els líders independentistes processats en rebel·lia, com l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont, l'alt tribunal considera que el delicte de malversació entra en les excepcions que preveu la mateixa llei d'amnistia.

Només la secretària general d'ERC, Marta Rovira, es veu beneficiada per la llei, a l'estar només processada per desobediència per l'1-O, fet que fa que el jutge Llarena li aixequi l'ordre de detenció que tenia pendent en el cas que tornés a Espanya. Però en el seu cas no vol dir gaire res, perquè encara té pendent la causa de Tsunami Democràtic, en la qual està imputada per terrorisme a l'Audiència Nacional.

Ni l'instructor del procés al Suprem, el jutge Pablo Llarena, ni els magistrats de la Sala Penal que van jutjar el cas i van dictar la sentència l'octubre del 2019 consideren que es pugui aplicar l'amnistia a la malversació, cosa que suposa que tampoc es poden aixecar les ordres de detenció que pesen contra Puigdemont i els exconsellers Toni Comín i Lluís Puig.

Només una dels sis membres del tribunal, la magistrada Ana Ferrer, discrepa dels seus companys i ha formulat un vot particu-



Carles Puigdemont en un acte de campanya de JxCat a Cotlliure (França) a principis de juny.

lar, a l'entendre que havia d'aplicar-se la mesura de gràcia als condemnats pel delicte de malversació i que havia d'haver-se plantejat una qüestió prejudicial davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) respecte a si es van veure afectats els interessos europeus. Per Ferrer, la interpretació dels seus companys és contrària a la més beneficiosa per al reu, malgrat el previst en la jurisdicció penal.

Amb la seva decisió, la Sala Pe-

nal decideix no donar per executada la pena d'inhabilitació que han de complir fins al 2030 i 2031 l'expresident d'ERC Oriol Junqueras i els exconsellers Raül Romeva, Jordi Turull i Dolors Bassa, perquè «van fer amb el patrimoni aliè que els estava confiat el que no van poder o no van voler fer amb

el seu patrimoni. Van destinar aquell als seus propis objectius personals, que no per ser polítics, deixen de tenir aquest vessant també particular o sectari», assenyala la interlocutòria de 61 pàgines, que és recurrible en súplica davant els mateixos magistrats i després, davant el Tribunal Constitucional.

Respecte a les condemnes pel delicte de desobediència, en què no hi ha problema per aplicar l'amnistia i és una pena ja com-

plerta per tots, la Sala, com Llarena, dona 10 dies a les parts perquè sol·licitin acudir al Tribunal Constitucional a través d'una qüestió d'inconstitucionalitat si creuen que la llei vulnera drets fonamentals, com el d'igualtat.

L'argument de la Sala i de Llarena per negar l'amnistia consisteix que en la malversació incorren les dues excepcions que preveu la llei d'amnistia: que el delicte es realitzés amb propòsit d'obtenir un benefici personal de caràcter patrimonial i que afecti els interessos financers de la Unió Europea. El tribunal que va jutjar el procés adopta, a més, un to dur cap a la iniciativa legislativa i la «precipitació» amb què el «text legal ha vist la llum, reflectida entre altres aspectes en la visible distància entre la redacció inicial i la que finalment ha sigut publicada».

Lenitat del legislador

La Sala qualifica de «sorprenent contrast entre la protecció reforçada que la Unió Europea atribueix al delicte de malversació de cabals públics i la lenitat (benevolència) del legislador espanyol que no ha dubtat a perdonar greus delictes, així com les conseqüències econòmiques que se n'han derivat». El tribunal es permet assenyalar que «el legislador ha estimat necessari obrir un parèntesi a cent anys de jurisprudència i fer-ho per a uns fets i uns protagonistes molt concrets. Un parèntesi que tornarà a tancar-se per a tots els altres ciutadans que han sigut condemnats per un delicte de la mateixa naturalesa».

Així, destaca la diferència entre «els que eren aliens a l'acompli-

«Van endossar les seves despeses a l'Administració autonòmica, sense que la iniciativa respongués a la satisfacció de cap interès públic. I ho van fer aprofitant les seves responsabilitats a la Generalitat».

Apunt

Jo el Suprem



Rosa Paz

Ha passat només una setmana des que PSOE i PP van subscriure el pacte per renovar el CGPJ, cosa que garantirà la independència judicial i acabarà amb la politització de la justícia, segons van declarar els mateixos signants. Ha passat només una setmana i s'han tornat a plantejar els mateixos dubtes sobre què és exactament el que guia alguns jutges a l'hora de rebel·lar-se contra les lleis aprovades al Parlament, si és només la interpretació jurídica de les normes o si es deixen portar per posicionaments ideològics. Es pot entendre que als magistrats de la Sala Penal del Tribunal Suprem els costi aplicar l'amnistia a aquells polítics catalans a qui van condemnar a més d'una dècada de presó per sedició i a aquell, fugit de la justícia, a qui intenten capturar amb una ordre internacional de detenció.

Sembla que, per a ells, acceptar el contingut de la llei d'amnistia sigui com admetre que anteriorment van actuar de manera errònia, com fer-se l'harakiri. No tindria, no obstant, per què llegir-se amb aquesta suspicàcia la norma aprovada per majoria absoluta al Congrés dels Diputats. Però si ho veuen així, sembla clar que posats a seccionar-li el ventre a algú prefereixin tallar-li al Govern per obrir-ls-hi a si mateixos. Esbudellar Pedro Sánchez no els resulta tan dolorós, pot ser que fins i tot ho disfrutin, mentre que atènyer-se al contingut d'una llei que no els agrada els regira l'estómac.

Els legisladors, que els jutges del Suprem consideren uns tous (els acusen de «lenitat»), es van avançar a la interpretació que podrien fer de la malversació els magistrats i van puntualitzar que aquesta excepció només es mantindria si hi hagués enriquiment personal. Ningú ha provat, de moment, un increment patrimonial dels acusats, però això no ha frenat Jo el Suprem, ni a l'hora de negar-se a aplicar l'amnistia ni tan sols a la d'enfrontar-se als altres dos poders de l'Estat, el legislatiu i l'executiu. No sembla aquest el millor camí per aclarir dubtes sobre la imparcialitat judicial ni per asserenar els ànims. ■

«No és difícil aventurar que la ruptura de la integritat territorial d'Europa –aquesta desconexió va existir, tot i que durés només uns quants segons– va enclore un greu perill d'afectació dels interessos financers».

«El debilitament de la fortalesa territorial d'Espanya i de la mateixa Unió Europea va ser real [...] es van posar en risc les bases estructurals sobre les quals s'ha erigit el projecte europeu».

ment de funcions públiques i, per tant, no custodiaven fons públics», que «van aportar les quantitats que van considerar oportunes per fer realitat el que després va resultar un frustrat procés polític» i els responsables polítics, que «disposaven d'ingents partides pressupostàries i en van disposar per afavorir les mateixes finalitats» i «no van veure alterat el seu patrimoni en aquestes quantitats perquè no els va fer falta. Els diners de tots van servir per no minorar els diners d'uns quants».

La interlocutòria assenyala que «aquest benefici personal de caràcter patrimonial s'enforteix a partir de la consideració dels responsables polítics com funcionaris públics que han de respondre de les seves decisions sobre l'administració i disposició dels fons patrimonials de l'Estat».

Quant al fet que amb la seva actuació van afectar els interessos financers de la Unió Europea, la Sala afirma que «no és difícil aventurar que la ruptura de la integritat territorial d'Europa –aquesta desconexió va existir,

La Sala compara l'1-O amb el Brexit per assenyalar el «perill financer» que va causar a la Unió Europea

encara que durés només uns quants segons – va tancar un greu perill d'afectació dels interessos financers» vetats en la llei d'amnistia i recorda l'efecte que va tenir el Brexit, tot i que aquí només es tractés d'una part d'Espanya.

Llarena fa menció a les despeses que va comportar l'organització de l'1-O endossades al pressupost de la Generalitat i considera que es va cometre el delictes per tal d'«obtenir un benefici personal de caràcter patrimonial», que haurien obtingut tant l'expresident com els responsables de Salut i Cultura. «Van ser ells els que van concebre el pla per aconseguir la independència de Catalunya i van adoptar un acord de Govern que van firmar tots ells per assumir determinades factures des dels seus departaments», assenyala. ■

L'expresident al·ludeix a la màfia al dir al tribunal «la Toga Nostra»

► Junts i ERC es regiren contra el que qualifiquen de «decisió política» dels magistrats i anuncien que presentaran recursos

CARLOTA CAMPS
QUIM BERTOMEU
Barcelona

«La Toga Nostra». Així, amb una contundent comparació entre l'alt tribunal i la màfia siciliana, és com Junts es va referir a la decisió del Tribunal Suprem de no amnistiar la malversació del procés i de mantenir l'ordre de detenció dictada contra l'expresident Carles Puigdemont. Primer ho va fer el mateix expresident en un missatge a les xarxes, al qual més tard li ha posat veu el secretari general del partit, Jordi Turull, que va anunciar recursos en totes les ins-

Els postconvergens acusen els jutges Llarena i Marchena d'«alinejar-se amb l'extrema dreta»

tàncies possibles contra la decisió dels magistrats Pablo Llarena i Manuel Marchena, a qui va acusar d'«alinejar-se amb Vox» i de vulnerar les normes «més elementals de la democràcia» i de la «separació de poders».

Segons Turull, es tracta d'una «decisió política» i creu que al seu darrere hi ha una voluntat clara no només de torpedinar la llei d'amnistia, sinó també d'«interferir en el calendari» del Parlament de Catalunya, que ha de celebrar un debat d'investidura abans del 26 d'agost per evitar la repetició electoral. No obstant, el dirigent de Junts va deixar clar que la no aplicació de l'amnistia per part del Suprem no alterarà els «compromisos adquirits fins ara». En aquest sentit, va assegurar que l'expresident Puigdemont és una «persona



«Puigdemont tornarà a Catalunya si hi ha debat d'investidura»

JORDI TURULL
SECR. GENERAL DE JUNTS



«És una falta de respecte a la democràcia i a la separació de poders»

RAQUEL SANS
PORTAVEU D'ERC

de paraula», per la qual cosa va afirmar que «en cas que hi hagi debat d'investidura», l'expresident manté la voluntat de travessar la frontera per estar present en la sessió parlamentària.

La decisió de l'alt tribunal afecta també altres líders independentistes com l'exvicepresident Oriol Junqueras i els exconsellers Raül Romeva i Dolors Bassa, a més de Turull, per la qual cosa, a part de Puigdemont, ERC també es va pronunciar en contra de la decisió del Suprem. La seva portaveu, Raquel Sans, va titllar de «falta de respecte a la democràcia, a la separació de poders i als ciutadans» que l'alt tribunal rebutgi concedir

Els republicans estan convençuts que al final la justícia «haurà d'aplicar» la nova llei d'amnistia

l'amnistia pel delictes de malversació. Això sí, també va advertir que el seu partit no se sorprèn perquè des del principi va imaginar que el poder judicial presentaria reticències a aplicar la llei de l'oblit penal del procés.

Malgrat el revés, els republicans es mostren convençuts que al final els jutges l'hauran d'aplicar i ja van anunciar diverses accions legals contra la decisió, entre les quals un «incident de nul·litat» i un «recurs d'empara». El Suprem considera que el delictes de malversació entra en les excepcions que contempla la mateixa llei d'amnistia, en contra del criteri de la fiscalia, que s'havia pronunciat a favor d'amnistiar aquest delictes al considerar que no hi va haver enriquiment patrimonial ni es va afectar els interessos de la Unió Europea. ■

El perdó al procés

El PSOE discrepa de la decisió del Suprem i confia a no allunyar-se de Junts i ERC

► Feijóo retreu a Sánchez que «només ha aprovat una llei i ni tan sols va saber fer-la» ► Abascal dona la benvinguda a «una mica de decència»

JUAN RUIZ SERRA
PALOMA ESTEBAN
Madrid

El PSOE va deixar clar ahir que discrepa del revés del Suprem a la llei d'amnistia, després que els magistrats de la Sala Penal rebutgessin aplicar la mesura de gràcia als dirigents independentistes, com Carles Puigdemont i Oriol Junqueras, que han sigut condemnats o estan processats per malversació. Oposant-se a la tesi de l'alt tribunal, una reacció poc habitual en el partit, els socialistes van mostrar la seva «discrepància». Ahora, esperen que el moviment judicial no contribueixi a allunyar ERC i Junts en un moment sensible.

Des de la seu del PSOE, al madrileny carrer de Ferraz, la portaveu, Esther Peña, va rebutjar en diverses ocasions entrar en el fons d'una decisió judicial que, va explicar, no coneixia «en profunditat» perquè s'acabava de difondre quan ella va començar la compa-

reixença. Però la dirigent socialista sí que va anticipar que la interlocutòria de l'alt tribunal no hauria d'influir en «res» sobre la relació que republicans i postconvergens mantenen amb el Govern, el PSOE i el PSC. «Són processos diferenciats», va dir.

Es tracta més d'un desig que d'una constatació. L'amnistia va ser la pedra sobre la qual Pedro Sánchez va construir la seva investidura, garantint-se el suport de Junts i ERC a canvi de la norma que pretén donar carpetada als procediments contra el procés, així que el flanc judicial i el polític sempre han estat relacionats.

Just després, fonts de la direcció del partit van anar més enllà. «Mostrem, com sempre, el nostre respecte a les resolucions judicials, tot i que discrepem amb arguments de la decisió acordada. No entrarem a valorar les consideracions polítiques que ha fet el Suprem, sorprenents i innecessàries per a la tasca jurisdiccional que tenen encomanada. És en l'àmbit polític i no judicial en què corres-



Esther Peña, portaveu de la Comissió Executiva Federal del PSOE, ahir.

Eva Ercolanese / Efe

pon opinar sobre les lleis, els pactes entre forces polítiques i la tramitació parlamentària de les normes», van dir els socialistes, argumentant que la mesura de gràcia s'ha d'aplicar a la malversació.

Crítiques populars

El líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, va retreure al Govern de Sánchez «haver-se dedicat a acontentar els seus socis» des que va resultar investit al novembre i haver oblidat que els governs s'han de dedicar «a servir als ciutadans» en el seu conjunt. Ho va fer davant la majoria dels seus presidents autonòmics a Salamanca.

Pocs minuts després que el Suprem anunciés que no aplicaria l'amnistia en el delictes de malversació, el dirigent conservador va assegurar que Sánchez «només ha tingut majoria per aprovar una llei i pel que es veu, ni tan sols saben fer-la». Feijóo es referia així, com ha fet tantes altres vegades, al fet que la redacció de la norma –que va elaborar el mateix Executiu i els independentistes que s'havien de beneficiar dels seus efectes– tenia forats. La secretària general del PP, Cuca Gamarra, va assegurar també que la llei d'amnistia «sempre va ser inconstitucional» i que queda demostrat que «és de molt difícil aplicació».

El líder de la ultradreta de Vox, Santiago Abascal, va aplaudir la decisió del Tribunal Suprem, una resolució, va assegurar, que mostra «una mica de decència entre tanta ignomínia».

JxCat denunciarà el jutge Aguirre per vanter-se de tombar l'amnistia

► La querella per prevaricació respon als àudios en els quals el magistrat s'hauria arroгат la caiguda de la llei al gener

CARLOTA CAMPS
Barcelona

La defensa de l'expresident Carles Puigdemont, liderada per Gonzalo Boye, presentarà una querella contra el jutge Joaquín Aguirre per prevaricació. El lletrat va començar a preparar el plet quan el magistrat va obrir una nova causa contra Puigdemont i 13 investigats més –entre els que també figura el mateix Boye– per un delictes de malversació i un altre d'alta traïció per la trama russa del procés. Ja llavors, l'advocat va titllar l'acusació de «deliri» i de malversació de fons públics, però ara, amb la publica-

ció d'uns àudios en els quals el magistrat es vanta d'haver tombar l'amnistia, l'advocat considera tenir més raons per realitzar aquesta querella, que previsiblement es presentarà en els pròxims dies.

Recusació

A més, segons fonts de la defensa, Boye tornarà a demanar la recusació del jutge, és a dir, que se l'aparti de la causa. Fa uns mesos, la defensa de l'expresident ja va sol·licitar sense èxit a l'Audiència de Barcelona que Aguirre fos substituït del procediment, després de concedir una entrevista en una televisió alemanya sobre la causa que estava instruint.

L'Audiència no va donar la raó a Junts en aquest aspecte, però sí que va ordenar donar per acabada la investigació. El togat, no obstant, va obrir una nova causa fa poc més d'una setmana, amb l'amnistia ja aprovada i pendent d'aplicació, per poder continuar indagant en l'assumpte.

Tot això després de conèixer-se que Aguirre, en una conversa privada revelada per Canal Red, el mitjà impulsat per l'exlíder de Podem Pablo Iglesias, s'hauria erigit com el responsable de la no-aprovació de la llei d'amnistia a finals del mes de gener, quan Junts va votar en contra de la norma per continuar negociant el text. «M'han dit que ahir es va tombar allò de la llei

Joan Cortadellas



Joaquín Aguirre.

d'amnistia. Es va tombar per mi. Al Govern li queden dos telenotícies alemanys. I ja està. A prendre pel cul», arriba a afirmar el magistrat en l'àudio, revelat ahir.

Tant Puigdemont com el secretari general de Junts, Jordi

Turull, van reaccionar a la publicació acusant el jutge de prevaricació. «Quan els jutges fan política des del seu càrrec i la utilitzen per subvertir l'Estat de dret, això té un nom i el trobareu en el Codi Penal», va denunciar Puigdemont.

Boicotejar la llei

Turull, per la seva banda, va titllar l'actuació del magistrat d'«activisme polític» per «boicotejar» la llei d'amnistia. A més, vinculant aquest fet amb la decisió del Tribunal Suprem de no exonerar el delictes de malversació i no aixecar l'ordre de detenció contra l'expresident, el secretari general dels postconvergens va lamentar que l'alt tribunal en comptes d'«apartar» el jutge Aguirre l'«aplaudeixi i vagi més enllà».

Fonts de l'entorn del jutge barceloní, per la seva banda, parlen de converses «manipulades» i adverteixen en aquest sentit d'un possible delictes «contra el secret de les comunicacions» si les gravacions van ser fruit de punxades telefòniques.



Poder triar és el teu poder.

Avui una empresa necessita treballar de mitjana amb tres bancs diferents. I al nostre país una de cada dues heu triat fer-ho amb Banc Sabadell, que us aporta més del 30 % del finançament que necessiteu per operar i continuar creixent. Potser ens heu triat perquè som el banc més recomanat per les empreses. O perquè gestionem el 20 % dels TPV del comerç a Espanya. O perquè generem el 35 % del crèdit a l'exportació. O perquè hem finançat amb 1.300 milions

d'euros més de 5.000 startups. O pot ser que simplement hàgiu decidit treballar amb nosaltres per la nostra capacitat d'entendre-us i acompanyar-vos en els vostres projectes. Sigui com sigui, el més important és que sou vosaltres i només vosaltres les que teniu el dret i el poder de decidir amb quins bancs treballar.

És la teva empresa. És la teva vida. Ens encanta ser el teu banc. Tu tries.

^BSabadell



Legislatives transcendentals

Els recels entre Macron i l'esquerra radical dificulten posar fre a Le Pen

► L'escenari més temut en la segona volta és que l'electorat macronista no vulgui donar el seu suport a la coalició que inclou Mélenchon ► Attal fa autocrítica després dels seus mals resultats

LETICIA FUENTES
París

A les vuit en punt, els primers resultats de la primera volta de les eleccions legislatives avançades de diumenge a França van aparèixer a les pantalles de la sala Wagram de París, on es trobaven més de 300 periodistes acreditats. Un sospir conjunt però sense sorpreses. «Voilà. El que esperàvem, ¿no?», deia un dels periodistes acreditats.

Com auguraven els sondejos, l'extrema dreta va ser la clara vencedora en la primera volta, tot i que sense majoria absoluta. Tot just conèixer-se les primeres dades, Jordan Bardella, candidat de Reagrupament Nacional, compareixia davant els mitjans: «L'elecció ara està clara [...]. El camp presidencial en gran manera queda desautoritzat». I va assenyalar la

coalició d'esquerreres com la seva única adversària: «D'una banda, l'aliança dels pitjors, la del Nou Front Popular reunit al darrere de Jean-Luc Mélenchon, que conduirà el país al desordre, la insurrecció i la ruïna de la nostra economia. D'altra banda, la Unió Nacional que tinc l'honor de dirigir amb Marine Le Pen, Eric Ciotti i els nostres aliats».

Mentre ell parlava, milers de persones es concentraven a la plaça de la República de París al crit de «no passaran», per protestar per la victòria de la ultradreta. Una participació històrica, en la qual més de 12 milions de francesos van votar per Reagrupament Nacional, i els seus candidats són al capdavant de 297 llistes. L'esquerra, pel seu costat, feia una crida a construir un nou Front Popular més fort i sòlid per fer barreira a l'extrema dreta en la volta de diumenge vinent.



Manifestació en protesta pel triomf electoral de la ultradreta celebrada diumenge a París.

MARIO SAAVEDRA
Madrid

Els ànims al centre i l'esquerra de França estan per terra. Però el Nou Front Popular i part de Junts, la coalició liderada pels d'Emmanuel Macron, miren d'esbossar un pla per evitar que els ultres obtinguin els 289 diputats que els permetrien investir Jordan Bardella, el jove delfí de Le Pen, com a primer ministre. Es tracta d'imposar una mena de cordó sanitari o front republicà: un pla complex i ple de variables.

De moment tan sols han anunciat que es retiraran de la contesa electoral decisiva, per concentrar el vot contra el Reagrupament Nacional (RN) de Marine Le Pen, un total de 166 dels candidats situats en tercer lloc.

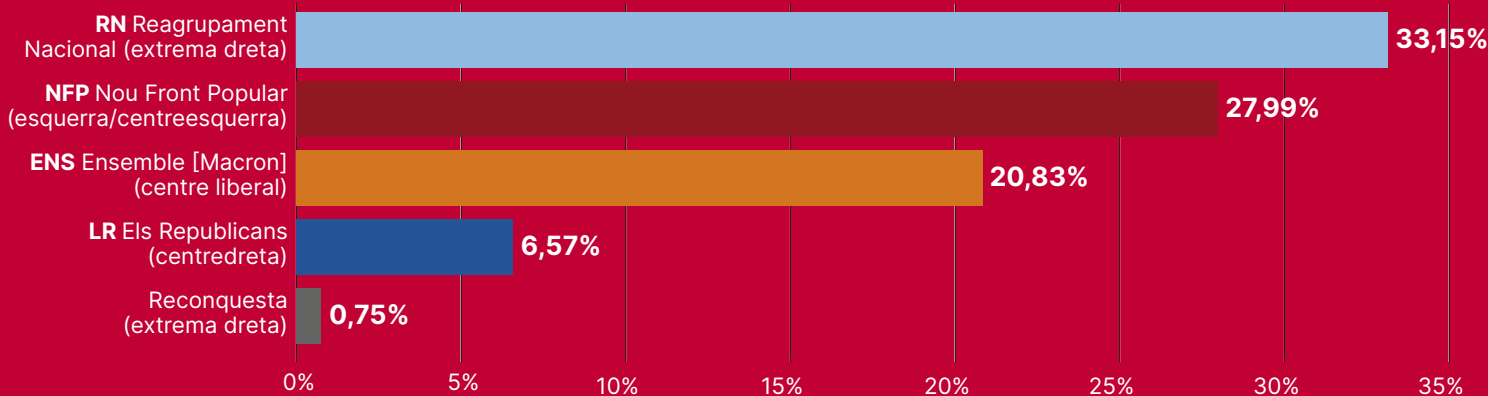
Les 307 'triangulars' que ho decidiran tot

Per entendre-ho, primer cal conèixer el funcionament del sistema de doble volta de les legislatives a França. Agafem com a exemple el departament d'Ain, als Alps. Al segon districte d'Ain (a cada districte s'elegeix un diputat) la majoria dels vots se'ls ha emportat el candidat de RN Andréa Kotarac (39%), seguit de Romain Daubié (24%), de Junts. En tercer lloc ha quedat Maxime Meyer, del Nou Front Popular, amb el 23% dels vots. Diumenge vinent, els 73.436 electors d'aquest districte d'Ain tornaran a ser convocats a les urnes, i

RESULTATS A FRANÇA

Primera volta de les eleccions legislatives. Percentatge de vot

Font: Ministeri de l'Interior de França



6-7

Dimarts, 2 de juliol del 2024

elPeriódico

Un dilluns de ressaca electoral amb moltes reflexions sobre la taula, i amb poc temps de reacció. Sense temps per perdre, des de primera hora del matí, el president francès, juntament amb tota la cúpula del Govern, es trobaven reunits al palau de l'Elisi per fer balanç dels resultats i traçar un nou full de ruta. El mateix a Villa Le Pen i en el bastió del Nou Front Popular. ¿Un nou cordó sanitari?



Abdul Saboor / Reuters

hauran d'elegir entre aquests tres en una segona volta. La resta no han aconseguit el 12,5% mínim.

Desistiments

Aquesta tema de candidats es diu una triangular. Aquestes han sigut les eleccions amb més triangulars de la història: 306 de 577. Aquest terme està en l'epicentre de la política francesa del moment, perquè allà és on volen actuar els que volen evitar que la ultradreta arribi al Govern. Es tracta que un dels tres candidats, el que menys vots s'hagi endut,

¿Un efecte ni-ni? ¿Noves aliances? «El cordó sanitari ja va quedar molt fet malbé el 2022, i en aquesta ocasió és possible que no aconsegueixi remuntar el vol», afirma el politòleg Arsenio Cuenca.

Macron en retirada

La debacle del macronisme és una realitat, però tot i així, la majoria presidencial no es rendeix. Després de conèixer-se els resultats i les més de 300 triangulacions per tot el territori, Macron va fer una crida als seus a retirar-se en aquelles zones on, de les tres forces, el seu candidat fos el menys votat, per donar lloc a l'esquerra i així potenciar el cordó sanitari. En total, està previst que es retirin 60 diputats macronistes, tot i que tenen de termini fins a la tarda d'avui per oficialitzar-ho.

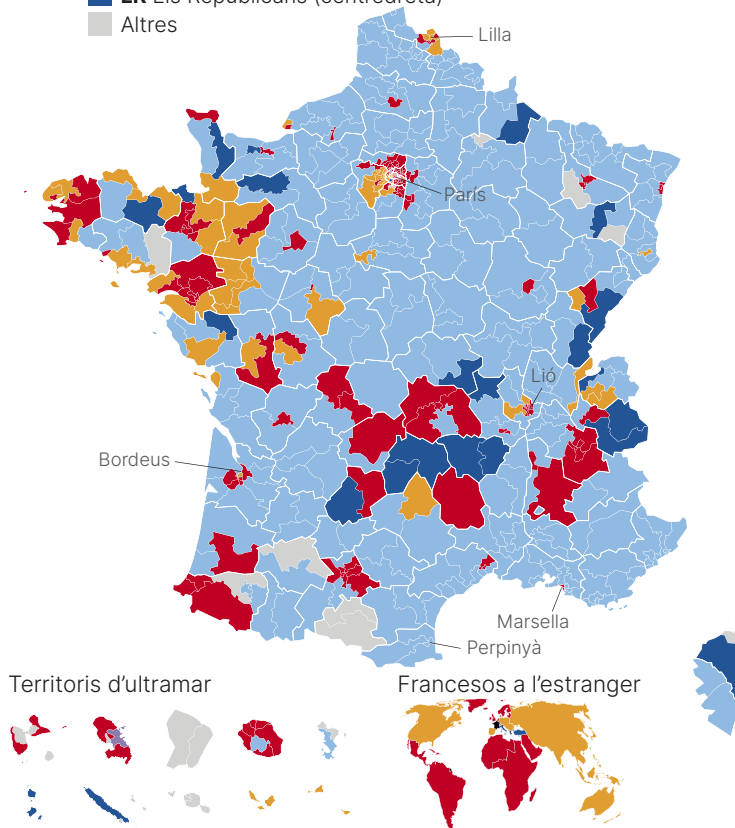
Un gest que alguns han interpretat com una aliança ofensiva amb la França Insubmisa. «Crec que és una aliança deshonrosa en un sentit o un altre. Els francesos no es deixen enganyar», va denunciar Bardella ahir a TF1. Durant la campanya electoral, Macron havia acusat la França Insubmisa d'«inmigracionista», però sembla que ara, amb l'extrema dreta a les portes del poder, el president prefereix recular. «Veient que no hi ha consignes clares del macronisme, es perdran molts vots i viurem molta competitivitat

abandoni per concentrar el vot i derrotar el candidat de Reagrupament Nacional.

El Nou Front Popular ha demanat a tots els seus candidats que siguin a l'últim lloc de les triangulars que es retirin (desistiment). Així, els electors només podran votar les altres dues opcions i el vot es concentrarà en l'opció anti Le Pen. En aquest cas d'estudi d'Ain, si això passa i tots tornen a votar, guanyaria l'escó el candidat de la coalició de Macron, amb un 47% dels vots davant un 39% del de Le Pen. Un diputat menys per a la ultradre-

PARTIT GUANYADOR PER CIRCUMSCRIPCIÓ

- RN Reagrupament Nacional (extrema dreta)
- NFP Nou Front Popular (esquerra/centreesquerra)
- ENS Ensemble [Macron] (centre liberal)
- LR Els Republicans (centredreta)
- Altres



per guanyar certes circumscripcions en què, en principi i en un altre context, no hi hauria d'haver aquesta competència», insisteix Arsenio.

Aquesta estratègia davant les triangulacions formades després

de la primera volta preocupen a molts politòlegs, que auguren un possible efecte «ni-ni»: ni amb Reagrupament Nacional, ni el Nou Front Popular, i davant aquest fenomen es poden donar dos escenaris. L'escenari més temut és que

l'electorat macronista no vulgui recolzar aquesta coalició d'esquerrres, en què s'inclou el polèmic líder insubmís, Jean-Luc Mélenchon, i decideixi votar Reagrupament Nacional.

L'abstenció

L'altre escenari se centraria en l'abstenció, és a dir, que els votants no es decantin ni per l'extrema dreta ni per l'esquerra. «No crec que variï molt l'abstenció. En general, sol baixar en la segona volta, però al final aquests últims anys hi ha hagut una diferència de blocs molt clara», explica el politòleg.

Per a molts, som davant la crònica d'una mort anunciada del macronisme i ahir, el primer Ministre feia autocrítica: «Hem entès el missatge dels francesos. Cal treballar de manera diferent», va afirmar Gabriel Attal, a la tele pública francesa.

Igual com en la primera volta, els sondejos i els experts continuen donant com a vencedora l'extrema dreta per a aquesta segona tanda. Fonts pròximes a l'Elisi afirmen que el president s'hauria plantejat la possibilitat de tornar a dissoldre l'Assemblea Nacional per evitar una cohabitació, és a dir, legislar amb un primer ministre d'extrema dreta. Tot i que aquesta opció no podria ser viable fins a l'any vinent, tal com estipula la Constitució. ■

«Mai abans havíem tingut una situació així a França», afirma un analista polític

ta en l'Assemblea gràcies al cordó sanitari. El partit de Macron també apunta en la mateixa direcció, tot i que amb matisos.

De les 306 triangulars i cinc quadrangulars, en les quals el cordó sanitari pot concentrar el vot retirant-se un o dos candidats, ja han anunciat que es retiren els tercers de 166 circumscripcions, tant del Nou Front Popular com de Junts, segons un seguiment de *Le Monde*. Un cop dur a les aspiracions de Reagrupament Nacional. Els altres 140 tenen per decidir-ho fins aquest mateix dimarts.

La resta dels escons es reparteixen en 190 duels, dels quals en 141 hi ha un candidat d'ultradreta. I 76 diputats més ja han sigut elegits sense necessitat de segona volta per superar el 50%, dels quals 39 són de RN. La situació és endimoniada i fer pronòstics amb tantíssimes variables, gairebé impossible. «Mai abans en les eleccions de la França moderna havíem tingut tantes triangulars, i el resultat és gairebé impossible de predir», apunta en conversa amb aquest diari Francis Ghilès, investigador sènior associat del *think tank* Cidob. ■

Transcendentals legislatives

Brussel·les emmudeix amb la victòria de Le Pen i espera a la segona volta

► Von der Leyen, Michel i Metsola van refusar valorar el resultat electoral, tot i que la inquietud als passadissos de les institucions era palpable

SILVIA MARTINEZ
Brussel·les

L'eufòria i joia de les forces ultradretanes, que encapçalen els resultats en la primera ronda de les eleccions anticipades celebrades a França, contrasta amb l'eixordador silenci de les institucions europees davant l'esdevenir polític de la segona potència econòmica de la UE i de les conseqüències que una victòria del Reagrupament Nacional de Marine Le Pen podria tenir per a la resta del club. Com sempre, la consigna és mantenir silenci i esperar al desenvolupament dels esdeveniments abans de pronunciar-se.

«Mai comentem les eleccions en els estats membres i tampoc ho faré en aquest cas», va dir ahir el portaveu de la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen. Tampoc van voler fer valoracions ni el president del Consell Europeu, Charles Michel, ni la del Parlament Europeu, Roberta Metsola, tot i que la inquietud als passadissos de les institucions i a moltes capitals europees és més que palpable.

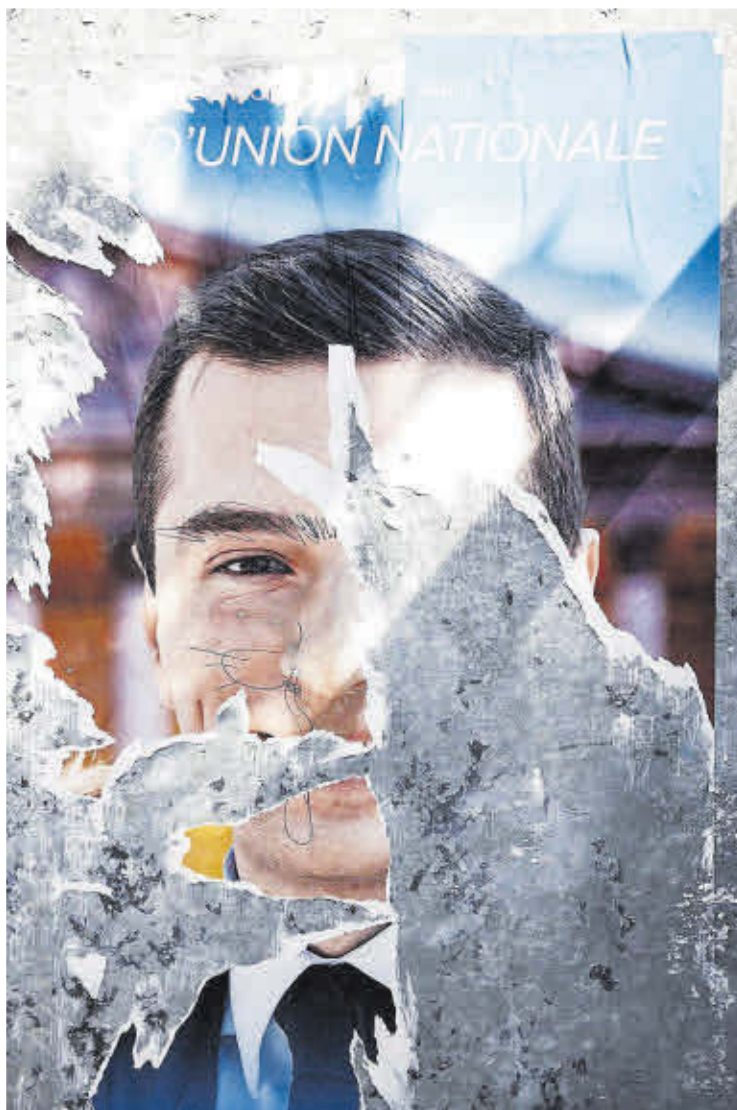
«Ahir l'extrema dreta estava a les portes del poder. Avui les portes estan entreobertes. És imperatiu que ens unim per aturar-ho», avisava la presidenta dels socialdemò-

crates de l'Eurocambra, Iratxe García. «Estimen Putin, els diners i el poder sense control. A Polònia vam revertir aquesta marea en l'últim moment, no ho malgastem», va reivindicar en un missatge a les xarxes socials el primer ministre de Polònia, Donald Tusk.

A Rzeszow, a prop de la frontera amb Ucraïna, qui va ser president del Partit Popular Europeu va ser ahir més explícit i va alertar d'una «perillosa» tendència que podria portar França a convertir-se ben aviat «en el malalt d'Europa», condemnada a protagonitzar un «enfrontament entre forces radicals d'extrema dreta i d'extrema esquerra».

Orbán, president

De moment qui va assumir ahir la presidència semestral rotatòria de la UE amb el lema «Fer que Europa torni a ser gran de nou», ha sigut el primer ministre hongarès, Viktor Orbán, que es va desplaçar a Brussel·les per prendre el testimoni del primer ministre de Bèlgica, Alexander de Croo. Un acte plasmat amb una encaixada, però sense declaracions a la premsa, tot i que De Croo ja va deixar clar què significa l'encàrrec. «La presidència no significa que siguis el cap d'Europa, sinó que ets qui ha de fer els compromisos per arribar a acords. Recomano aquesta posi-



Cartell estripat de Jordan Bardella, candidat de Reagrupament Nacional.

Yoan Valat / Efe

ció al senyor Orbán», deia dient el liberal líder belga, que ahir li va desitjar sort i treballar «en benefici de tots els ciutadans de la UE».

El fet positiu, a ulls dels més crítics amb Budapest, és que la presidència belga ha aconseguit tancar gairebé tots els expedients importants –des de l'inici de negociacions d'adhesió amb Ucraïna o l'ús dels beneficis dels actius congelats al banc nacional rus, fins a la llei de restauració de la natura, el pacte migratori o la reforma de la governança econòmica– que hi havia sobre la taula i que en el pròxim semestre amb prou feines hi haurà activitat legislativa.

França podria convertir-se aviat en «el malalt d'Europa», diu Tusk, el primer ministre polonès

A més, «la presidència té un paper important a l'hora de fixar l'agenda, però no té tant poder per fer el que li dona la gana», recorden fonts diplomàtiques. Una cosa que no impedirà a Orbán utilitzar la palestra europea per donar curs a les reivindicacions d'una presidència que promet no ser una més. «No es tracta només de fer funcionar la maquinària. Hem de dirigir el vaixell perquè Europa no va en la bona direcció», va dir el ministre d'assumptes europeus, Janos Bóka.

El Fidesz d'Orbán també intenta formar un nou partit d'ultradreta a l'Eurocambra anomenat Patriotes per Europa que compta fins ara amb quatre membres: l'ANO txec, l'FPÖ austríac i el Chega portuguès. ■

Les borses pugen alleujades per la poca contundència del triomf ultra

► L'Ibex 35 va tancar amb un increment de l'1,04% ► La resta dels principals índexs europeus també van acabar la jornada en verd

PABLO GALLÉN
ALEJANDRO GALISTEO
Madrid

L'Ibex 35, el principal índex la Borsa espanyola, va tancar ahir amb una revalorització del 1,04% fins als 11.057,00 punts després del resultat de la primera volta de les eleccions a França, on, segons els analistes, la victòria de la ul-

tradreta va ser menys contundent de l'esperat. Des de començament d'any, el selectiu nacional acumula una alça del 9,65%.

Bancs i immobiliàries són els valors que més van pujar en la primera jornada de juliol a l'Ibex 35. Grifols va liderar les pujades amb el 3,38%; Sabadell, amb gran exposició al mercat francès, el va acompanyar al capdavant de l'escalada amb el 2,83%. Només van

cotitzar amb descensos Inditex, que va cedir un 0,99%, Rovi (-0,86%), ACS (-0,40%), i Arcelor Mittal (-0,37%).

L'índex Cac 40 de París també va tancar en verd, amb una pujada de l'1,22%. L'FTSE Mib italià va pujar un 1,85%, el PSI 20 portuguès es va revaloritzar un 1,76%, l'Euro Stoxx 50 francès un 0,85%, el Dax alemany un 0,45% i l'FTSE 100 britànic un 0,01%.

«En aquests moments l'escenari favorit dels mercats és un Parlament en el qual cap dels tres blocs obtingui una majoria, produint-se un estancament. Macron faria un últim esforç per formar un Govern tecnocràtic o demanar a l'actual primer ministre que continuï governant creant majories cas per cas, ja que no pot dissoldre novament el Parlament fins d'aquí a un any. Tot i que aquest escenari no creiem que pugui durar massa atesa la debilitada imatge actual de Macron i la necessitat d'aprovar els Pressupostos de la tardor vinent, la qual cosa tot i que a curt termini pugui suposar un alleujament als mercats, a mitjà termini generarà nous pics d'incertesa i volatilitat», apunta Manuel Pinto, responsable d'anàlisi d'XTB.

La prima de risc de França va mostrar una notable millora després d'encadenar pujades en les últimes jornades. Aquest comportament havia anticipat escenaris més adversos, però la possibilitat que els resultats electorals en la segona volta, que se celebren diumenge vinent, siguin més ajustats de l'esperat i evitin majories clares de Govern va portar els inversors a reduir la probabilitat que s'implementin mesures econòmiques més extremes i amb menor disciplina fiscal.

Com a resultat, la prima de risc de França es va reduir en prop de deu punts bàsics, situant-se al voltant dels 74 punts. Aquesta tendència també va beneficiar la prima de risc d'Espanya, que va descendir fins als 86,75 punts bàsics. ■

Eleccions al Regne Unit

El partit Reform UK ha tingut un ascens meteòric a les enquestes des que el líder populista ultraconservador va agafar les regnes de la formació a principis de juny.

Farage, el maldecap dels 'tories'

LUCAS FONT
Londres

La tornada a la primera línia política del populista Nigel Farage ha suposat un nou maldecap per al Partit Conservador a la campanya per a les eleccions generals al Regne Unit. El partit Reform UK ha tingut un ascens meteòric a les enquestes des que Farage va agafar les regnes de la formació a principis de juny i va anunciar la seva candidatura per la circumscripció de Clacton, en el que serà el seu vuitè intent d'aconseguir un seient a la Cambra dels Comuns. El líder ultraconservador, un dels principals impulsors del Brexit, ha aconseguit en poques setmanes col·locar el seu nou partit a poca distància dels *tories*, que podrien fins i tot veure's superats en percentatge de vots en els comicis del 4 de juliol vinent.

Farage ha aconseguit capitalitzar el descontentament d'una part important dels votants amb el Govern del primer ministre, Rishi Sunak, que ha sigut incapaç de donar resposta a l'augment del cost de la vida i de complir la seva promesa d'acabar amb les arribades irregulars d'immigrants a través del canal de la Mànega. El líder populista

s'ha presentat com l'únic disposat a prendre decisions dràstiques per frenar la immigració i per preservar la identitat nacional, així com per defensar els valors tradicionals en l'anomenada «batalla cultural» contra l'esquerra en matèries com la identitat de gènere.

Presència mediàtica

La popularitat obtinguda en els anys del Brexit i la seva constant presència en els mitjans de comunicació, especialment en el seu programa diari al canal GB News, li han servit per atraure de nou l'electorat conservador. «És un home amb carisma que atrau certes persones gràcies a la seva imatge de persona corrent», explica el politòleg Peter Dorey, professor de la Universitat de Cardiff i autor de diversos llibres sobre el conservadorisme al Regne Unit. «Però no deixa de ser una imatge manufacturada. No s'ha d'oblidar que es tracta d'un milionari que es va educar a l'escola privada i que va treballar durant anys a la City de Londres», afegeix.

El discurs de Farage va dirigit a un sector de la població envellit, nostàlgic dels anys de l'imperi



Nigel Farage (esquerra), amb un dels seus seguidors en un pub de Blackpool.

britànic i que va votar a favor del Brexit. Un grup majoritari a Clacton, una circumscripció amb altes taxes de població inactiva i amb alts índexs de criminalitat on el 70% dels electors van votar a favor de la sortida del Regne Unit de la UE. Va ser en aquesta zona costanera d'Anglaterra, situada a uns 150 quilòmetres a l'est de Londres, on el partit liderat per Farage en els anys previs al Brexit, l'UKIP, va obtenir el seu primer representant a la Cambra dels Comuns. Una gesta que aspira a repetir en aquestes eleccions.

Malgrat que les enquestes apunten que Reform UK podria obtenir entre un 15% i un 20% dels vots, el partit difícilment aconseguirà més d'un grapat de representants a causa del sistema de vot no proporcional. ■

Guerra a l'est d'Europa

Les bases de Morón i Rota eleven l'alerta per amenaça híbrida russa

► El comandament nord-americà activa el segon nivell d'alarma a les dues instal·lacions militars, junt amb altres infraestructures a Europa

JUAN JOSÉ FERNÁNDEZ
Madrid

Les bases militars d'utilització conjunta de Morón (Sevilla) i Rota (Cádiz) van ser posades pel comandament nord-americà en el segon màxim nivell d'alerta, l'FPCON

Charlie, confirmen fonts militars espanyoles, per una amenaça híbrida, possiblement ciberatacs o danys a infraestructures. Aquest esglaió d'alerta regeix des d'aquest diumenge passat, i ha sigut decidit mentre es posaven també en aquest estat d'alarma altres instal·lacions militars nord-americanes a Europa.

Les fonts consultades a Madrid alludeixen a una amenaça pròxima a Rússia, i descarten el risc gihadista «de moment». Fins ara cap portaveu de la direcció de les forces nord-americanes desplegades a Europa, l'EUCOM, ha aclarit la naturalesa del perill detectat. ■

#EsPosible

holaluz

CASA SEAT

el Periódico
#afterwork



Jesús M. Sánchez

Degà de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB)

04/07/2024 | 19:00 h

Un altre afterwork #EsPosible

El Periódico us convida a l'afterwork, el proper dijous 4 de juliol, a les 19 h, a CASA SEAT (Pg. de Gràcia, 109 de Barcelona). Els assistents rebran un **obsequi** i els que no puguin assistir podran visualitzar-lo en **streaming**.

ASSISTIR GRATIS

Reserves per rigorós ordre d'inscripció abans del 4 de juliol, a les 14.00 hores.
elperiodicocatalunya@romanrm.com



Esdeveniment sostenible:

el Periódico

CASA gourmet

B' greenly

Decisió històrica

El Suprem dels EUA concedeix immunitat a Trump pels actes com a president

► La resolució torna la qüestió a la jutge d'instrucció, fet que fa gairebé segur que el republicà no serà jutjat per l'assalt al Capitoli abans de les eleccions

IDOYA NOAIN
Nova York

Donald Trump va obtenir ahir una victòria en el Tribunal Suprem dels Estats Units, parcial, però victòria al cap i a la fi, i transcendental. En una decisió històrica que per primera vegada ha pres una postura sobre la immunitat penal dels presidents, els sis jutges que componen la majoria conservadora, tres d'ells nomenats pel mateix Trump, van decidir que el mandatari té immunitat absoluta davant persecucions per actes oficials, tot i que no sobre els que no va realitzar en qualitat de president. Les tres magistrades progressistes van mostrar el seu desacord en una opinió de dissentiment en què van mostrar la seva «por per la democràcia».

Tot i que no van prendre una decisió definitiva, al decidir tornar la qüestió a instàncies judicials inferiors li van donar a Trump el que buscava: la pràctica certesa que el judici penal que afronta a Washington pels seus intents de robar les eleccions del 2020 que va perdre davant Joe Biden i que van culminar amb l'assalt al Capitoli no se celebrarà abans de la reedició del seu duel amb el demòcrata al novembre. La jutge Tanya Chutkan, que instrueix aquest cas, havia cal-



Donald Trump, durant un acte a Washington.

culat que necessitarà fins a tres mesos en la fase prèvia d'instrucció abans d'iniciar un judici que estima que durarà dos o tres mesos més i aquests preparatius no podran començar fins que ella mateixa resolgui la qüestió de quins actes es poden considerar que va realitzar a títol oficial, i quins, a títol individual.

Trump va celebrar la resolució en xarxes socials. En un missatge en majúscules a Truth Social va escriure: «Gran victòria per a la nostra Constitució i la democràcia. Orgullós de ser nord-americà». La

campanya de Biden va reaccionar durament i va assegurar que el Suprem «acaba de donar les claus d'una dictadura» al republicà.

Precedent històric

Més enllà de la decisió sobre Trump, el cas ha fet que el Suprem establís un precedent històric. La majoria, en una resolució redactada pel president del tribunal, John Roberts, assegura que «el president no té immunitat per a actes que no són oficials i no tot el que fa el president és oficial. El president

no està per sobre de la llei –escrui–, però no se'l pot perseguir per exercitar els seus poders constitucionals i mereix almenys presumpta immunitat pels seus actes públics».

En l'opinió de dissentiment, redactada per la jutge Sonia Sotomayor, es critica la resolució dels seus col·legues. «La decisió d'avui altera la institució de la presidència», es llegeix. «Es burla del principi, fundacional de la nostra Constitució i sistema de govern, que ningú està per sobre de la llei». ■

Jim Bourg / Reuters

Pròxim Orient

Crisi en el Govern israelià per l'alliberament del director de l'Hospital Al-Shifa

ANDREA LÓPEZ-TOMÀS
Barcelona

L'acabada d'adquirir llibertat del doctor Mohammed Abu Salmiya, director del desaparegut hospital gazià d'Al-Shifa, ha desencadenat el caos en el Govern israelià. El seu alliberament després de vuit mesos d'empresonament marcats per «la tortura» i «l'aïllament», junt amb 55 detinguts més, ha sigut durament criticat pels ministres ultradretans del Govern del primer ministre, Benjamin Netanyahu. «Una imprudència en matèria de seguretat», va dir ahir a X l'incendiari ministre de Seguretat Nacional, Itamar Ben-Gvir.

Els mitjans israelians van afirmar que Abu Salmiya va ser alliberat perquè les presons estaven plenes, una explicació que el servei de presons israelià va negar, mentre les autoritats del Shin Bet, la seguretat interna, i el Ministeri de Defensa s'acusaven mútuament.

Amb la cara descomposta i visiblement més prim, Abu Salmiya es va postar davant els mitjans. Al seu voltant, els ossos dels seus companys de presó s'intuïen a través de la pell. «Els nostres detinguts han sigut sotmesos a tota mena de tortura, gairebé diàriament, rere les reixes», va explicar en una conferència de premsa a Gaza. ■

Tensió després del debat

Biden s'enroca amb el suport de la seva família i desatén el clamor per retirar-se

► «Continuarem lluitant», assegura la dona del candidat demòcrata en una entrevista amb la revista 'Vogue'

I. N.
Nova York

Quatre dies després que l'agònica i desastrosa actuació de Joe Biden en el debat davant Donald Trump incendiés la conversa sobre la capacitat física i mental del president

dels Estats Units als 81 anys i actiu és un clamor que l'instiga a retirar la seva candidatura a les eleccions del novembre, el demòcrata s'ha enrocat en la seva intenció de continuar lluitant per la Casa Blanca.

En aquesta postura compta amb el suport de la seva família, amb la qual ha passat el cap de

setmana a Camp David. I en aquesta xarxa pesa la veu del seu fill Hunter i, sobretot, la de la primera dama, Jill Biden, possiblement la persona més influent en les decisions polítiques i personals del mandatari.

Ella continua defensant a capa i espasa que es mantingui en la car-

Will Lanzoni / CNN



Biden, durant l'últim debat.

rera. Ho ha estat dient des del mateix dijous en públic i en privat. I diumenge passat, en unes declaracions a *Vogue* (que aquest dilluns va treure un número amb ella en la portada i una entrevista feta prèviament), insistia: «No deixarem que aquells 90 minuts (de debat) defineixin els quatre anys que ha sigut president. Continuarem lluitant».

La campanya ha aconseguit comprar una mica de temps. Ha aconseguit que els pesos pesants del partit com Barack Obama i Hillary Clinton, a més d'altres polítics destacats i fins i tot els que sonen com a potencials relleus per a Biden, des de la vicepresidenta Kamala Harris fins als governadors Gretchen Whitmer i Gavin Newsom, tanquin files respecte a la seva candidatura. ■



DEPRIMIT

A Catalunya cada dia es produeixen centenars d'accidents i malalties professionals i encara hi ha persones que moren a la feina. Molts d'aquests accidents i malalties es poden prevenir aplicant les mesures preventives adequades.

CONTRA LA SINISTRALITAT LABORAL

PREPARATS,
PREVIINGUTS,
SEGURS.

El dilema republicà

Els cartells contra Maragall agreugen la crisi d'ERC i posen Sabrià en el focus

► El partit admet que la campanya de burles del març del 2023 entorn de l'Alzheimer que pateix l'expresident de la Generalitat va sortir de les seves files ► Els republicans obren una investigació interna

Ángel García Martos

QUIM BERTOMEU
JULIA REGUÉ
Barcelona

Per si no tingués ja diversos fronts oberts, ahir ERC va sumar un nou incendi a la seva llista de problemes. Segons va publicar el diari *Ara* i després va confirmar el mateix partit, els cartells polèmics que es burlaven de l'Alzheimer de l'expresident Pasqual Maragall que van aparèixer el març del 2023 a diverses seus de la formació van sortir de dins d'ERC. És a dir, va ser una operació de falsa bandera: algú del partit va donar l'ordre de col·locar-los per donar notorietat pública a Ernest Maragall –germà de l'expresident i llavors candidat republicà a l'alcaldia de Barcelona–, ja que les enquestes no li somreien. L'assumpte ha agreujat la crisi interna i ha posat en el punt de mira diversos càrrecs republicans, com Sergi Sabrià, la mà dreta del president de la Generalitat i viceconseller del Govern.

El partit va assenyalar que el responsable únic de la col·locació dels cartells va ser un militant que va actuar per compte propi i amb l'ajuda de tres persones més. Un militant que, a més, tenia una relació «laboral» amb l'organització que va quedar extingida després de confessar els fets. L'encarregada ahir de donar explicacions va ser la portaveu dels republicans, Raquel Sans. Ella va assegurar que va ser el mateix militant el que ho va comunicar tot al partit després d'obrir-se una investigació judicial sobre el tema davant la denúncia de Maragall. També va manifestar la «condemna rotunda» d'ERC als fets, va demanar disculpes a Maragall i a totes les persones amb familiars que pateixen aquesta malaltia i va anunciar l'obertura d'una investigació interna contra el militant per depurar responsabilitats. No va voler revelar la identitat del militant que va executar l'acció.

No obstant, no tot és tan senzill. La investigació periodística assegura que es va pagar per aquesta operació i cita tres noms vinculats als fets i el paper dels quals genera suspicàcies: el director de comunicació d'ERC, Tolo Moya; el llavors secretari de comunicació, Marc



Ernest Maragall, en l'acte de tancament de campanya d'ERC per a les eleccions locals a Barcelona, el 21 de juliol del 2023.

Junqueras va negar tenir coneixement dels fets, en contra del que va dir la portaveu de la formació

Colomer, i el llavors director de l'Oficina del president de la Generalitat, Sabrià. El que se sap és que els tres van tenir coneixement de l'autoria de l'assumpte poc després de produir-se i que van tenir contacte amb el militant. El dubte és si tenien coneixement previ o van donar algun tipus d'instrucció. Tots ho neguen.

El nom més sensible en aquest assumpte és el de Sabrià. Durant anys va ser el màxim responsable de comunicació i estratègia del partit i el 2021 va saltar al Govern

per convertir-se en la mà dreta del president de la Generalitat, Pere Aragonès, que, a més, el gener passat el va ascendir a viceconseller de l'Executiu català. Des del Palau de la Generalitat el defensen. Fonts de l'entorn d'Aragonès asseguren que el president no té dubtes que els cartells de Maragall «no tenen res a veure amb la manera de fer del partit» ni del Govern. «El president està francament dolgut i en contacte amb l'Ernest», afegeixen. Consultat per aquest diari, Sabrià va preferir no fer declaracions.

L'estructura paral·lela

El problema és que la mateixa investigació periodística assegura que l'assumpte dels cartells de Maragall va ser ideada des d'una estructura paral·lela que actua a l'ombra d'ERC i que anomenen «la B». També afegeix que tant Sabrià com Colomer estaven al corrent de la seva

existència. Moya també, però que només actuava com a intermediari. Sabrià i Colomer han negat conèixer que existia aquesta estructura.

Tot aquest embolic ha agreujat la crisi interna que pateix el partit des de la patacada en les eleccions catalanes i que enfronta pel control de la formació un sector liderat per la secretària general, Marta Rovira, i un altre per l'exlíder de la formació, Oriol Junqueras. Sabrià i Colomer estan adscrits a la facció de Rovira, mentre que a Moya se l'associa a la facció de Junqueras. Les dues parts es culpen dels fets i s'acusen d'utilitzar el cas per desgastar-se.

Junqueras es va encarregar de fer notar que l'assumpte dels cartells es pot llegir en clau interna. La qüestió és que la portaveu del partit va assegurar que tant l'exlíder d'ERC com Rovira van tenir «coneixement dels fets» en el

moment en què el militant va confessar. Junqueras ho va negar rotundament. En un apunt en la xarxa social X es va manifestar així: «Vull deixar ben clar que mai he tingut coneixement dels fets que s'han fet públics avui». El fins fa un mes líder d'ERC es va declarar «sorpresa i decebut» i va assegurar que demanarà al partit que arribi «fins al fons de la qüestió».

Tot i que no ho pugui afirmar explícitament, Junqueras considera que des de l'aparell d'ERC, controlat per Rovira, intenten fer-lo partícip del problema i de l'ona expansiva que pugui generar en els pròxims dies quan, assegura, ell no sabia res. Des del rovirisme recorden que va ser president d'ERC fins al 10 de juny. És difícil dilucidar a qui l'assisteix la raó. Segui com sigui, a Esquerra li creixen els problemes i a aquest últim no li serà fàcil donar-li carpetada. ■

José Luis Roca



El president del Govern, Pedro Sánchez, durant una sessió al Congrés el juny passat.

Pla de regeneració democràtica

Sánchez planteja limitar el finançament públic de mitjans al setembre

► El PP acusa el president del Govern de voler emprendre una «caça de bruixes» que busca «asfixiar» la premsa que «no oculta la corrupció»

IVÁN GIL
Madrid

El Govern reformarà les lleis de publicitat institucional, del dret a l'honor i la rectificació i establirà un màxim al finançament públic dels mitjans de comunicació. Aquests seran els principals eixos del pla de regeneració democràtica que Pedro Sánchez presentarà al Congrés dels Diputats el pròxim 17 de juliol, segons va avançar ahir durant una entrevista en la cadena SER, en la qual el cap de l'Executiu també va traslladar «tot el suport» al fiscal general de l'Estat, Álvaro García Ortiz, davant la seva possible imputació. D'altra banda, va remarcar que «no hi ha absolutament res» en el cas de la seva dona, en una setmana decisiva per als dos casos.

El pla de regeneració democràtica començarà a tramitar-se a partir del mes de setembre vinent, després que en la segona quinzena de juliol arrenqui una ronda de contactes amb els socis parlamentaris. Les mesures que s'estan negociant entre els socis de la coalició de Govern, a través d'un grup

de treball específic, se centren principalment a aplicar el reglament europeu sobre la llibertat en els mitjans de comunicació. Segons va defensar Pedro Sánchez, «no és acceptable» que es financii amb recursos públics «desinformació i notícies falses», sobretot quan pesen més els ingressos per finançament públic que per audiència.

La norma europea va entrar en vigor el passat 7 de maig i els països membres hauran d'aplicar el gruix del seu articulat a partir del 2025. Les seves principals novetats, més enllà de les relatives a garantir la pluralitat informativa, tenen a veure amb el finançament i la transparència dels mitjans de comunicació, tant pel que fa als seus propietaris com a la publicitat institucional. Assumptes sobre els quals donarà compte Sánchez en seu parlamentària i que, segons va aclarir, està treballant ja amb els seus socis de coalició. Concretament, sobre el límit al finançament públic, el cap de l'Executiu ha qüestionat que «hi ha mitjans que no tenen lectors, només diner públic».

En resposta a les declaracions del cap de l'Executiu, el Partit Po-

pular el va acusar de voler «ofegar la premsa que no oculta la corrupció del Govern, del PSOE i de la família del mateix Pedro Sánchez» qualificant-la de «pseudo-mitjans» com va fer en la seva intervenció radiofònica d'ahir i llançant-se a «perseguir la premsa crítica amb l'objecte d'una suposada qualitat democràtica». «No recolzarem cap caça de bruixes», van indicar fonts del PP en

El cap de l'Executiu remarca que «no és acceptable» sostenir «desinformació» amb diner públic

declaracions a l'agència Europa Press.

El partit ha indicat que la iniciativa de Sánchez es produeix precisament la setmana en què la seva dona, Begoña Gómez, «declara com a imputada per corrupció, per la qual pot ser imputat el fiscal general de l'Estat per perseguir políticament Isabel Díaz Ayuso i en la qual el TC podria continuar abaratint sentències condemnatòries pel cas dels ero».

«Asfíxia econòmica»

Segons el PP, la «democràcia necessita una premsa lliure, no emmordassada». Per això, va anticipar que no recolzarà la iniciativa de Sánchez. «No ho vam fer quan la van iniciar contra els jutges en els moments que des de l'Executiu se'ls anomenava fatxes amb toga, ni ho farem ara», van afegir les mateixes fonts. El PP va dir que el president del Govern no respon davant les informacions sobre «corrupció» anant als jutjats sinó amenaçant aquestes capçaleres amb l'asfíxia econòmica» ja que «no busca defensar la veritat sinó silenciar-la».

Com a rèplica a la proposta del president del Govern els populars manté que si realment la seva intenció és «dignificar el paper dels mitjans», hauria de començar «per aquells sobre els quals té competència directa», per exemple reemplaçant el president de l'agència Efe, Miguel Ángel Oliver, i la presidenta interina de RTVE, Concepción Cascajosa, a qui el Partit Popular retreu, respectivament, l'antiga condició de «responsable de Comunicació a Moncloa» d'Oliver i la de militant del PSOE de Cascajosa. ■

Cas d'assetjament

Junts i Madaula pacten per evitar un pols judicial

EL PERIÓDICO
Barcelona

Junts i Aurora Madaula han apartat el litigi que mantienien i han arribat a una entesa per reforçar els mecanismes interns contra l'assetjament per raó de gènere. D'aquesta manera, la vicepresidenta del partit renuncia a portar als tribunals la denúncia que havia presentat a l'Oficina d'Igualtat del Parlament per assetjament. A canvi, la formació es compromet a revisar el protocol intern i a formar els seus càrrecs representatius en un termini de dos anys. «Junts vol ser una força política motor en el procés de canvi estructural cap al nou paradigma que la societat i les institucions mereixen», van assegurar ahir Jordi Turull i Aurora Madaula en un comunicat conjunt.

Concretament, Junts revisarà el seu protocol intern de prevenció de l'assetjament per adequar-lo a la llei pel dret de les dones a erradicar la violència masclista. D'altra banda, el partit garantirà, en el termini de dos anys, una «formació continuada» dels seus associats en aquesta matèria, especialment per als que ostenten càrrecs orgànics i representatius. Aquestes actuacions comptaran amb la «participació activa» de Madaula, que, a més de vicepresidenta del partit, ha sigut el responsable de polítiques d'igualtat i gènere, tant al Parlament com en la sectorial de feminisme.

«Malgrat els avenços...»

En el comunicat, Turull i Madaula constaten que, malgrat els «avenços legislatius importants» per la prevenció de l'assetjament, «les institucions públiques, els partits polítics i una part de la societat no han assumit, desgraciadament, tot el que cal assumir».

«Que en el debat social i polític es produeixin conductes que poden encaixar en un assetjament per raó de sexe, o de gènere, posa clarament en evidència el camí que encara ens queda per recórrer», afirmen el secretari general i la vicepresidenta de Junts. I hi afegeixen: «Són conductes que hem de fer el possible per erradicar». ■

El tauler català

Puigdemont i Junqueras es reuneixen en plenes negociacions de la investidura

► El retrobament hauria tingut lloc diumenge a Waterloo, després que els postconvergens pressionessin Esquerra per recolzar JxCat

EL PERIÓDICO
Barcelona

Si a principis del mes de juny l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont es va reunir amb la secretària general d'ERC, Marta Rovira, després d'un llarg període de temps en què s'havien refredat les relacions, ara ha sigut el torn d'Oriol Junqueras. El retrobament entre els dos líders que van compartir Govern durant el 2017 es dona en plenes negociacions per a la investidura a Catalunya i després que Junts pressionés aquest dissabte ERC perquè s'allunyi del PSC i Salvador Illa per donar el seu suport a investir Puigdemont.

Junts ha evitat confirmar en públic la trobada, avançada per *La Vanguardia* emparant-se amb la discreció de les reunions i les negociacions. No obstant, fora de focus, fonts tant dels postconvergens com dels republicans reconeixen que els dos líders s'han vist. La reunió hauria tingut lloc diumenge passat a Waterloo, on encara resideix l'expresident, malgrat que inicialment s'havia parlat de París.

La reunió és significativa no només per la seva condició de principals líders del procés sinó perquè és àmpliament conegut que mantenen una relació distant



Imatge d'arxiu de Junqueras i Puigdemont, a Waterloo, el 2021.

des que van compartir Govern (2016-2017). Una relació que després no ha anat a millor, com testimonien els retrets que l'expresident va dedicar a Junqueras al seu llibre *M'explico* (La Campana) on repassa la seva presidència i els dies més intensos del 2017, quan es va celebrar l'1-O. També havien discrepat públicament sobre el

rumb que havia de prendre l'independentisme, sobretot des que ERC va abandonar la unilateralitat i va apostar per la via del diàleg.

Aquesta és la segona reunió relevant en menys d'un mes que Puigdemont manté amb els republicans. Com va avançar EL PERIÓDICO, a principis de juny l'ex-

president ja es va desplaçar a Suïssa per veure's amb la secretària general dels republicans, Marta Rovira, una reunió que va ajudar a aplanar el terreny per al posterior acord independentista a la Mesa del Parlament. Igual que amb Junqueras, que actualment està en procés de recuperar el seu lideratge dins de la direcció del partit, Puigdemont també s'havia distanciat molt de Rovira i feia anys que no tenien contacte directe i parlaven només a través d'intermediaris.

L'abstenció del PSC

Aquest acostament de Puigdemont a ERC es produeix després de les eleccions catalanes del 12 de maig, quan Junts va arrabassar a Esquerra la condició de primer partit independentista al Parlament. Els postconvergens ara busquen que els republicans s'oblidin de Salvador Illa per donar els seus vots a Puigdemont. No obstant, si l'expresident vol repetir en el càrrec que ja va ostentar entre el 2016 i el 2017 haurà de buscar més suports que els d'Esquerra. Junts i ERC no sumen, per la qual cosa els postconvergens necessitarien l'abstenció del PSC per aconseguir la reelecció de Puigdemont, que els socialistes han negat ja en múltiples ocasions. ■

bé que les negociacions en aquests moments són bilaterals amb el PSC, però que també hi ha contactes informals entre Comuns i republicans per valorar les possibilitats d'acord.

Negociació bilateral

Com a partit guanyador de les eleccions, la líder dels Comuns considera que és el PSC el grup que ha de liderar les negociacions i que correspon a Salvador Illa ser especialment «proactiu a recollir suports» per aconseguir una «majoria progressista», que passa, en una «primera fase» —va apuntar en aquest sentit— per una entesa entre socialistes i republicans: «El que toca primer és que hi hagi unes negociacions exclusivament bilaterals entre PSC i ERC». ■

Sánchez assenyala a ERC la seva «mala experiència» amb Junts al Govern

IVÁN GIL
Madrid

L'última paraula sobre el procés d'investidura per a la Generalitat la tindrà la militància d'ERC, via consulta, i el president del Govern, Pedro Sánchez, va demanar ahir «canviar el pas» recordant la «mala experiència» de la coalició entre republicans i postconvergens. Davant la ruptura de la coalició per part de Junts, el cap de l'Executiu aposta per una entesa entre el candidat dels socialistes catalans, Salvador Illa, i ERC.

Sánchez va reconèixer les dificultats per a l'acord durant una entrevista ahir a la cadena SER. No obstant, va afegir que «hi ha elements» per tirar-lo endavant i evitar una repetició electoral que també posaria en perill la seva legislatura per les dificultats que portaria a l'aprovació dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2025.

La posició de Sánchez, que insisteix a deixar plena autonomia a Illa per conduir les negociacions, es produeix menys de 48 després que ERC comuniqués públicament al PSC i a Junts que no vol esgotar el termini de dos mesos de negociació per explorar si és possible un acord d'investidura per fer president de la Generalitat Illa (PSC) o a Carles Puigdemont (Junts). El límit per arribar a un acord i evitar eleccions acaba el 26 d'agost, però la secretària general dels republicans, Marta Rovira, va anunciar que el seu partit es dona «fins a finals de juliol, un mes de termini, per veure si un «preacord» és possible o no.

Quadrar al cercle

Per a l'Executiu, la quota catalana és una línia vermella, mentre s'obre a explorar «fórmules imaginatives» per aconseguir ERC i la resta de comunitats. Fins al moment, la seva proposta passa per un finançament «singular», pendent de desenvolupar, que també ha generat dubtes en diverses federacions socialistes. En aquest context, els socialistes busquen quadrar el cercle per aconseguir tant els independentistes catalans com la resta de comunitats. ■

Els Comuns avalen tancar un pacte al juliol perquè Illa sigui president

► El partit d'Albiach dona per bo el calendari d'un mes que s'han proposat els republicans per arribar a un acord

CARLOTA CAMPS
GISELA BOADA
Barcelona

Finals de juliol. Aquesta és la data límit imposada per ERC per arribar a un acord que permeti la investidura del líder del PSC, Salvador Illa, malgrat que hi hagi temps fins al 26 d'agost per evitar una repetició electoral. Un termini que també

veuen amb bons ulls els Comuns, la tercera pota imprescindible per tancar un pacte que permeti al socialista arribar al Palau de la Generalitat.

Així ho va exposar ahir la líder del partit, Jéssica Albiach, en una entrevista a SER Catalunya, on va assegurar que d'aquí a quatre setmanes ja es veurà «si hi ha aigua o no» per tancar un acord i es va mostrar optimista amb la possibilitat d'entesa.

Sobre com ha de ser aquest acord, Albiach va defensar que la geometria variable «no és una bona idea», perquè considera que això podria donar peu a acords entre els socialistes i Junts en algunes qüestions, però va qualificar de «secundari» el debat sobre si el seu partit ha d'entrar o no a formar part del Govern. «La prioritat són els continguts i les polítiques», va afegir, després de detallar tam-

Incompareixença

La JEC no reconeix com a eurodiputat Comín després de no acudir al Congrés

► El candidat de Junts assegura que el llistat de la Junta Electoral és «irrellevant»

MIGUEL ÁNGEL RODRÍGUEZ
Madrid

«El senyor Antoni Comín Oliveres», va pronunciar ahir el secretari general del Congrés, Fernando Galindo, en l'acte de promesa de la Constitució per part dels eurodiputats electes. Ningú va respondre. El candidat de Junts, sobre el qual pesa una ordre de detenció, és fora d'Espanya des del 2017. Galindo va repetir el nom, amb el mateix resultat. «Consti, doncs, a l'acta que no ha comparegut», va sentenciar el president de la Junta Electoral Central (JEC), Miguel Colmenero.

I, sense promesa de la Constitució, l'àrbitre electoral no va incloure Comín al llistat de diputats reconeguts per Espanya que enviarà al Parlament Europeu. El mateix Comín va assegurar que és «irrellevant» que el seu nom sigui en aquesta llista i que «no contempla la hipòtesi» que la presidenta de l'Europarlament, Roberta Metsola, no li doni la seva credencial de diputat.

Cinc anys després es repeteix la mateixa situació. Comín, exconseller de Salut al Govern de Carles Puigdemont, no va acudir a l'acte de promesa de la Constitució al tenir una ordre de detenció pen-



Comín, durant un acte de la campanya de les europees a Cotlliure.

dent. Galindo va llegir l'article de la llei del règim electoral que estableix l'obligatorietat de jurar o prometre la carta magna en els cinc dies posteriors a la proclamació dels resultats, una cosa que va tenir lloc dijous passat. Altrament, la JEC declararà vacant l'escó

«Transcorregut aquest termini, la Junta Electoral Central declararà vacants els escons corresponents als diputats del Parlament Europeu que no haguessin acatat la Constitució i suspeses totes les prerrogatives que els poguessin correspondre per raó del seu càrrec, tot això

fins que es produeixi l'esmentat acatament», diu l'article. No obstant, la candidata d'ERC, Diana Riba, va recordar que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) va establir el 2019 que no era necessari aquest requisit per poder accedir a l'acta d'eurodiputat.

Posicions oposades

El president de la JEC va admetre la validesa d'aquesta sentència, però va matisar que pronunciaments posteriors del Tribunal Suprem reconeixen «la vigència» de l'article. «Nosaltres, per tant, aplicarem la llei vigent a Espanya en aquest moment, sense perjudici del que pugui decidir el TJUE en el recurs que té pendent de resolució sobre una qüestió que podria afectar aquesta qüestió», va apuntar Colmenero.

Així, en una comunicació posterior, la JEC va explicar que a Comín no «se li ha expedit la corresponent credencial per no haver complert el requisit de jurament o promesa d'acatament a la Constitució». «En virtut d'això és procedent declarar temporalment vacant l'escó», recalquen, esgrimint dues sentències del TS.

Des de Brussel·les, Comín ha assegurat que ja hi ha «bastanta jurisprudència que mostra que la promesa de la Constitució és irrellevant» i que, per tant, no importa si la JEC l'inclou al llistat. ■

REBAIXES -50

Ara és el moment d'invertir en el seu negoci

ofiprix.com

900 909 093

BARCELONA - MADRID - SARAGOSSA - BILBAO - DONOSTIA - VALÈNCIA - SEVILLA - ALACANT - VALLADOLID

Ofiprix Mobles d'oficina

PROJECTES GRATUÏTS · LLIURAMENT IMMEDIAT · MUNTATGE I TRANSPORT GRATUÏTS · SERVEI EXPRÉS 24 H.



PROJECTE GRATIS

Li realitzarem un projecte de la seva oficina gratuït i sense compromís.



OFIPRIX RENTING

NO COMPRI ELS SEUS MOBLES, LLOGUI'LS

Ara vostè pot llogar els seus mobles i gaudir-los còmodament mitjançant un contracte d'arrendament.

(**) Per a comandes superiors a 200€ i a un radi inferior a 35 Km de les nostres exposicions.

Obres de l'estadi del Barça

Subcontractes del Camp Nou reclamen als treballadors els diners regularitzats

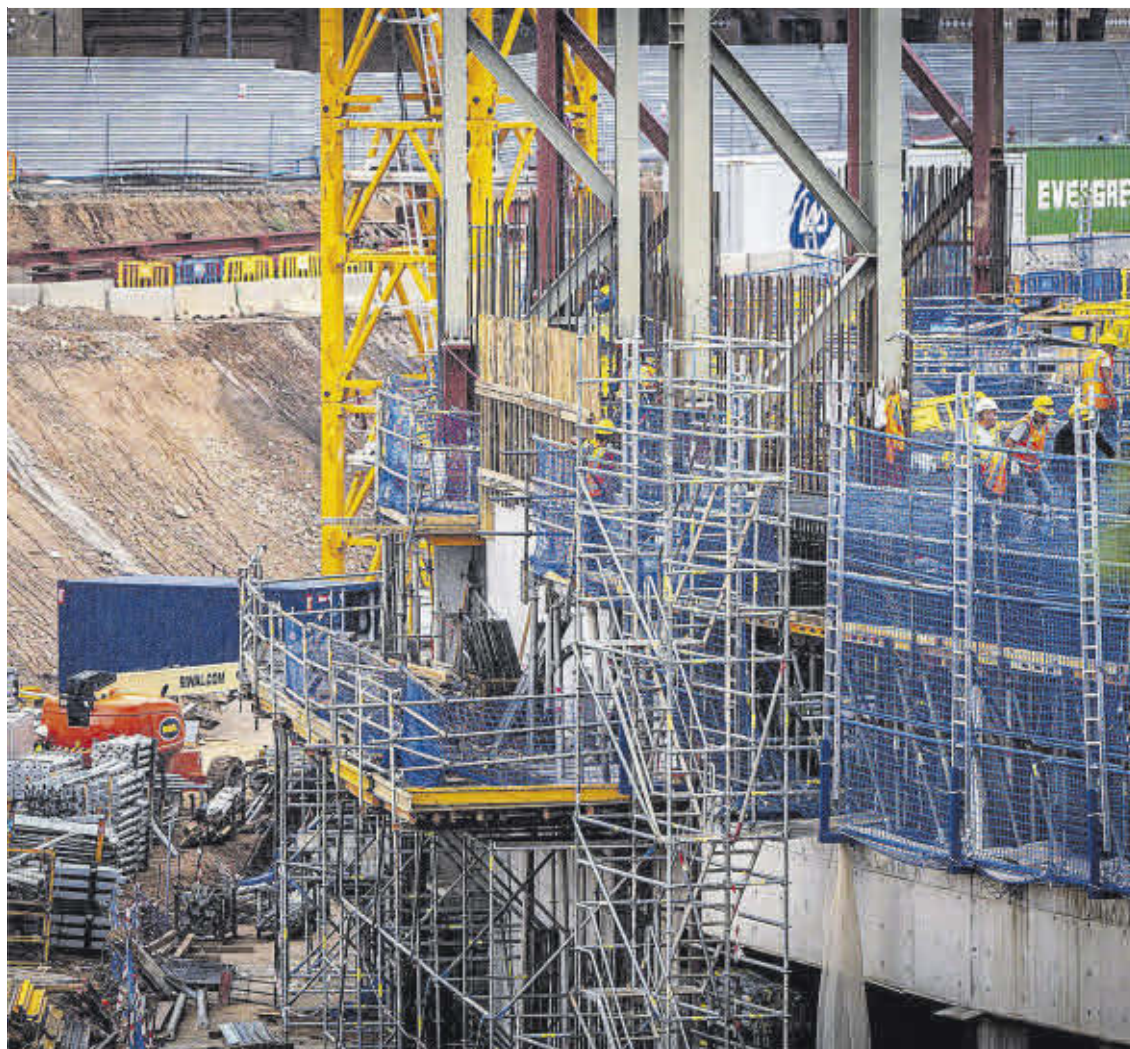
► Diversos operaris denuncien que els seus caps els amenacen d'acomiadar-los si no tornen les quantitats fetes aflorar per Inspecció i les liquidacions ► La pràctica podria incórrer en un delictes penal

ELISENDA COLELL
GABRIEL UBIETO
Barcelona

Empreses subcontractades a les obres del Camp Nou presumptament han obligat els treballadors a tornar els diners fets aflorar durant les actuacions d'Inspecció de Treball, cosa que podria incórrer en un delictes penal. També hi ha empleats obligats a tornar els diners de la liquidació una vegada han rescindit el seu contracte. Almenys tres treballadors han denunciat a aquest mitjà que els seus ocupadors els van amenaçar d'acomiadar-los si no anaven al caixer a retirar els diners dels seus comptes i retornar-los a la companyia en efectiu, sense deixar-ne rastre telemàtic.

A finals de març del 2024, Tariq (nom fictici per preservar el seu anonim), empleat en una subcontracta participant en les obres del Camp Nou, va rebre un ingrés al seu compte bancari que el va deixar amb uns ulls com plats. Acabava de veure una xifra superior als 4.000 euros en concepte de «liquidació de diferència salarial». Aquest home estava empleat en una de les 40 subcontractes en les quals la Inspecció de Treball, després de les informacions publicades per EL PERIÓDICO, ha pogut acreditar frau laboral. I ha obligat aquestes companyies a abonar, o bé als seus treballadors o bé a la Seguretat Social, un total d'1,5 milions d'euros en concepte de salaris impagats i hores extres no cotitzades.

Tariq ha estat 11 mesos treballant en les obres i cobrant per sota de la quantitat que legalment li corresponia per conveni col·lectiu, una cosa que posteriorment ha acreditat l'autoritat laboral després de la macroactuació efectuada el novembre del 2023. Fruit d'aquestes actuacions, l'empresa que el tenia contractat va atendre el requeriment inspector per evitar una sanció i li va abonar la diferència entre el que havia estat cobrant i el que hauria d'haver cobrat segons la llei. El problema va ser que, a finals de març, aquest empleat no va percebre la nòmina. «Vaig anar a parlar amb el meu



Estat de les obres de remodelació del Camp Nou a mitjans del mes de juny passat.

encarregat i em va dir que si volia cobrar la meua nòmina, havia de treure del compte els 4.000 euros que m'havien ingressat i tornar-los en bitllets», explica. Ell s'hi va negar i la resposta va ser taxativa. «Em van dir que si no els tornava els diners no podia treballar. Ens enganyen a tots», afirma. Va deixar la feina la setmana següent.

Pràctica habitual

No és l'únic extreballador de les obres del Camp Nou que s'ha vist obligat a tornar diners que legalment li corresponien. Mustafa (nom fictici per preservar el seu anonim), que va deixar d'operar a l'estadi a finals de febrer, treballava –i encara treballa– per a un dels grups empresarials de la construcció més grans de Catalunya. Al Camp Nou va estar contractat per a una societat, però quan el van moure a una altra obra

«Quan canviés d'obra, vas a l'oficina, firmes i es queden el teu xec», denuncien els treballadors

el van fer firmar un contracte nou amb una altra companyia del mateix grup. Així el priven de l'antiguitat, una cosa que encareix un potencial acomiadament, o d'acumular vacances i dies lliures.

«Sempre et fan el mateix al canviar d'obra: vas a l'oficina, firmes i es queden el teu xec», explica. Les quantitats d'aquesta liquidació, a la qual tot treballador té de dret quan finalitza un contracte, oscil·len entre el 2.000 i els 3.000 euros. «Després et demanen el DNI, et porten a una oficina del banc i entreguen el

xec que està al teu nom. Al banc el bescanvien per un sobre amb diners i se'l queden ells. Mai he tocat ni un cèntim, no sé ni quants diners són, no et deixen veure'ls», relata.

Per la mateixa escena ha passat dos cops el 2024, sempre coincidint amb el canvi d'obra. «A la meua empresa ho fem tots menys un, que s'hi va negar», explica Mustafa. Aquest altre empleat, assessorat per un sindicat, va pressionar per evitar haver de tornar els diners que li corresponien.

Brahim (nom fictici per preservar el seu anonim) és un altre treballador contractat pel mateix grup empresarial que Mustafa que explica la mateixa història. «Després de 10 mesos a l'obra del Camp Nou em van dir que acabava la feina i que em tocava firmar un altre contracte». Després de la firma, li van donar a firmar un xec que havia de tornar al moment si volia

continuar treballant. «Vaig dir que si aquests diners no eren per a mi, que no me l'ingressessin, que no volia participar en allò», explica. Llavors van arribar les conseqüències. «Et castiguen, et destrossen. Et deixen parat tres dies o una setmana perquè no fas el que volen», diu aquest treballador que, molt desgrat seu, continua treballant amb aquestes empreses en altres obres públiques. Ha estat a la Via Laietana i ara construeix una carretera al Vallès.

A diferència de Mustafa i Brahim, Rebecca (nom fictici per preservar el seu anonim) ni tan sols va arribar a veure la liquidació. Aquesta dona va treballar tres mesos com a netejadora a les obres del Camp Nou durant els primers compassos de la demolició del vell estadi. Feia unes 10 hores diàries, però el seu cap els havia advertit: «Si algú pregunta, diu que treballa vuit hores», explica.

Mentre aquesta dona exercia de netejadora a les obres, EL PERIÓDICO va publicar la seva investigació, fent-se ressò de diferents denúncies de treballadors. Entre d'altres, de diverses netejadores, que relataren els excessos de jornada que confirma Rebecca i criticaven els seus precaris sous, per sota del que marca el conveni.

Rebecca explica que, després de la publicació d'aquestes informacions, el cap mai més li va tornar a trucar. «Em van preguntar si jo havia fet alguna denúncia a través dels diaris. Els vaig respondre que no, però no em van creure. ¿Si no per què m'han tornat a trucar? Altres noies continuen anant a netejar el Camp Nou», es pregunta.

El que va patir Rebecca va ser un acomiadament tàcit, però l'empresa no li va remetre la carta formal ni li va abonar la liquidació que li corresponia, només va deixar de trucar-li i la va donar de baixa a la Seguretat Social, com si no s'hagués tornat a presentar al seu lloc. «Necessito feina, tinc un fill que mantenir», diu. Per a aquests empleats, la vida real s'imposa davant els requeriments de la inspecció de Treball. «¿Canviarà la meua vida? Crec que seguirem com sempre, s'aprofiten que necessitem sobreviure», diu Brahim. ■

Manu Mitru

Reunió sense avenços

Treball es resigna a tirar endavant la reducció de la jornada sense la CEOE

► El secretari d'Estat d'Ocupació acusa la patronal de «burlar-se de la democràcia»

GABRIEL UBIETO
Barcelona

El Ministeri de Treball va acusar ahir la patronal CEOE de «burlar-se» del «diàleg social» i de la «democràcia» després de negar-se a pactar una llei per a la reducció de jornada a les 37,5 hores setmanals. Els empresaris, tal com va avançar EL PERIÓDICO, han desatès l'ultimàtum fet per Yolanda Díaz i es van personar a la taula de diàleg social d'ahir sense una proposta escrita per disminuir el temps de treball. No només això, sinó que, segons els va retreure Treball després de la trobada, es van oposar a negociar cap tipus de disminució efectiva de la jornada màxima. El Govern es resigna així a tirar endavant la norma únicament amb el suport dels sindicats.

«Em temo que hi ha massa llasts polítics de la patronal», va acusar el secretari d'Estat d'Ocupació, Joaquín Pérez Rey, en roda de premsa després de la trobada amb els agents socials. Des de l'organització presidida per Antonio Garamendi preparen una resposta contundent al pols de Treball, si

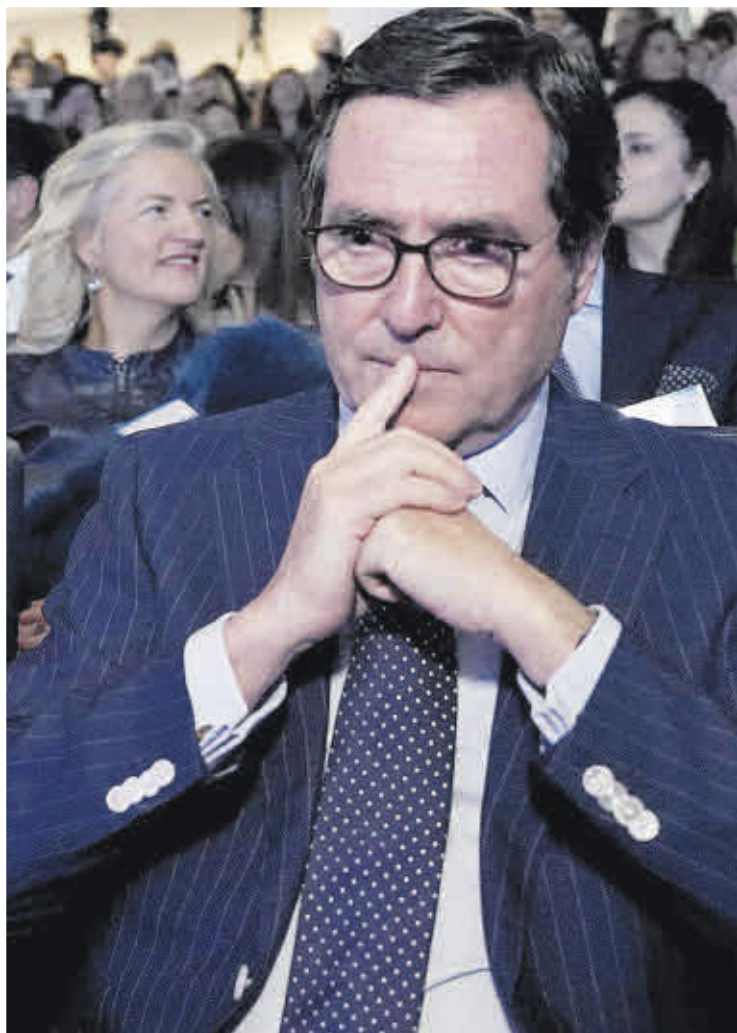
bé després de la reunió van declinar replicar a les crítiques.

«Se'ns ha convocat a una nova reunió dilluns. Així és que la taula continua oberta i no farem valoracions en aquest moment», van dir fonts de la patronal. Malgrat que ningú vol donar formalment per trencada la taula i tret de canvi de guió, les negociacions en el si del diàleg social per a la llei de reducció de jornada van saltar pels aires.

Sense prou suports

Treball dona per segur l'acord amb els sindicats, que ja el van avançar en l'última reunió, i ara també el no de la patronal, fet que emplaça la negociació a una més que probable última reunió dilluns que ve, en la qual els de Yolanda Díaz esperen acabar de tancar el text que després remetraran al Congrés. Allí, de moment, no té prou suports assegurats i la negociació per a la reducció de jornada a les 37,5 hores entrarà ja en lògica netament parlamentària.

La mesura estrella del Govern en matèria laboral per a aquesta legislatura arribarà al Congrés sense l'aval tripartit del diàleg social. El secretari d'Estat d'Ocupació va qualificar de «burla» al «diàleg



Antonio Garamendi, president de la CEOE.

social» i a la «democràcia» –ja que era en el programa electoral de Sumar– que, després de sis mesos de negociacions per reduir la jornada laboral per llei, la patronal s'assegüi a la taula afirmant que està en contra de la mesura.

El Ministeri de Treball justifica la necessitat de reduir per llei la jornada laboral per poder arribar així a la totalitat de les empreses. Actualment, segons dades de l'OCDE, a Espanya es treballa de mitjana unes 38,2 hores setmanals. Aquesta dada és una mitjana, ja que alguns convenis preveuen jornades superiors i d'altres d'inferiors. Segons les dades

recopilades per Treball, 8 de cada 10 assalariats es veurien afectats per la disminució a 37,5 hores setmanals.

El principal argument de la patronal és que la negociació col·lectiva té autonomia pròpia i que la jornada es va reduint en aquells sectors en els quals hi ha marge empresarial per a això. I on no hi ha marge, segons sostenen els empresaris, no és bo reduir-la, perquè es llasta la viabilitat de les empreses esmentades. Treball i els sindicats estan enutjats amb la CEOE, ja que entenen que li han donat marge per entrar a negociar. ■

si bé el gran escull de les converses continua estant en la jubilació parcial.

Beneficiar tots

El Govern no està per la feina d'obrir-se als postulats sindicals, que reclamen tornar a les condicions prèvies a la reforma del 2013, cosa que elevaria la despesa pública. I els sindicats no assumiran acords que beneficiïn uns sectors, sí, però d'altres, no, o que impliquin continuar renovant anualment els acords, com passa actualment en la indústria manufacturera. Fonts consultades de la patronal van declinar fer valoracions sobre l'estat de les negociacions, si bé sí que comparteixen aquesta data límit del 31 de juliol per tancar aquesta carpeta de reformes. ■

José Luis Roca

Indústria

Roca Group es reforça en aixeteria amb la compra de la italiana Idral

EL PERIÓDICO
Barcelona

Roca Group es reforça en el negoci de l'aixeteria amb la compra de la italiana Idral, especialitzada en aixeteria temporitzada i per a espais públics i semipúblics. Amb aquesta operació, la multinacional catalana, líder mundial en disseny, producció i comercialització de productes per a l'espai de bany, fa un moviment estratègic per augmentar la complementarietat de la seva cartera i consolidar el seu potencial de creixement a Europa.

Roca



Una aixeta Roca.

Idral és el proveïdor líder d'aixeteria de lavabo públic a Itàlia, amb més de 50 anys d'experiència i un ampli rang de productes, incloses aixetes electròniques, temporitzades o de pedal, entre d'altres. Fins ara era propietat de les famílies Vasconi i Angiolini. El 2023, va facturar 10,3 milions d'euros. La firma està ubicada a la població de Gargallo, Novara (al Piemont), en un clúster empresarial d'aixeteria, el Cusio Valesesia, junt amb 87 empreses més. Els seus diferents tipus d'aixetes s'utilitzen en escoles, hospitals o hostaleria i solucions com el cartutx termostàtic de tancament temporitzat o aixetes amb sensor.

Roca Group va guanyar l'any passat un total de 27 milions d'euros, un 35% menys, principalment pels impactes macroeconòmics i un canvi de tendència en el consumidor, que va reduir el seu interès per reformes de la llar. La facturació va ser de 2.057 milions, un 1,7% menys. Malgrat això, l'empresa va elevar la seva inversió anual un 13%, fins als 153 milions. ■

Seguretat Social

El Govern i els agents socials volen pactar la nova jubilació aquest mes

► Els negociadors es donen de data fins al 31 de juliol per arribar a un acord sobre la reforma del sistema de pensions

G. U.
Barcelona

El Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions i els agents socials es donen de data fins al 31 de juliol per arribar a un acord sobre el paquet de reformes del sistema

de pensions que negocien des de finals del 2023. Ahir el secretari d'Estat de Seguretat Social, Borja Suárez, la patronal, i els sindicats van mantenir una nova reunió per avançar en els canvis en matèria de jubilació activa, jubilació parcial, més implicació de les mútues col·laboradores en els tractaments

traumatològics i coeficients reductors per al retir anticipat. Si bé des del Govern insisteixen que volen un acord «al més aviat possible», la trobada d'ahir es va saldar sense més entesa tangible que aquesta data límit del 31 de juliol.

Les parts van avançant amb comptagotes en totes les matèries,

Fòrum de bancs centrals

El BCE refreda l'expectativa d'una caiguda de la inflació al 2% el 2025

► Lagarde avisa que «caldrà temps» per assegurar-se que s'assolirà l'objectiu marcat ► La dirigent no veu garanties de l'«aterratge suau» de l'economia

PABLO ALLENDESALAZAR
Madrid

El Banc Central Europeu (BCE) torna a evitar donar pistes sobre quan podria tornar a reduir els tipus d'interès de referència de la zona euro, després d'aprovar a principis de juny la primera retallada des del 2019. És més, la seva presidenta, Christine Lagarde, va advertir ahir que a l'organisme li «caldrà temps» per estar segur que la inflació no donarà sorpreses negatives i baixarà, com espera, fins a assolir el seu objectiu del 2% estable a mitjà termini en l'última part de l'any vinent. «Hem recorregut un llarg camí en la lluita contra la inflació», però «el nostre treball no ha acabat i ens hem de mantenir alerta», va dir. L'alta funcionària francesa va aprofitar així el seu discurs d'obertura al fòrum de bancs centrals que el BCE organitza cada any a Sintra (Portugal) per refredar les expectatives del mercat sobre noves rebaixes.

«Encara ens enfrontem a diverses incerteses respecte a la inflació futura, especialment en termes de com evolucionarà el nexa entre beneficis (empresarials), salaris i productivitat, i si l'economia es veurà afectada per nous xocs del costat de l'oferta. Ens caldrà temps



Christine Lagarde, durant una conferència de premsa el juny passat.

reunir prou dades per estar segurs que els riscos d'una inflació superior a la meta han passat. La fortalesa del mercat laboral significa que podem dedicar temps a recopilar nova informació, però també hem de ser conscients del fet que les perspectives de creixement continuen sent incertes», va afirmar Lagarde.

La presidenta del banc central de l'euro també va refredar l'expectativa que les possibles noves retallades de tipus coincideixin amb la revisió trimestral de les

previsiones macroeconòmiques del BCE (les pròximes, al setembre i al desembre), al contrari del que ha succeït en el passat amb decisions rellevants de política monetària. «La nostra avaluació de les perspectives d'inflació es basa en les nostres projeccions, però no s'hi limita», va avisar. Així mateix, ha ressaltat que la seva anàlisi no depèn d'una única dada, probablement en referència velada a l'evolució dels salaris: «Si bé el flux de nova informació augmenta i millora constantment

la nostra visió sobre la inflació a mitjà termini, cap dada específica ens pressiona».

Màxim l'octubre del 2022

Després de marcar un màxim del 10,6% l'octubre del 2022, la inflació de la zona euro va baixar al 5,2% el setembre passat (última pujada de tipus) i al 2,6% al juny (primera retallada). El tipus principal està en el 4,25%, alhora que la facilitat de dipòsit –l'interès amb què remunera els diners que guarda als bancs, el més rellevant en l'actual context– se situa en el 3,75%. No obstant, la inflació ha entrat en un camí més resistent a continuar baixant i el BCE necessita estar més segur que la pujada dels salaris es modera com espera i els beneficis empresarials absorbeixen part d'aquesta alça sense traslladar-la als clients. També està pendent de qüestions geopolítiques.

L'economia de la zona euro s'ha mantingut estancada durant cinc trimestres, «però aquesta vegada el cost de la desinflació ha sigut contingut en comparació amb episodis similars del passat». Amb tot, en aquest punt també ha volgut introduir una advertència: «Atesa la magnitud del xoc de la inflació, encara no està garantit un aterratge suau (de l'economia)».

El preu dels aliments

L'oli de gira-sol continua guanyant el d'oliva al carretó malgrat la supressió de l'IVA. «50 cèntims menys, ja veus tu», diu una consumidora.

Una rebaixa que no es nota

PAULA CLEMENT
Barcelona

Ahir, en un plujós primer dilluns de juliol, una noia estudiava la zona dels olis d'oliva d'un supermercat de Barcelona. Era el primer dia en què es venia sense IVA, després d'aprovar la setmana passada el Govern passar d'una tributació del 5% al 0%. La qüestió és que on el cap de setmana figurava un 9 € hi continuava havent un 9 €. La garrafa de tres litres d'oliva verge extra, a 27 €. «¡Mare meva, quina barbaritat!», es deia a si mateixa passant de llarg. Un altre client apuntava amb el seu bastó a l'etiqueta que indicava que els 3 litres d'oli d'oliva a seques estan avui a 22,76 €. «L'altre dia eren poc més de 23 €. 50 cèntims menys, ja veus tu», renega.

No és estrany, per tant, que els consumidors del supermercat que s'emportaven oli optessin majoritàriament pel de gira-sol.

«És que està pels núvols», justificava una senyora en una altra botiga d'una altra cadena diferent. «Com s'ha de notar [la rebaixa]», criticava.

«El benefici en el consumidor serà extraordinàriament lleu», va augurar ahir el secretari general de Facua, Rubén Sánchez, una de les veus que més durament ha carre-

gat contra la mesura. «Cal tenir en compte que l'any i mig que ja ha estat en vigor la baixada de l'IVA, la pujada que s'ha produït en l'oli d'oliva verge extra, per exemple, ha sigut descomunal, un increment mitjà de 7 euros. Uns quants cèntims a la baixa no suposaran que el producte sigui barat, ni de bon tros», va afegir.

Des del sector de la distribució coincideixen que la rebaixa és moderada, però creuen que és important veure-la en conjunt. «Si ho mires producte a producte, sí que pot ser insignificant, però, si mires la rebaixa de l'IVA sobre el cistell de consum, té impacte. De fet, sempre hem defensat que seria bo ampliar aquesta mesura perquè inclogui també la carn i el peix», argumenta el secretari general del Consell d'Empreses d'Alimentació de Catalunya (CEDAC), Roger Gaspa.

Incompliment

La CE apressa Espanya i 22 països més a enviar el seu pla d'energia

SARA LEDO
Madrid

Espanya i 22 països més han incomplert el termini de presentació de l'actualització del Pla Nacional d'Energia i Clima (PNIEC), que haurien d'haver enviat a la Comissió Europea abans del 30 de juny, segons confirmen fonts de l'Executiu comunitari. Només quatre països –els Països Baixos, Dinamarca, Finlàndia i Suècia– han complert el seu compromís de remetre el seu full de ruta a Brussel·les en temps i forma, de manera que la Comissió Europea emplaça la resta a fer-ho «al més aviat possible», segons les mateixes fonts.

La presentació dels plans definitius és una obligació legal dels estats membre. Fonts de la Comissió Europea defensen que la seva presentació oportuna ajudarà a «desencadenar les inversions necessàries per complir els nostres objectius per al 2030 i avançar en la transició neta i en la descarbonització de la nostra indústria», a més de ser una «eina vital per garantir el subministrament d'energia segura, assequible i sostenible per a Europa».

«Hem treballat molt per acordar objectius legislatius ambiciosos i amb base científica amb el Parlament Europeu i els estats membre. Ara és el moment que les autoritats nacionals els converteixin en plans concrets i aportin els beneficis de la transició verda als nostres ciutadans i empreses europeus. La Comissió ha estat treballant estretament en els últims mesos amb tots els estats membre i continua fent-ho per garantir que puguin presentar els seus Plans Nacionals d'Energia i Clima definitius al més aviat possible», afegeixen les mateixes fonts.

El Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima (PNIEC) és el document que assenta les bases de la política energètica i climàtica de cada país en l'horitzó 2030, amb l'objectiu de complir la meta de reducció d'emissions plantejada per Brussel·les.

Economia. ¿Com et pot ajudar el teu banc?

BBVA analitza quines són les claus per invertir en el context actual

Les perspectives financeres per al segon semestre venen marcades per un creixement de l'economia més gran de l'esperat i una inflació encara alta, si bé a Europa s'esperen rebaixes dels tipus d'interès

Víctor Fúser

Invertir comença amb un procés de reflexió, amb una mirada tant interior com a exterior. En el primer àmbit es pot preguntar des dels objectius financers que un persegueix fins al seu perfil de risc. Una vegada acordats aquests termes cal analitzar el context, és a dir, l'escenari macroeconòmic per esbrinar quina direcció convé prendre en cada moment. En aquest sentit, des de BBVA realitzen una contínua anàlisi de l'entorn econòmic i financer per proporcionar als clients la informació més completa per a la seva presa de decisions. Amb aquest mateix esperit, José Ballester, director territorial de BBVA a Catalunya, i Daniel Gómez, director de Banca Privada de BBVA a Catalunya, van participar en un diàleg per analitzar l'evolució econòmica en aquesta primera meitat del 2024 i les perspectives per a la segona.

Per començar, Ballester va explicar que el creixement mundial ha sigut més sòlid del que es preveia tant als Estats Units, a Europa com a la Xina durant el primer trimestre de l'any: «s'esperava un aterratge suau de les economies, però no hi ha hagut cap aterratge». A Espanya, es preveu que el PIB pugi un 2,5%, el mateix percentatge de creixement de l'any passat, segons l'últim estudi de BBVA Research, mentre que a Catalunya s'estima que aquest any el PIB creixerà un 2,6%. Una línia de creixement que explica el bon comportament dels mercats l'any passat i que les carteres d'inversió de BBVA de Banca Privada i Patrimonis batessin els índexs de referència en tots els perfils de risc.

Durant aquest primer semestre no s'ha produït la baixada de la inflació esperada i, per tant, els bancs centrals han anunciat menys baixades de tipus d'interès de les previstes. Això ha generat un efecte contraposat, tal com va detallar Gómez: «Positiu als mercats de renda variable. I un efecte negatiu per a la renda fixa, ja que el retard de la baixada de tipus dels bancs centrals ha mantingut altes les rendibilitats del deute públic».

Això sí, hi ha diferències entre els

EUA, on s'espera una única baixada de tipus per part de la Reserva Federal dels EUA a finals del 2024, i Europa, que sí que està seguint el curs previst a principis d'any i s'esperen de tres a quatre baixades aquest any per part del Banc Central Europeu. De fet, els tipus van baixar a principis de juny fins al 4,25%. «Això és una fita important ja que és la primera retallada des de març del 2016 i un punt d'inflexió en la seva política fiscal», va remarcar el director territorial de BBVA Catalunya.

La tecnologia com a aliada

Davant d'aquestes previsions, ¿què es pot esperar de la renda fixa? Una pregunta que va respondre Daniel Gómez donant pas a un horitzó d'optimisme: «De cara a la segona meitat de l'any esperem que la renda fixa tingui un millor comportament, de fet, pensem que els bancs centrals baixaran els tipus d'interès. Per la qual cosa la renda fixa conti-

José Ballester

Director territorial de BBVA a Catalunya

«Treballem per oferir als clients estratègies d'inversió que s'adaptin als seus diversos objectius»

Daniel Gómez

Director de Banca Privada de BBVA a Catalunya

«La renda fixa es comportarà millor, per tant continua sent recomanable quant a la rendibilitat-risc»

nua sent una bona recomanació des d'un punt de vista de rendibilitat-risc».

Conèixer el context socioeconòmic és vital per prendre les millors decisions d'inversió, si bé no deixa de ser un món complex. Per això, BBVA compta amb equips especialitzats i ofereix assessorament en tot moment als seus clients. «Treballem posant el client al centre, ja que el nostre objectiu és que rebi una atenció personalitzada i excel·lent. Això no seria possible sense el suport del gran equip de professionals amb qui compta el banc», va remarcar José Ballester.

La personalització de l'assessorament és encara més gran en el cas de la Banca Privada de BBVA, que compta amb 707 banquers que donen servei en 210 punts de venda de tot Espanya. Daniel Gómez va explicar les claus del bon funcionament de la Banca Privada BBVA a Catalunya: «Les nostres solucions d'inversió són variades i inclouen carteres tant de gestió dis-

crecional com d'assessorament independent i no independent, les quals recomanem per diversificar les inversions. A més a més, combinem tècniques de gestió tradicionals amb noves tendències, integrant criteris de sostenibilitat, responsabilitat social i bon govern corporatiu». I com acaba José Ballester, director territorial de BBVA Catalunya, tot per arribar a la meta desitjada: «Ajudar els nostres clients a assolir els seus objectius personals i empresarials».

Consulta el vídeo sobre la salut financera en aquest enllaç:



Article elaborat en col·laboració amb BBVA



José Ballester (dreta) i Daniel Gómez, durant el diàleg sobre inversió organitzat per Prensa Ibérica i BBVA.

P

Participació > Opinió | Anàlisi | Entre Tots

La tribuna

PILAR RAHOLA

De De Gaulle a Le Pen

Els dos pols extrems, l'extrema dreta i l'extrema esquerra, han devorat l'espai polític central i el que queda és una situació difícilment governable

Leonard Beard

Els objectius de Charles de Gaulle, quan va liderar una nova constitució que donaria peu a la V república francesa, eren imperatius després de la caòtica IV república, incapaç de gestionar el país post segona guerra mundial. Volia crear una França poderosa, amb un cap d'Estat que representés «l'esperit de la Nació», alliberat de la tutela nord-americana, i fortament lligat a un projecte confederal d'Europa. La seva històrica frase «si és Europa des de l'Atlàntic fins als Urals, és tot Europa qui decidirà el destí del món», pronuncia el novembre de 1959 a Estrasburg, segellava la voluntat de reconstruir la *grandeur* francesa i el seu paper internacional, sostingut per l'ideal de la unitat europea.

Tanmateix, 65 anys després d'aquella nova constitució avalada pel 80% dels ciutadans, França ha optat per caminar en sentit contrari. De De Gaulle a Le Pen hi ha el gir invers que va des del somni d'una Europa forta i unida fins a un aïllacionisme antieuropeu arrelat en una profunda desconfiança en la UE. L'Europa que havia de reconstruir l'economia, reforçar el paper internacional i oferir seguretat als seus ciutadans, inspirada per una identitat comuna, es percep ara com una estructura fallida, sense cohesió identitària, ni cap paper rellevant en el món i incapaç d'aturar la sagnia econòmica. Era una Europa percebuda a França com una solució per reconstruir les damnificades societats postguerra, i ara els francesos creuen el contrari: que és la font dels seus problemes. És a dir, la França de De Gaulle veia Europa com un refugi, la França de Le Pen la veu com una font d'exclusió. Els factors que han conduït el país a aquest estat d'ànim anti-europeu són diversos, però han confluit en una tempesta perfecta: els sectors castigats per la mundialització, els fluxos migratoris descontrolats, les noves identitats sorgides dels sentiment d'exclusió dels barris perifèrics, en general vinculades a concepcions islàmiques, la desconfiança en els poders públics i en el sistema, i en la suma, el rebuig a l'ideal europeu.

Tot plegat explica la França partida en dues sorgida de les eleccions de diumenge: els dos pols extrems, l'extrema dreta i l'extrema es-



querra, han devorat l'espai polític central i el que queda és una situació difícilment governable. No cal dir que Macron, tot i ser un president amb notable intel·ligència política, ha comès molts errors, especialment el d'avançar les eleccions, i la jugada li ha sortit a l'inrevés. José Antich ho resumia en una frase adient: «Volia fer un Pedro Sánchez i ha acabat fent un Pere Aragonès». Narcisista i arrogant (qualitats recurrents en els presidents francesos), ha fet una aposta personalista que li ha esclatat a la cara. Ara les dues hipòtesis que sorgiran en les següents eleccions són igualment dramàtiques: o Le Pen guanya la majoria absoluta a l'Assemblea Francesa, i Macron ha de fer primer ministre Joan Bardella i sotmetre França a una cohabitació que es preveu convulsa; o activar les seves prerrogatives i optar per guanyar un any de temps i formar un govern de transició tècnic, talment com va passar amb la Itàlia de Mario Draghi. Però aquesta opció, que requereix unes aliances complexes, també sotmetria França a una

considerable tensió. Tot està a l'aire, a l'espera del proper diumenge, i cap alternativa és bona.

En aquest punt cal preguntar-se quins errors han comès els partits tradicionals, i no només respecte al creixement de l'extrema dreta, sinó també al de l'extrema esquerra, igualment desestabilitzadora. El gran drama del moment actual és que els dos pols extrems la situació política i devoren l'espai central. I tant els conservadors, com els progressistes són responsables d'aquesta derivada: els primers, permetent la demagògia de l'extrema dreta i aprofitant-se'n, com passa a Espanya amb Vox; i els segons, alimentant el populisme políticament correcte, no plantejant els grans reptes socials i abandonant àmplies capes de la població. Els problemes de França són reals i tots els símptomes avisaven de la problemàtica que arribava. Però els partits del sistema varen fer com els micos de Gibraltar, i, muts i inútils davant els problemes, han deixat que parlin per ells els extrems ideològics. ■

Macron, malgrat ser un president amb notable intel·ligència política, ha comès molts errors, especialment el d'avançar les eleccions, que li ha sortit al revés



■ Pilar Rahola és periodista i escriptora

A contrallum

Periodisme immòbil



Juan José Millás

Em va sorprendre esbrinar que el porc espanyol és apreciat a la Xina. Ho vaig saber quan les autoritats del país asiàtic van anunciar que reduirien les importacions d'aquest animal si se'ns acudia encarir el preu dels seus cotxes elèctrics amb imposts especials. A veure, un cotxe elèctric no el fa qualsevol: es requereix un talent que nosaltres no tenim. Tenim fàbriques d'automòbils, sí, però de marques estrangeres que s'instal·len aquí perquè els salaris són més baixos que a Alemanya o Bèlgica. Possem la mà d'obra, en fi, no les neurones. Ara bé, un porc se li acut a qualsevol. Ni tan sols fa falta que se t'acudeixi perquè ja està inventat. El va inventar l'evolució fa 40 milions d'anys i el vam domesticar en fa uns 9.000. No es tracta d'un bitxo senzill, ja que

està ple de glàndules i vísceres i d'aparells especialitzats en això o en allò (en la digestió i en la locomoció, per posar-ne dos exemples), però la fórmula per criar-lo la coneix qualsevol, també els xinesos. ¿Per què ens els compren, llavors, i en quantitats industrials?

Aquesta és la pregunta. Nosaltres adquirim telèfons mòbils fabricats a Shanghai perquè el que se'ns dona bé, a més de criar porcs espanyols, és servir cerveses artesanals als guiris a les terrasses d'estiu. No tenim habilitat ni cap per a la tecnologia punta, què hi farem, i estem obligats a buscar-la fora. Però, ¿per què els xinesos no crien els seus propis porcs xinesos i deixen en pau els nostres? ¿Quina necessitat hi ha d'omplir mil contenidors de la carn enrojo-

lada d'aquest mamífer el fetge del qual, per cert, s'assembla tant al nostre, per fer-la viatjar milers de quilòmetres a la recerca d'un consumidor oriental?

Ja sé que el món és un disbarat i que els vaixells de càrrega transporten coses que no ens podem ni imaginar en aquestes muntanyes de caixes d'acer que solquen els oceans. Ho sé, tot i que de manera, diguem-ne, inconscient. Però quan aquest saber ocult emergeix a la superfície, se'm posen els pèls de gallina, o la carn de punta, ara no hi caic. ¡Pobre porcs! ¡Néixer aquí, potser en un poble de Castella, i acabar a la taula d'un treballador de Pequín! En el relat detallat d'aquest fet, hi ha un gran reportatge periodístic que no veurà la llum perquè les bogeries mercantils ens semblen normals. ■

Editorial

Més que una victòria de l'extrema dreta

L'asseveració que l'extrema dreta ha guanyat les eleccions legislatives a França, amb més del 33% dels vots, és tan certa com incompleta. Reagrupament Nacional (RN), que lidera Marine Le Pen, acostuma a ser caracteritzat, amb raó, com un partit extremista tant pels seus orígens –el Front Nacional (FN), fundat pel pare de l'actual dirigent, que va arribar a considerar les cambres de gas «un detall de la història»–, com per algunes de les posicions xenòfobes, ultranacionalistes i pròximes a Vladímir Putin que sosté la filla del fundador del FN. No obstant, aquesta etiqueta d'extrema dreta, que serveix per caracteritzar la trajectòria de RN, resulta poc útil per entendre el comportament de l'electorat i l'abast d'uns comicis que marcaran un abans i un després en la història política de la Cinquena República francesa, independentment del que passi diumenge vinent.

Quan un de cada tres ciutadans agafa la papereta d'un partit polític, com va passar diumenge amb RN, pot ser que les etiquetes no deixin veure el bosc que explica el seu fulgurant èxit. En aquest cas, la profunda crisi que viu França, i el consegüent ensorrament del fràgil edifici polític construït per un president encegat per les seves velleïtats geopolítiques i insensible a les manifestacions de malestar provocades pel cost de la vida, la inseguretat i la gestió de les perifèries urbanes. La votació de diumenge va constituir un plebiscit letal sobre la figura de Macron, víctima d'una supèrbia l'últim acte de la qual va ser la convocatòria suïcida d'elec-



cions anticipades. L'esvoranc deixat pel partit de Macron ha constituït una oportunitat per a Marine Le Pen, que ha atret milions de ciutadans desencisats que de cap manera poden ser qualificats, tots ells, com a extremistes. Convençut que la baraca que l'havia acompanyat fins ara seguiria del seu costat, Macron tampoc va preveure que l'esquerra s'uniria en un Front que ha recollit part d'aquest descontentament.

Els greus problemes econòmics i socials que té França, o la seva pèrdua de pes internacional, en particular a l'Àfrica, no es resolen ni amb la demagògia de RN ni amb propostes de fronts populars a la vella usança que recorren els anys trenta del segle passat. Com en la majoria dels països europeus, la polarització política no és el camí per fer front als desafiaments que té un país amb uns comptes públics que revelen la profunditat dels desajustos als quals ha de donar resposta. Després d'aquestes eleccions, pot ser que no sigui fàcil escapar d'aquesta lògica frontista. Pot ser que molts francesos responguin a la crida republicana a barrar el pas a l'extrema dreta perquè tenen motius per considerar una amenaça l'arribada a primer ministre de Jordan Bardella, el candidat de RN. Pot ser fins i tot que el Parlament que resulti escollit en la segona volta sigui immanejable. En tot cas, mentre França no abordi amb humilitat, eficiència i amplis consensos els problemes de fons que expliquen l'avenç inexorable del partit de Le Pen, aquests problemes seguiran allà, i abocaran el país a una crisi sense precedents. ■

elPeriódico

Els greus problemes de França no es resolen amb velles fórmules sinó amb humilitat i eficiència

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directora adjunta:
Gemma Martínez.COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.Subdirectors:
Carol Álvarez (Coordinació informativa).
Pilar García (Edició impresa).
Bernat Gasulla (Cap de setmana).
Rafa Julve (Multimèdia).
Xurxo Martínez (Gestió de canals).
Sergi Saborit (Informació).Panorama: Jose Rico.
Societat: Montse Baraza.
Barcelona: Meritxell M. Pauné.
Cultura: Leticia Blanco.
Esports: Francisco Cabezas.
Opinió i participació: Ernest Alós.
Imatge: Bárbara Favant.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Director General de Prensa
Ibèrica per Catalunya i Balears:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Mercedes Otálora.
Publicitat: Ester Azuar Salvador.
Màrqueting: Anna Domènech.Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Granvia de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Joaquín Aguirre
 JUTGE

► La posició del jutge que investiga la trama russa del procés s'ha vist compromesa per la difusió d'uns àudios. La seva gravació i difusió obre notables incògnites, com la possible manipulació que al·lega l'entorn del jutge. Però, si es confirma, les declaracions fetes no serien compatibles amb la neutralitat exigible just en la causa que estava a les seves mans.


Sandra Ollo
 EDITORA D'ACANTILADO

► El Ministeri de Cultura ha guardonat l'editorial barcelonina Acantilado amb el Premio Nacional a la Labor Editorial. Després de la mort del seu fundador, Jaume Vallcorba, la seva viuda, Sandra Ollo, ha mantingut el rumb d'un segell que s'ha distingit pel rescat d'autors que havien caigut en l'oblit i un sentit ampli de l'europeisme.


Juli Guiu
 DIRECTOR DE LES NITS DE BARCELONA

► La segona edició del festival Les Nits de Barcelona, que se celebrarà fins al 25 de juliol als jardins del Palau de Pedralbes, va començar ahir amb el concert de The Pretenders. Amb més de tres setmanes encara al davant, la cita ha venut ja el 80% de l'aforament: 32.000 entrades per a 20 concerts programats, molts dels quals ja estan esgotats.


Polarització política

Mal de molts, consol de tontos


Joan Tapia

Des del primer moment va quedar clar que la desinflació i els indults eren un pas necessari –i valent– per normalitzar la convulsa política catalana. I, per tant, l'espanyola. I a Catalunya, va baixar la crispació. Però també des del seu inici es va saber que la llei d'amnistia –a canvi de la investidura de Sánchez– era una operació d'alt risc. L'amnistia no podia ser «fer de la necessitat virtut» com va reconèixer el mateix president. Hauria exigint un intent de buscar un consens que la fes acceptable per a la majoria de la societat i per al PP, el primer partit parlamentari. Així, el Tribunal Suprem, que va condemnar, amb penes i treballs, d'inhabilitació i presó els dirigents del procés, l'hauria acabat digerint. Com els indults.

Però la *realpolitik* és una altra cosa. I Sánchez podia obtenir una majoria per a la investidura que Núñez Feijóo –sense

la llei d'amnistia. Era esperable que el Suprem recorregués la llei davant el Constitucional, o davant els tribunals europeus, però Marchena i Llerena han fet una cosa més alambinada. No diuen que la llei sigui inconstitucional, sinó que no l'apliquen perquè afirmen que la malversació, tot i que sigui sense ànim de lucre personal, no és amnistiable perquè comporta avantatges polítics. Una altra forma d'enriquiment. És una tesi, però la lletra de la llei –la voluntat del legislador– explica que l'ús de recursos públics a favor del procés no s'ha de considerar malversació. S'hi podrà estar d'acord o no, però és el que diu la llei. I el Suprem critica també el legislatiu per fer la llei de manera incorrecta i canviant de criteri en la seva elaboració. Però, ¿no eren poders separats i autònoms el legislatiu i el judicial?

I a més manté les ordres de detenció contra Puigdemont i d'altres. Som davant un complicat i greu xoc de trens entre el legislatiu (i el Govern que va promoure la llei) i el Suprem. El que ens faltava per superar la gran crispació i polarització: un conflicte frontal entre poders de l'Estat que anirà al Constitucional. ¿El Suprem en mans de jutges conservadors (cinc a un a la sala penal) i el Constitucional amb majoria de magistrats progressistes? No sembla raonable en un país on des de fa anys la convivència de Catalunya a l'Espanya democràtica ha sigut una carretera amb molts sots.

No és tant una qüestió de bons i dolents (que per a molts també), sinó que tots haurien d'haver sigut una mica més asenyats. L'anhelada normalitat i el prestigi de la democràcia espanyola en sortiran malparats. Però hi ha qui treu ferro: França és pitjor. És clar que «mal de molts, consol de tontos».

■ Joan Tapia és president del Comitè Editorial d'EL PERIÓDICO

Edatisme

No és país per a vells


Ernest Folch

D'acord, Biden probablement no estigui capacitada per presidir un mastodont com els Estats Units d'Amèrica i el partit demòcrata hauria de córrer a buscar un substitut. Però, abans que els titubejos de Biden es transformin en matèria única –ment política, val la pena tornar al moment exacte en què un home de 81 anys es queda sense paraules davant la mirada despietada de tot el planeta. Si només pensem en la persona i no en el president, és inevitable commoure's davant els seus quequejos i la veu que no aconsegueix sortir, sotjat pel monstre de Trump. ¿Qui no té un pare, un avi, un ésser estimat a qui de vegades no li surten les paraules? Hi ha una cosa inquietant, per no dir repugnant, en la manera com tots hem corregut a destacar la senilitat de Biden com si fos el pitjor dels defectes, com si ens preocupessin més els titubejos d'una persona gran que les mentides del psicòpata que té al costat. En el fons d'aquest debat, hi ha una terrible evidència, i és que preferim la fortalesa d'un boig mentider a la debilitat d'una bona persona, i hi ha subjacent un espantós rebuig de la vellesa. Sí, pot ser que el president americà no pugui ja presidir cap país, però el circ muntat al voltant de les seves xacres ens delata més a nosaltres que a ell mateix.

En l'altre extrem de la humiliació a Biden, França va viure diumenge una històrica jornada electoral en la qual, més enllà de la victòria de l'extrema dreta, va consagrar un polític de només 28 anys. La victòria del RN de Marine Le Pen confirma Jordan Bardella, un home jove que

gairebé acaba de concloure els seus estudis, com a sòlid candidat a ser primer ministre en la segona volta de les eleccions. La biografia de Bardella cap en una sola línia: va entrar en política als 17 anys i, després d'una ascensió meteòrica en el FN de Le Pen, va ser elegit diputat al Parlament Europeu amb només 23 anys. Diuen que Bardella és llest, oportunista i té una gran capacitat de persuasió, ¿però quines decisions pot prendre una persona sense cap experiència en una posició tan crítica com la de primer ministre de França? El que crida l'atenció és el contrast entre la situació dels Estats Units i la de França. Biden podria ser l'avi de Bardella. Però, mentre els balbotejos del president americà es converteixen en un escàndol mundial, la immaduresa de Bardella sembla no preocupar absolutament ningú. Al revés, se'ns ven la nova estrella del RN com una persona enèrgica i preparada, ja que l'experiència, més que un valor, sembla ser un llast. En un debat recent, Bardella es va enfrontar a Gabriel Attal, l'actual primer ministre, de només 35 anys, i a Manuel Bompard, de 38. Cap dels tres polítics francesos en el debat decisiu no arriba ni tan sols als 40 anys, un símptoma dels temps que corren. En el fons, el rebuig de la senectut de Biden i l'exaltació

Ens escandalitzem davant els balbotejos de Biden, però ens sembla fins i tot positiva la inquietant inexperiència de Bardella

de la semiadolescència de Bardella són dues cares de la mateixa moneda. Creix la idea, cada vegada menys subliminar, que el nostre món no és país per a vells, com va escriure Cormac McCarthy. Una cosa, per cert, fins i tot més preocupant que la irrupció de l'extrema dreta. ■

■ Ernest Folch és editor i periodista



Podeu llegir més cartes i publicar els vostres articles a: www.elperiodico.cat/entre-tots



HABITATGE PÚBLIC

Gestió municipal ineficient

Noé Viedma
BARCELONA

A finals del 2019 vaig ser un dels 30 joves afortunats a qui li va tocar per sorteig un pis de lloguer municipal a Can Fabra, a Sant Andreu. Era el primer edifici d'habitatges de lloguer públic de Barcelona construït en una nau industrial, guanyador del prestigiós Premi FAD d'Arquitectura el 2021. Per primera vegada podia permetre'm el luxe de viure sol en un habitatge digne a Barcelona. Em sentia molt afortunat i agraït a tots els que havien fet possible aquest projecte, promocionant les polítiques públiques d'habitatge digne i assequible en una ciutat amb un mercat immobiliari cada vegada més inaccessible per als joves.

Fa ara sis mesos que vaig deixar aquest fantàstic pis i avui, en un context d'emergència habitacional, segueix buit a causa de la ineficient gestió de l'IMHAB, l'Institut Municipal de l'Habitatge i la Rehabilitació de Barcelona. La ciutat no només necessita polítiques i mesures que regulin el mercat immobiliari perquè els ciutadans puguin accedir a un habitatge digne, sinó una Administració competent que les gestioni. ■

ENSENYAMENT PÚBLIC

Situació precària dels interins

Jesús Ramón Martínez
MANRESA

Soc professor en l'ensenyament secundari públic. Tinc 61 anys i només en porto set de docent. Acabo de guanyar oposicions després de quatre intents. Després de 30 anys en el sector de serveis per a la indústria, no m'esperava trobar les precàries condicions amb què treballa un interí, tant pel que fa a mitjans com al tracte al personal docent. He estat en cinc centres de màxima complexitat en

Ganes de fer coses

De sobte, facilíssim

Som menys capaços de disfrutar de no fer res



Juan Tallón

De sobte, hi ha moltíssimes coses a fer, la vida és breu, i desitges fer les que puguís, és clar que sí. Però no en saps. ¡Com sabràs fer-ho tot! No ets tan geni. Tot i així, continues volent-ho. És temps d'experiències. Per això sembla haver-hi instruccions per a qualsevol cosa: perquè els que no saben no hagin de renunciar a fer el que sigui, i que el difícil es torni, de sobte, facilíssim. L'eterna batalla del «vull i no puc» ha deixat com a inapel·lable vencedor el primer. Gairebé tot està a l'abast de la mà.

El poder d'atracció de les instruccions ja el va endevinar Julio Cortázar el 1954, durant la seva estada a Roma per traduir els contes d'Edgar Allan Poe. Un dia, durant una sortida de plaer per la ciutat, es va trobar tancat San Giovanni in Laterano, i al seu lloc va visitar el palau de la Scala Santa, l'escala del qual era tradició pujar de genolls. Entre

les coses que hi havia a la venda a l'entrada, l'escriptor argentí va descobrir un petit llibre amb instruccions justament per ascendir la Scala Santa. «Tan bé em va semblar –va dir– que me'n vaig adonar fins a quin punt som orfes de bones instruccions per fer quantitat de coses importants. Farien falta instruccions per beure una tasseta de cafè, per exemple, o per asseure's en una cadira. Són coses elementals, és a dir, profundes, o sigui malenteses».

Rebre instruccions

Escriure instruccions, gravar tutorials, reduir, en fi, a senzill el complex, és un gènere popular. Qualsevol cosa abans que haver de renunciar a un desig. És també el temps de les aspiracions personals. No estem disposats a renunciar així com així a les coses per les quals ens sentim atrets. En un mitjà com *The New York Times*, per exemple, un no s'ha d'esforçar gaire per trobar-se peces titulades així: *Com triomfar a internet retallant peülles de vaca*, *Com ser menys autocrítica*, *Com disfrutar del Machu Picchu sense patir per l'altura*, *Com enfortir els ossos*

amb l'exercici, *Com fer una maleta petita per a un viatge de dues setmanes*, *Com menjar sa, saborós i casolà tota la setmana*, *Com minimitzar l'exposició als microplàstics*, *Tres passos per envellir amb exuberància*, *Guia per conèixer els antidepressius més comuns*, *Guia d'habilitats socials útils per als adults*, *Guia per a principiants sobre la caiguda del cabell masculí*, *Estratègies d'última hora per disfrutar l'eclipsi solar total*, *Com netejar el teu armari sense desconcertar-te o Com ser un nen per sempre*.

«Volem saber» és una pulsio fortíssima. No importa com de difícil que se'ns presenti saber fer alguna cosa. Ningú vol passar per ser el tonto que ho ignori. «Jo puc» és una declaració que escoltem molt sovint. Cosa que fa pena, perquè no saber com es fan un munt de coses, difícils i elementals, va representar sempre una de les tòniques de la vida. Però cada vegada lidíem pitjor amb la incertesa i la ignorància. I, sobretot, cada vegada som menys capaços de disfrutar de no fer res. ■

■ Juan Tallón és escriptor

Eduardo Parra / Europa Press



Un nen amb un mòbil i una tauleta.

menys de set anys. Aquesta mobilitat provoca anar de centre en centre sense arrelament i sense poder conèixer els alumnes, professors i sistemes de funcionament de cada centre.

Abús d'interinitat i discrecionalitat: selecció, en molts casos, per temes o entrevistes a tres candidats sense seguir antiguitat o mèrits, fomentant l'amiguisme, al no estar clarament definides les pautes. Falta de democràcia en el claustre: sistema que fomenta el nepotisme i la por a no ser reclamat el curs vinent, amb la qual cosa s'ha perdut la percepció de manifestar-te, perquè impera la por. Quan a l'abril et diuen que no compten amb tu per al curs vinent, ¿amb quin ànim fas classe si la direcció t'ho comunica, moltes vegades sense criteris objectius i mesurables? Aquest sistema de selecció per entrevistes només és vigent per sengles secrets que estan en funcionament des de fa 10 anys per part de l'Administració catalana, el decret de plantilles i el decret de direcció. Per sort, he pogut treure'm les oposicions. ■

RONDA DE DALT

Tinc la solució al caos circulatori

José Ramos
BARCELONA

Palliar el caos de la ronda de Dalt en tres passos: primer, habilitar un carril «2,5», una franja d'un metre d'ample entre el segon i tercer carril que serveixi de passada segura a motocicletes. Molts conductors eviten apropar-se a l'esquerra per donar pas a les motos sense pensar que alleugen el trànsit, i redueixen embussos, i més que ho farien si circular per les rondes no fos un perill per conductors inconscients. Segon: avisos en els cartells lluminosos per facilitar la incorporació «en cremallera» del tercer carril al segon. I tercer, presència de Mossos o Guàrdia Urbana, sobretot en hores punta. ¿Què ha fet l'ajuntament davant el tall d'un carril per sentir a la ronda de Dalt, a l'altura de la Vall d'Hebron, i que es prolongarà *sine die* per disminuir aquest caos? Res. ■

ONCE Dilluns 1
76534 Serie: 036

Dilluns 1
04-08-11-12-20-38
Somnis: 2

Dilluns 1
01-02-05-28-42-49
C: 37 R: 7 Jòker: 5550469

	ENCERTANTS	EUROS
6+R	0	POT
6	0	0
5+C	3	39.526,60
5	114	1.906,99
4	6.598	47,93
3	129.772	8,00
R		1,00

Dilluns 1
02-10-22-27-30-47
C: 6 R: 4

	ENCERTANTS	EUROS
6	1	1.046.692,40
5+C	4	33.062,20
5	122	542,00
4	5.824	17,03
3	84.073	4,00
R		0,5

Divendres 28
10-16-18-22-35 E: **1-10**
 EL MILIÓ: **DQW76274**

	ENCERTANTS	EUROS
5+2	0	EUROPOT
5+1	1	653.225,3
5+0	5	30.533,90
4+2	25	1902,11
4+1	617	141,97
3+2	1.401	66,09
4+0	1.847	35,23
2+2	19.080	17,05
3+1	31.109	11,66
3+0	82.728	8,16
1+2	96.503	8,48
2+1	436.567	5,90
2+0	1.139.040	3,64

Dilluns 1
13-17-28-40-42-44
C: 43 R: 7 Jòker: 472819

	EUROS
6/6	1.000.000,00
5/6+C	5.289,76
5/6	1.938,82
4/6	76,37
3/6	9,38
R	1,00

Dividendes 28
55577 S: 15

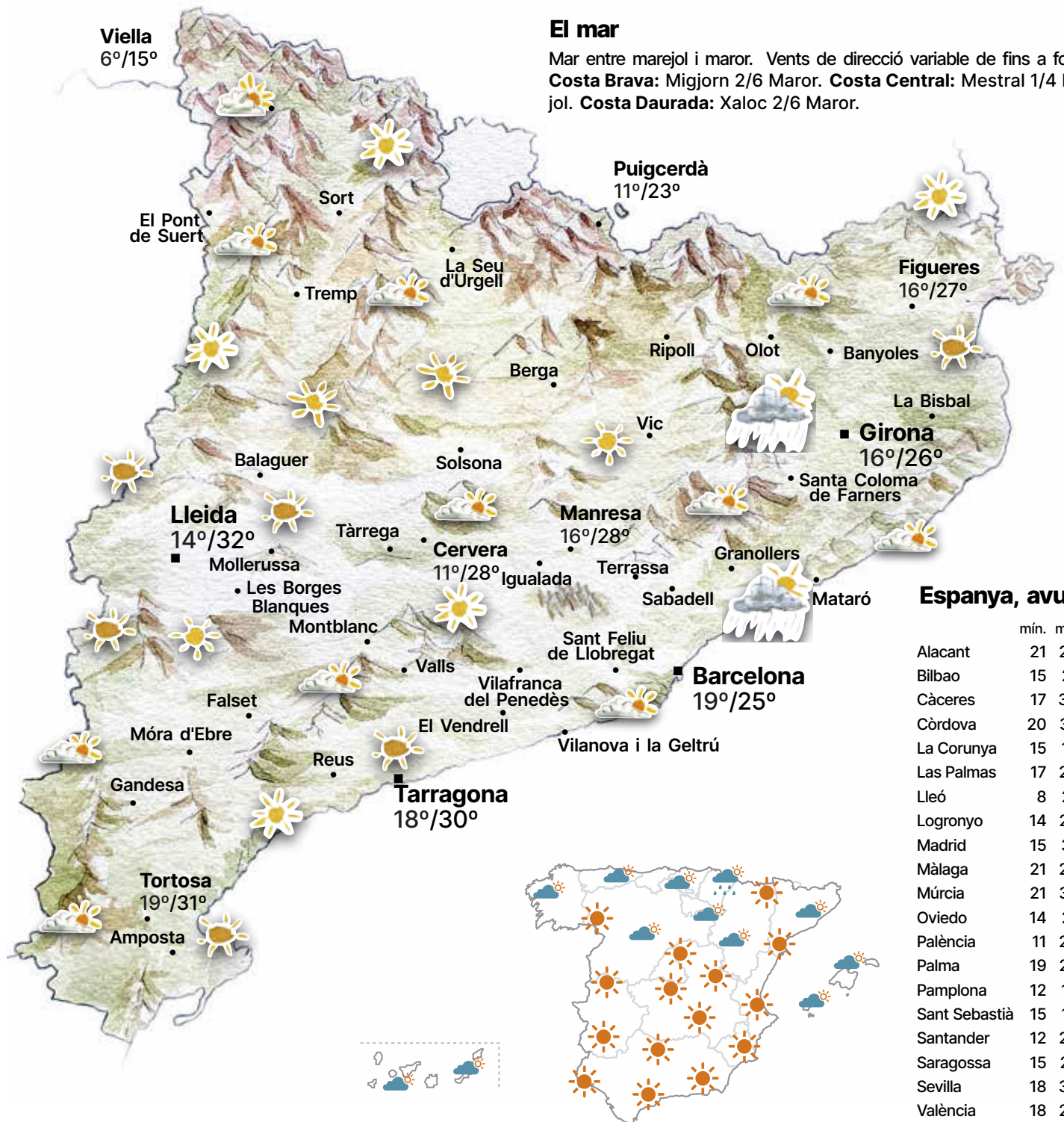
Dilluns 1 635/232

Cel poc ennuvolat. A la tarda es desenvoluparà nuvolositat d'evolució al terç nord, amb xàfec al nord-est. Bancs de boira matinal al litoral i prelitoral. Temperatures mínimes en descens; màximes en ascens. Vent del nord-est al sud i l'Empordà amb cops forts. A la resta, vent fluix de l'oest.

Barcelona Intervals ennuvolats tendint a poc ennuvolat. Boires matinals al litoral i prelitoral. Temperatures mínimes en lleuger descens; màximes en lleuger ascens. El vent bufarà fluix de component nord-est durant el matí i entrarà brisa marina a partir del migdia.

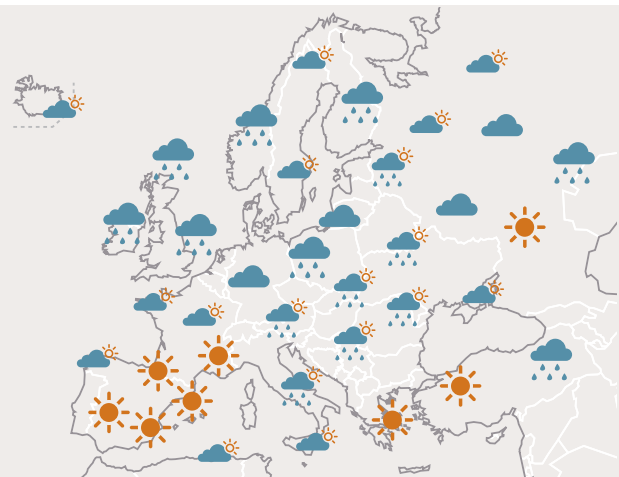
Demà. Assolellat. Temp. en descens. **Dijous.** Núvols i pluja. Temp. igual. **Divendres.** Poc ennuvolat. Temp. en ascens.

Mar entre marejol i maror. Vents de direcció variable de fins a força 6. **Costa Brava:** Migjorn 2/6 Maror. **Costa Central:** Mestral 1/4 Marejol. **Costa Daurada:** Xaloc 2/6 Maror.



	min.	màx.
Alacant	21	24
Bilbao	15	21
Càceres	17	34
Còrdova	20	37
La Corunya	15	18
Las Palmas	17	20
Lleó	8	21
Logronyo	14	25
Madrid	15	31
Màlaga	21	23
Múrcia	21	32
Oviedo	14	21
Palència	11	26
Palma	19	28
Pamplona	12	19
Sant Sebastià	15	18
Santander	12	20
Saragossa	15	27
Sevilla	18	38
València	18	29

mín. màx.			mín. màx.			mín. màx.		
Andorra la Vella	9	18	Praga	12	22	Mont-real	15	25
Berlín	13	19	Roma	18	30	Nova York	16	24
Brussel·les	12	19	Buenos Aires	6	16	Pequín	23	29
Estocolm	12	20	Caracas	18	28	Rabat	17	28
Lisboa	18	29	Doha	34	43	Rio de Janeiro	16	18
Londres	13	21	Johannesburg	9	20	Santiago de Xile	9	17
Moscou	20	30	Manila	27	32	Singapur	25	30
París	12	19	Mèxic	14	15	Sydney	8	12



PASSATEMPS

SUDOKUS

				6		1	
			9	1	2	5	
2		9	4		7		
		2	7				
				6		1	9
	3		2			6	
	7			4			6
		8			4		3

	9						
			3	5	1		9
					7		
		2		4	5	7	
	1						
		4	8		2	5	3
	4			3	9		1
	8						
7			5			4	

				5			
	2			7	6		4
		7					1
	9			8		4	
	6						3
7			5		3	6	9
		1					
	3		4	9			2
		8			5		

3	2	7	4	2	5	1	8	6	9
1	8	5	2	7	6	9	3	4	2
9	2	6	4	8	3	1	7	5	9
7	4	7	9	8	1	2	5	3	6
2	6	1	3	9	5	7	4	2	8
5	3	3	6	8	4	7	2	1	9
8	9	7	2	1	3	4	6	5	8
4	5	5	4	2	1	7	6	9	8
3	8	3	5	4	2	6	1	9	7

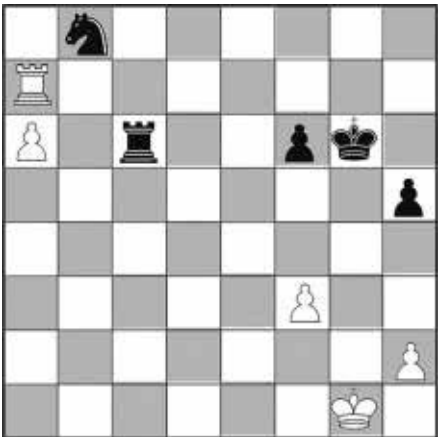
6	4	9	8	2	7	1	3	5	7
5	8	1	6	9	4	2	7	3	5
9	1	8	3	7	5	9	2	4	6
3	5	6	7	1	8	4	2	9	3
8	2	7	4	3	6	5	9	1	8
3	6	2	5	9	7	4	8	1	6
4	7	8	1	6	3	2	5	9	7
6	3	5	9	4	2	7	1	8	3
2	4	6	3	5	1	8	9	7	2

Ompleu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, o una subquadrícula de 3x3

3	7	1	5	3	9	6	8	4	2
2	8	6	4	7	1	9	3	5	8
9	6	8	5	3	2	7	1	4	6
1	9	3	4	5	2	8	7	6	1
5	2	6	1	7	4	3	9	8	5
7	4	2	2	8	9	6	3	1	5
1	6	2	4	3	8	7	5	9	4
5	3	9	7	1	5	6	2	8	3
8	5	6	9	2	3	1	4	7	8

ESCACS

Les blanques juguen i guanyen



Solució escacs: 1-Tg7+, Rxxg7; 2-a7

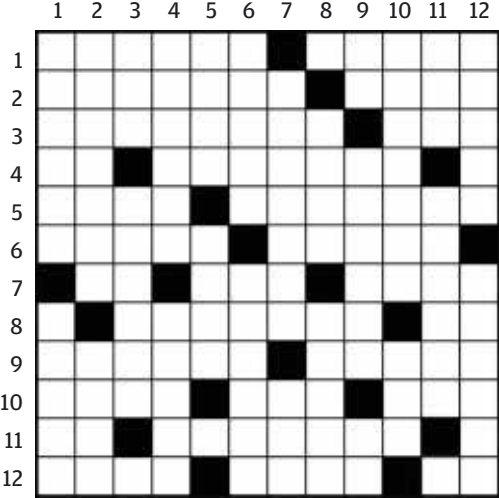
QUADRE NUMÈRIC

	-		x		=8
+		+		+	
	x	4	+		=9
-		+		+	
	+		-		=1
=4		=9		=9	

6	6	4	=
1	9	2	+
	+	+	-
6	1	4	x
	+	+	+
8	2	x	3

MOTS ENCREUATS PER J.P. PETIT

HORITZONTALS: 1. Produeixi alguna cosa una alteració, un canvi, un efecte, qualsevol. Cert vaixell que va amb carbó. 2. Judici emès contra el govern, plural. Filó metàl·lic. 3. Esbalaïdes d'estupor. Arran. 4. Endavant en anglès. OO. Romà. 5. Ferit de l'ala. Doni mitjans de defensa o de subsistència. 6. Sortejat. Ronca. 7. Gairebé tia. A les cames. No gens comú. 8. Consonant. Xaparra. Dues de l'obès. 9. Fer patir fam. Gairebé al·lic. 10. Discurs que enfastideix. Bossa de malla. Porció limitada de matèria. 11. Romans. Plovisquejos. Consonant. 12. A la calamar. Príncep i dominador absolut. Tinc coneixement d'això. **VERTICALS:** 1. Impedir de veure alguna cosa algú. Ardència de la terra per l'acció del sol. 2. Cert clixé relacionat amb la fotografia. Famosa de la TV. 3. Autor d'El nom de la rosa. Clavat en un tauler. Vocal. 4. Àton i capgirat. Estimarà molt. 5. Mancat de tall. Coberta. Vocal. 6. Molt personal. Que pateix malenconia. 7. Certes. Comença a exigir. 8. Consonant. Riu francès. Semidéu silvestre grecoromà. 9. Mig avar. Relatiu al sistema nerviós. Deessa primigènica. 10. Iraniana. Macos però no tant. 11. Habitant del mar. Enxarolo. Corba. 12. Fora de l'ús normal. Cor de l'escut heràldic.



O	C	A	S	I	O	A	M	A	R	E	
P	I	X	E	M		A	N	O	N	I	M
R	O	I		M	A	C	A	R	I	E	U
I		A	C	E	T	A	L	S		N	L
M	E	L	A	D	E	S		A	E	T	
I	N	S	P	I	R	A	R		A	S	T
T	A		M	A	R	T	E	L	L	R	
G	R	A	T	I		M	I	L	L	A	
O	R	I	S		D	I	A	R	I	E	S
N	I	T		L	A	C	R	A		X	P
E	D	U	C	A		S	E	D	U	I	T
S	A	I	S	T	R	E		M	A	N	C

Solució d'ahir

OLAF EL VIKING PER CHRIS BROWNE



HORÒSCOP

- ARIES** 21 MARÇ A 19 ABRIL
► A la seva professió és possible que se li obrin perspectives que creia tancades del tot, cosa que beneficiarà la seva economia. Haurà de tenir molt de tacte en les relacions familiars.
- TAURE** 20 ABRIL A 20 MAIG
► Hi haurà tensions al seu entorn laboral, degudes bàsicament a la seva impaciència. Tingui molta cura amb les seves paraules al parlar per evitar males interpretacions per part d'un amic.
- BESSONS** 21 MAIG A 20 JUNY
► Progressos notables en l'àmbit professional i econòmic. Amor i amistat no oferiran res destacat, encara que hi ha un marcat risc de rebre una trucada telefònica molt conflictiva.

- CRANC** 21 JUNY A 22 JULIOL
► Necessitarà constància i entrega al màxim en la seva feina, però aconseguirà dur-la a terme sense més problemes. És de preveure una visita inoportuna. Grates novetats sentimentals.
- LLEÓ** 23 JULIOL A 22 AGOST
► Les seves perspectives laborals tendeixen a eixamplar-se, encara que això representi un augment de feina. El clima familiar estarà enrarit, però la seva vida social és favorable.
- VERGE** 23 AGOST A 22 SETEMBRE
► Haurà d'anar amb peus de plom a la feina i sospesar a fons qualsevol decisió que hagi de prendre. Algun lleuger núvol en el pla familiar i bona entesa a l'amistós.

- BALANÇA** 23 SET. A 22 OCTUBRE
► Normalitat pel que fa a la feina. S'haurà d'enfrontar, amb diplomàcia, a una situació familiar difícil. Els seus abundants compromisos socials d'ara li seran útils en el futur.
- ESCORPI** 23 OCT. A 21 NOVEMBRE
► La seva feina anirà bé, però li convindria disciplinar una mica el seu mètode, que és una mica anàrquic. Millorarà notòriament el clima familiar. Vida sentimental satisfactòria.
- SAGITARI** 22 NOV. A 21 DESEMBRE
► Dia amb signe positiu a la feina, però també molt conflictiu. Tindrà alguna agradable sorpresa de tipus econòmic. La relació amb la seva parella passarà per moments de tensió.

- CAPRICORN** 22 DESEMBRE A 19 GENER
► Alts i baixos en la seva tasca professional, essent aconsellable que extremi l'atenció en tot allò que faci. Desavinences amb la seva parella que s'aniran arreglant al llarg del dia.
- AQUARI** 20 GENER A 18 FEBRER
► Aconseguirà suport econòmic per a un projecte que l'il·lusiona, cosa que portarà també a un augment de feina. Possibilitat que un amic tregui de nou un vell ressentiment.
- PEIXOS** 19 FEBRER A 20 MARÇ
► Feina i diners es presenten amb signe favorable, però no assumeixi riscos absurds. Possibilitat de fer noves amistats. Al pla afectiu no tindrà cap problema.

Persones > Barcelona

ELS 10 BARRIS AMB EL LLOGUER MÉS CAR

1	Pedralbes	2.118,68 €
2	les Tres Torres	2.048,54 €
3	Sant Gervasi - Galvany	1.780,56 €
4	Sant Gervasi - la Bonanova	1.660,17 €
5	la Vila Olímpica del Poblenou	1.660,03 €
6	la Dreta de l'Eixample	1.633,48 €
7	Sarrià	1.622,45 €
8	l'Antiga Esquerra de l'Eixample	1.436,13 €
9	Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes	1.337,84 €
10	el Putxet i el Farró	1.331,21 €

PRIMER TRIMESTRE DEL 2024

El preu ha pujat un 1,3% respecte a finals del 2023 i gairebé un 10% més que fa un any. La limitació de les rendes en zones tensades des de meitat de març encara no ha tingut efecte i set districtes s'han encarit.

El lloguer mitjà per un habitatge a Barcelona arriba als 1.193 euros

PATRÍCIA CASTÁN
Barcelona

Llogar un pis a Barcelona va costar una mitjana de 1.193 euros en el primer trimestre d'aquest any, en concret un 1,3% més que a finals del 2023, i gairebé un 10% més que fa un any. L'escalada de les rendes no s'ha aturat encara malgrat l'entrada en vigor (a meitat de març) del límit als preus de lloguer que s'aplica en municipis considerats tensats a Catalunya. De fet, van augmentar a set dels districtes. El preu mitjà per metre quadrat se situa en 16,73 euros. L'altra tendència que es repeteix és un menor volum de contractes firmats de l'habitual en aquest període, un total de 9.826 en els tres mesos.

Les dades procedents de l'Incasòl, l'organisme de la Generalitat en el qual es notifiquen els contractes i es dipositen les fiances, llancen la radiografia més exacta dels preus que es paguen a la capital catalana. Les mitjanes que estableixen els grans portals immobiliaris es basen en els preus anunciats (que no necessàriament són els finalment acordats) i poden estar distorsionades per la creixent oferta d'habitatge de lloguer temporal, que sempre resulten més cares per estar moblades i llestes per entrar-hi.

Així que els resultats fins al març acabats de publicar suposen la constatació que els arrendaments no han deixat de pujar trimestre rere trimestre en els últims

anys, tot i que es continuen desaccelerant, com ja es va apuntar en l'anterior balanç trimestral i més tenint en compte la inflació. En aquesta ocasió baixen en tres districtes (Sants-Montjuïc, Sant Andreu i Nou Barris), tot i que és aviat per relacionar-ho amb la limitació que marca l'índex estatal i que va imposar Catalunya, ja que també en l'últim trimestre del 2024 hi va haver descensos en dos districtes més que ara han tornat a pujar.

Districtes a l'alça

Ara l'increment més rellevant s'ha produït precisament a la zona més cara de la ciutat, Sarrià-Sant Gervasi, que després de créixer més d'un 6% en un trimestre se situa en 1.651,8 euros al mes, seguit per les Corts, amb 1.388, i per l'Eixample, amb 1.340. Aquests tres districtes, malgrat els seus preus, han aglutinat el 36% dels contractes.

A continuació se situa Gràcia, on els contractes firmats han sigut 57 euros més cars que a l'acabar el 2023, i superen ja els 1.200 euros i arriben a un 10% d'augment si es posa la lupa en les dades de fa just un any.

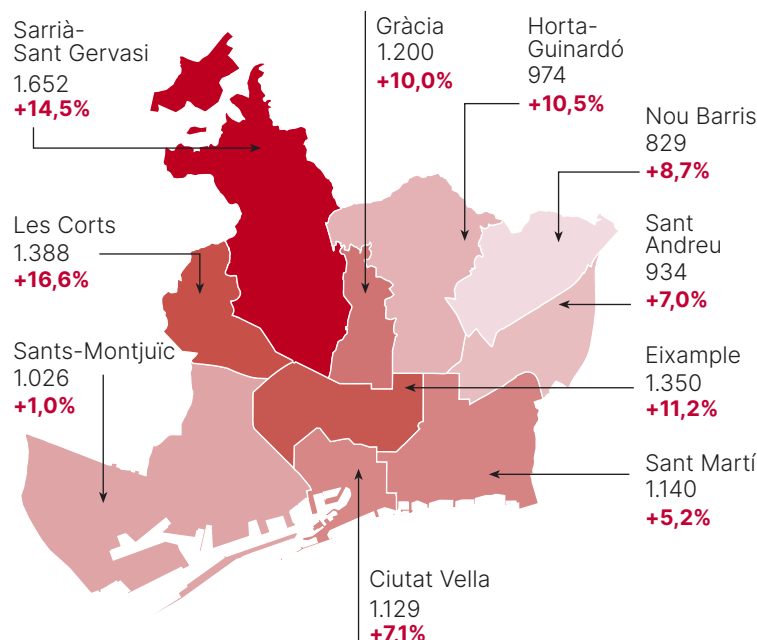
En l'altre extrem, el territori més econòmic, Nou Barris, ha baixat simbòlicament quatre euros mensuals, fins als 828,7, però puja un 8,7% interanual; mentre que Sant Andreu està en 939,9 euros. En aquest podi més assequible figura també Horta-Guinardó a 973,6 euros mensuals, i tanca les opcions per sota de la barrera dels 1.000. No obstant, aquests tres ca-



Anunci de pisos de lloguer en un edifici del districte de Sant Martí.

EL PREU MITJÀ DEL LLOGUER

DADES DEL PRIMER TRIMESTRE DEL 2024 I VARIACIÓ ANUAL



sos tenen poca oferta i sumen només un 22,6% dels contractes realitzats a la metròpolis.

Aquesta vegada, el descens de Sants-Montjuïc (1.026,7 euros) arriba després d'una carrera de preus propiciada per les noves promocions d'habitatge a Can Batlló i a la Marina del Prat Vermell, que aquest any ja han sigut absorbides en alguns casos. En la part mitjana de la llista queden també Ciutat Vella a 1.128,8 euros i Sant Martí a 1.140,3.

Si la comparativa es fa interanual, respecte a les dades del primer trimestre del 2023, els augments són marcats a totes les zones. En aquell moment el contracte mitjà de la ciutat es va situar en 1.087,3 euros, cosa que significa que un any després s'estan pagant 106 euros més per habitatge.

El volum de contractes acordats (9.826), que l'any passat havia cai-

Ferran Nadeu

1	Torre Baró	417,46 €
2	Ciutat Meridiana	603,66 €
3	el Bon Pastor	679,20 €
4	Verdun	713,42 €
5	la Trinitat Vella	723,96 €
6	la Marina del Prat Vermell	730,03 €
7	la Trinitat Nova	747,26 €
8	Sant Genís dels Agudells	796,42 €
9	les Roquetes	819,49 €
10	el Turó de la Peira	830,82 €

ELS QUE MÉS VAN PUJAR	
1	la Vila Olímpica del Poblenou +12,81 %
2	Sant Gervasi - la Bonanova +12,28 %
3	Canyelles +12,22 %
4	el Coll +11,33 %
ELS QUE MÉS VAN BAIXAR	
1	la Marina del Prat Vermell -54,46 %
2	el Bon Pastor -19,07 %
3	Verdun -14,04 %
4	Sants - Badal -7,92 %

gut trimestre rere trimestre, remunta respecte al tancament del 2023, però està a més de mil formalitzacions per sota del mateix període de fa un any, que sol ser el trimestre més actiu. Això s'atribueix tant als problemes d'oferta que continua acusant la ciutat –la llei d'habitatge i el control de preus han tret molts pisos del mercat– com al fet que cada vegada hi ha més propietaris que opten per mantenir els seus inquilins, així com arrendataris que trien quedar-se al no trobar a penes alternatives.

Cambra de la Propietat

Així ho interpreta la Cambra de la Propietat, que remarca que a l'haver-se anat finalitzant els anteriors contractes de tres anys i sent el mínim actual de cinc anys es produeix una menor rotació (constatada en l'últim informe de l'Observatori

El preu d'un pis és 106 euros més car que fa un any en la mitjana dels districtes

Metropolità de l'Habitatge de Barcelona). En aquest sentit, la Cambra ha reivindicat que l'Incasòl especifiqui en els seus estudis quin volum de nous contractes són renovacions amb un mateix inquilí per conèixer fins a quin punt aquesta tendència determina la menor oferta en el mercat.

El gerent de l'entitat, Òscar Gorgues, també apunta que l'increment de Barcelona està per sota de l'IPC (3,2%) i que el lleuger increment mitjà de la superfície (75 metres quadrats) i la millora qualitativa de l'oferta (cada vegada hi ha més pisos reformats) també intervé en aquest augment recent de preus.

En els últims cinc anys l'increment acumulat ha sigut del 21,5% en el preu mitjà dels lloguers, i del 19,4% en el preu mitjà del metre quadrat a la ciutat, que ara és de 16,73 euros. ■

El preu del lloguer creix a l'àrea metropolitana i supera els 1.000 euros. D'aquesta manera, se situa a una àmplia distància de la mitjana de Catalunya, que passa dels 854,12 euros als 868,85.

Sant Cugat i Sant Just són les dues ciutats més cares que la capital

Elisenda Pons

ALEX REBOLLO
Barcelona

El preu mitjà dels lloguers va créixer en 20 dels 36 municipis que integren l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) en el primer trimestre del 2024 respecte a la mitjana dels últims tres mesos del 2023. Si s'amplia el marc, els contractes registrats a l'Incasòl reflecteixen que el preu dels lloguers va créixer en el conjunt de les urbs que s'inclouen en l'àmbit funcional metropolità –que es compon de les comarques del Baix Llobregat, el Barcelonès, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental–, i va passar de 993 euros a finals de l'any passat als 1.003,48 euros entre gener i març del 2024.

D'aquesta manera, se situa a una àmplia distància de la mitjana de Catalunya, que també creix i passa dels 854,12 euros als 868,85. L'Incasòl és l'organisme de la Generalitat on es notifiquen els contractes i es disposen les fiances, cosa que permet obtenir la radiografia més fiable del mercat del lloguer.

Respecte a les ciutats de l'entorn de Barcelona, un total de 10 superen la frontera psicològica dels 1.000 euros al mes de lloguer. Així, Sant Cugat del Vallès (1.419,06 euros) i Sant Just Desvern (1.231,07) encapçalen el rànquing i són les dues úniques urbs de l'AMB que superen la capital catalana, que registra una mitjana de 1.193,41 euros. Els altres set municipis per sobre dels



Una parella consulta els preus de pisos de Barcelona en una immobiliària.

1.000 euros són Tiana (1.154,95), Castelldefels (1.148,98), Sant Joan Despí (1.122,71), Gavà (1.083,41), Montgat (1.058,25), Esplugues de Llobregat (1.033,40) i Begues (1.018,72).

Escalada de preus

Per la part baixa, també 10 de les 36 localitats de l'AMB registren un preu mitjà inferior als 800 euros, i són Montcada i Reixac (735,43 euros), Sant Climent de Llobregat (535,89) i Badia del Vallès (516,04) les que tanquen el llistat.

La constant escalada de preus en els lloguers s'ha convertit en els últims anys en una de les

principals preocupacions de bona part de la població de Barcelona i la seva conurbació. Els imports dels contractes han escalat gairebé sense fre, mentre que els sous continuen estancats en valors d'una altra època. Una dupla que dificulta cada vegada més l'accés a l'habitatge, encara més quan la demanda també es troba disparada, tal com reflecteixen informes recents de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge (O-HB).

Carles Donat, codirector de l'O-HB, recordava també en un altre estudi publicat fa poques setmanes que, després de la crisi econòmica del 2008 i les consegüents dificultats d'accés al

crèdit hipotecari, «l'opció de viure de lloguer s'ha convertit en l'única opció d'accés a l'habitatge per a cada vegada més llars», fins al punt que, el 2022, el 58,9% de les llars de Barcelona compostes per població de 16 a 34 anys viuen de lloguer.

En el mateix text, Donat remarca com, en l'última dècada, entre altres motius, l'augment de la demanda cap al lloguer i l'estancament de les rendes han portat a més dificultats d'accés a l'habitatge. Uns problemes que, lluny de ser exclusius de la ciutat de Barcelona, s'han reproduït en altres punts pròxims a la capital catalana. ■

CONTRATEMPES MORTAL

Un pacte s'anticipa a l'aniversari del fatal accident de la Shamira al Raval i tanca el pols amb els familiars. La compensació puja a més de 240.000 euros.

BCN indemnitzava la família de la finada al caure-li una palmera

MERITXELL M. PAUNÉ
Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona ha pactat una indemnització per la mort de Shamira Yeguas, la jove que va perdre la vida sobtadament a l'agost al caure-li a sobre una palmera al Raval. Segons ha pogut saber EL PERIÓDICO, l'acord s'ha produït aquest juny entre els advocats de la família i la companyia d'assegurances municipal. La compensació, que ascendeix a més de 240.000 euros, ja s'ha abonat i tanca el pols abans del primer aniversari de l'accident.

A la tardor la família va recórrer a la via judicial i va aconseguir autorització per efectuar dues proves pericials a l'arbre, amb l'objectiu de demostrar que estava en mal estat ja abans de la caiguda i que el seu manteniment havia sigut insuficient. Tot i que la causa ha sigut arxivada, aquesta primavera les dues

parts han segellat una compensació per responsabilitat patrimonial i lesions personals.

Fonts municipals confirmen el desenllaç, si bé el desvinculen de cap culpabilitat municipal. «La via penal està esgotada, el jutge va tornar a arxivar la causa sense trobar responsabilitat penal en l'accident», apunten. «Les negociacions per arribar a un acord sobre la indemnització de l'accident les realitzen directament els advocats de la família de la víctima i la companyia d'assegurances», rebla el consistori.

«Celeritat» municipal

El lletrat de l'acusació particular, Javier Benito, del bufet Vosseler, celebra la «celeritat» municipal, veu «ajustada» la xifra final i remarca la «bona comunicació» amb els interlocutors assignats. «Hem pogut resoldre-ho en un temps rècord de 10 mesos, quan normalment es triga un any i mig o dos



L'altar sobre la base de la palmera que va segar la vida de la Shamira.

anys», compara. La família de la víctima, consultada per aquest diari, valora també positivament els tempos i les gestions fetes.

El gabinet Vosseler, no obstant, insisteix que la caiguda de la palmera «és un exemple clar de negligència en el manteniment de l'arbratge públic». Recorda, a més, que sis mesos abans un veí del Raval ja va avisar el consistori sobre la inclinació de l'exemplar, que el va sotmetre a una revisió bàsica. A més, tres anys abans una altra pal-

mera de la mateixa espècie –una datilera– va matar un home al parc de la Ciutadella. El consistori va indemnitzar els seus pròxims amb 103.000 euros.

Davant l'estrès hídric de la vegetació per la sequera i la tendència d'aquest tipus de palmera a amagar fractures internes, l'ajuntament va ordenar reg preventiu i una revisió a fons de totes les unitats disseminades per la ciutat. La campanya va durar dos mesos i va suposar la tala de 708 de les 1.363

observades. També ha accelerat la substitució d'aquesta espècie, que des de fa 10 anys ja no es planta a Barcelona.

Aquell 3 d'agost Shamira Yeguas era per casualitat a la placeta d'Emili Vendrell, al costat del carrer de Joaquín Costa. Feia pocs minuts que era al lloc quan la palmera, de més de 10 metres d'alçada, es va trencar i precipitar de sobte sobre seu. Va morir en l'acte, a causa del fort cop rebut. Tenia sols 20 anys.

El succés va fer aflorar la seva història personal i les dificultats i invisibilitat de desenes de barcelonines com ella. Transsexual i sense sostre, tenia problemes de salut mental i d'addicció i recorria a la prostitució ocasional per obtenir ingressos ràpids. S'havia criat a Sant Martí amb els avis materns i dos germans, al perdre'n la custòdia la mare. A partir de l'adolescència van perdre progressivament el contacte. Fragilitat psicològica, conflictes amb la medicació i droga la retenien al carrer, d'on havia intentat sortir sense èxit.

Metzineres, una associació per a dones trans al carrer de Lluna del Raval, la mantenia fora de perill amb seguiment continuat i un espai segur on dutxar-se i relacionar-se. Aquella tarda havia anat al local per fer-se un pentinat de trenes, que va interrompre per passejar i veure's amb un conegut a la plaça. L'esperava sota la palmera.

La base del tronc tallat es va convertir en un altar ple d'espelmes i dedicatòries. Membres de la família paterna i materna encara hi acudeixen a recordar-la. L'última visita va ser just aquest 22 de juny, quan Shamira hauria completat 21 anys. ■



Manu Mitru /
Barcelona
+ elperiodico.cat/ca/fotos/

BCN exhibeix els quatre trofeus de la Copa Amèrica

► A 52 dies de l'inici de la Copa Amèrica, el tinglado 'El Taller' del Moll de Llevant va rebre ahir el trofeu de la competició, que arrenca a l'agost a Barcelona. En presència de Grant Dalton, la històrica Auld Mug anava ben acompanyada pels altres tres trofeus de la Copa: Louis Vuitton Cup, UniCredit Copa Amèrica Juvenil i Puig Copa Amèrica Femenina.



SI TROBES UN PREU MILLOR, TE L'IGUALEM

RESERVA PER 15€

NENS GRATIS O AMB GRANS DESCOMPTES

PAGAMENT EN 3 MESOS*

COSTES 8 dies		
Costa Daurada Tarragona		
Hotel 4*	263€	
Costa Brava Girona		
Hotel 4* • AE	275€	
Rias Baixas		
Hotel 3*	299€	
Costa de la Llum Cadis		
Hotel 3*	348€	

ILLES 8 dies		
Tenerife		
Hotel Alua Tenerife 4* • AE + ✕	750€	
Des de Barcelona		
Producte Tourmundial		
La Palma		
Hotel 4* • MP + ✕	799€	
Des de Barcelona		
Producte CnTravel		
Lanzarote		
Vik San Antonio 4* • AE + ✕	891€	
Des de Barcelona		
Producte Tourmundial		

CREUER 8 dies		
Creuer pel Mediterrani		
Costa Smeralda Costa Cruceiros	729€	
Des de Barcelona		
Assistent exclusiu a bord al juliol i agost		
• Ambient espanyol		
CARIB 9 dies 7 nits		
Punta Cana		
Hotel 5* • TI + ✕	1.189€	
Des de Barcelona		
Producte Jolidey		
Mèxic Riviera Maya		
Hotel 5* • TI + ✕	1.414€	
Des de Barcelona		
Producte Jolidey		

91 330 72 63
viajeselcorteingles.es

VIATGES El Corte Inglés
Quan viatgis, viatja

*Pagament en 3 mesos: amb la Targeta El Corte Inglés. Finançament ofert per Financiera El Corte Inglés, E.F.C., S.A., i subjecte a la seva aprovació. Consulta'n les condicions a Viajes El Corte Inglés. Preus "des de" per persona i estada indicada en ocupació doble i règim d'allotjament (excepte indicat) vàlids per a noves reserves fetes entre el 28 de juny i el 31 d'agost de 2024, en determinades sortides fins al 31 d'octubre de 2024 (o sortides indicades per cada proveïdor). Producte amb avió: inclou vols en classe turista d'arribada i tornada des de Barcelona, taxes aèries (subjectes a possibles variacions) i trasllats. Producte creuers: preus "des de" per persona en cabina doble interior en règim de pensió completa (excepte indicat). On s'indica, inclou vols des de Madrid o Barcelona en classe turista. Inclou taxes d'embarcament. No inclou quota de servei (excepte indicat). Fins a 50% de descompte (aplicable en determinades sortides de Creuers. Descompte ja aplicat en el preu). Si trobes un preu millor, te l'igualem, reserva per 15€ per persona no reemborsables (excepte creuers), nens gratis o amb grans descomptes. Consulta'n les condicions a www.viajeselcorteingles.es Despeses de gestió (12€ hotels nacionals, 15€ Paquets turístics i Creuers) i Taxes turístiques (pagament directe a l'hotel) no inclosos. Consulta'n les condicions. C.I.C. MA 59. HERMOSILLA - 112 - MADRID.

TRANSICIÓ ENERGÈTICA

Malgrat casos com els de l'Empordà, on el rebuig ha comptat amb altaveu mediàtic, la majoria de tramitacions d'instal·lacions d'energies renovables progressen sense soroll.

Desenes de parcs solars i eòlics avancen sense polèmica a Catalunya

Jordi Cotrina

GUILLEM COSTA
Barcelona

Sovint són notícia els parcs eòlics i fotovoltaics que es projecten sobre diferents zones de Catalunya i que xoquen amb el rebuig de veïns, associacions ecologistes o directament polítics municipals. Algunes d'aquestes polèmiques han servit perquè Catalunya es guanyés la fama d'«opositora habitual» a aquest tipus de grans projectes d'energies renovables. Amb tot, aquesta descripció no coincideix de manera exacta amb la realitat. La majoria dels parcs que s'intenten tirar endavant a Catalunya i reben el vistiplau de l'Administració avancen sense gairebé soroll i sense trobar reticències inflexibles.

En els últims anys, la Generalitat ha accelerat la tramitació de les sol·licituds per instal·lar molins i plaques fotovoltaïques. I malgrat que Catalunya segueix lluny de les comunitats autònomes líders a l'hora de produir energia verda, a poc a poc, el pas s'ha anat alleugerint.

Cursa d'obstacles

Catalunya genera avui més energia a través dels aerogeneradors que gràcies a les plaques fotovoltaïques. No obstant, des que es va aprovar el decret que havia de servir per facilitar l'impuls de les renovables, s'han autoritzat 125 projectes solars i se'n han denegat 11. Per contra, vuit parcs eòlics han rebut la llum verda i set han tingut resolucions desfavorables.

Quan una empresa disposa de l'exigent permís ambiental i l'autorització administrativa, encara no pot donar per fet que la seva central d'energia renovable sigui una realitat. En alguns casos, parcs que tenen l'aval oficial s'encallen per la resistència social d'agricultors, d'entitats en defensa de la biodiversitat o dels que no estan disposats a tolerar alteracions al paisatge.

No obstant, les companyies estan mirant de modificar el relat. Moltes intenten enfocar els projectes no com una imposició

També hem explicat els detalls del futur a la gent del poble, que s'ha constituït com a comunitat energètica per comprar -nos part de l'energia que produïm».

Salat opina que aquest és el *modus operandi* adequat: «No t'assegura evitar el rebuig, perquè de vegades no tot és emocional ni irracional, sinó que la política juga el seu paper. Però si fas les coses bé, tens més opcions que el soroll sigui gairebé inexistent».

Un altre cas és el del parc eòlic de Colladetes, al Perelló (Baix Ebre). El Departament d'Acció Climàtica ja ha atorgat l'autorització per situar a la zona quatre nous aerogeneradors. Fins ara, no s'ha desencadenat cap conflicte al territori. Fonts coneixedores dels tràmits reconeixen a aquest diari que no és el mateix plantejar un projecte com aquest al sud de Catalunya que a l'Empordà, on el rebuig és dominant. Tot i així, Salat té intenció i el convenciment d'arribar a un consens per tirar endavant un parc solar a la comarca.

La Generalitat accelera la tramitació per instal·lar molins i panells solars

A Sant Fruitós de Bages ja s'ha començat a construir un parc solar (promogut per Kmo Energy i Aspiravi). «Poc després d'arribar a l'alcaldia, em van informar que una empresa estava interessada en això i em va semblar raonable, però vaig imaginar que es generaria soroll», recorda l'alcalde, Joan Carles Batanés. «Ens vam reunir amb l'empresa i vam veure que el punt en el qual es proposava instal·lar les fotovoltaïques era adequat», explica. Els veïns, assegura Batanés, van reaccionar positivament: «L'empresa va muntar una presentació per a la gent del poble i tothom va acudir per fer preguntes i escoltar».

«¿Què hi guanyem? El nostre municipi contribuirà a generar energia neta i sostenible que alimentará el poble: quan la gent encengui el llum sabrà que és possible gràcies a aquest projecte», reflexiona.

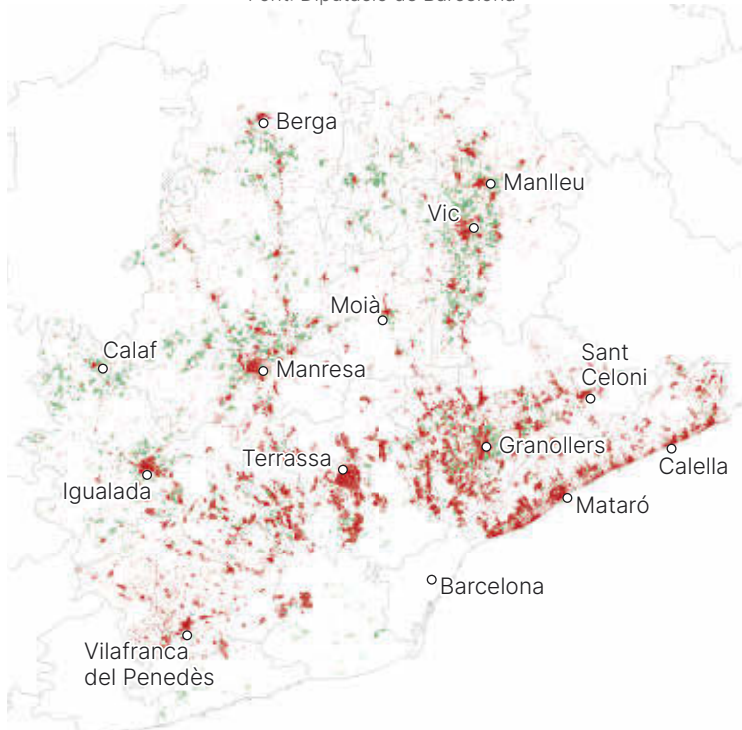
En aquest sentit, tant Batanés com Salat recomanen a altres alcaldes i a companyies que comuniquin la realitat «sense por». «El pitjor és la falta d'informació i la poca transparència», afirma l'alcalde. ■



Parc eòlic en el terme municipal de Veciana, a la comarca de l'Anoia.

POTENCIAL FOTOVOLTAIC

■ A teulada ■ A terra
Font: Diputació de Barcelona



sinó com un diàleg cap al consens i l'acceptació. Això és el que va passar per exemple als Valentins (Montsià) o Sant Fruitós de Bages (Bages).

En el primer exemple, s'ha autoritzat un parc solar que ocuparà unes 16 hectàrees. «De vegades, els promotors no ens adonem que un projecte suposa un canvi molt rellevant per a un poble petit com els Valentins», admet Salvador Salat, director general de l'empresa Sunowatt.

«Arriba un nou veí desconegut i el nostre deure és explicar què farem allà per intentar ser bons veïns», prossegueix. ¿Com ho van fer? Abans de res, una vegada tenien l'acord amb el propietari dels terrenys, van parlar amb la comunitat de regants: «Hem treballat amb ells i els servirem d'ajuda perquè, malgrat que perdran alguna hectàrea cultivable, els subministrarem energia elèctrica. A més, s'han organitzat per participar en un 5% del projecte.



Parc solar a Aragó.

SIPA

REGISTRES CLIMÀTICS

La mitjana a Catalunya va ser de 19,2 °C, davant els 20,5 °C del 2023 i els 22,8 °C del 2022. Els experts consideren el registre molt pròxim al normal per a l'època.

Temperatures més fredes al juny després de dos anys extrems

VALENTINA RAFFIO
Barcelona

Fa ja un mes que, segons els calendaris meteorològics, l'estiu va començar a l'hemisferi nord. Però aquest any la sensació és diferent a Espanya i més concretament a Catalunya. La calor encara no ha irromput, les pluges continuen obrint-se pas i, en general, són molts els que senten que l'estiu encara no ha arribat. Les primeres anàlisis del mes de juny apunten que les temperatures han estat per sota de la mitjana per a l'època, però només lleugerament, mentre que les pluges han estat tan sols una mica per sobre.

«Els valors continuen estant molt a prop del normal per a l'època. El problema és que venim de dos anys en els quals les temperatures han sigut tan extremes que ens havíem acostumat que l'estiu era això», explica el meteoròleg Ibai Campo, de la delegació catalana de l'Agència Estatal de Meteorologia (Aemet).

La temperatura mitjana normal per al mes de juny a Catalunya és de 19,6 °C. Aquest any, segons les anàlisis provisionals, els termòmetres van rondar els 19,2 °C (cosa que suposa quatre dècimes per sota del normal). Però aquesta petita diferència empal·lideix davant les dades dels dos últims anys. El mes de juny del 2023, per exemple, es va re-

gistrar una temperatura mitjana de 20,5 °C. I el 2022 els registres van ser de 22,8 °C (3,2 graus més del normal). Aquell any, a més, al juny ja es va registrar una onada de calor i es van superar els 42 graus en diversos punts. «Aquests valors sí que van ser extrems i es van situar molt per sobre del normal per a l'època. Això d'aquest any, en canvi, fins i tot sent lleugerament fred, està molt més a prop del normal respecte al que s'ha viscut en anys anteriors», comenta Campo.

A Barcelona, els registres mostren que aquesta arrencada d'estiu, tot i que potser no ho sembli, està sent càlida. Des del primer de juny fins ara tan sols hi ha hagut sis dies amb temperatures en línia amb la mitjana esperable per a l'època i quatre dies més amb registres més freds del normal. Els 20 dies restants van ser càlids. Fins i tot hi va haver set jornades que van estar entre les més càlides mai registrades per a un mes de juny a Barcelona, sobretot a principis de mes.

Una mica més plujós

¿I què passa amb les pluges? Les precipitacions van estar un 14% per sobre de l'esperable per a l'època. «Es tracta d'una anomalia mínima que, potser, ens sembla molt més marcada perquè venim d'uns anys marcats per una escassetat de pluges a Catalunya», destaca Campo. ■

Zowy Voeten



Uns turistes es protegeixen de la pluja, ahir a Barcelona.

La Diputació ha mapat tots els municipis per analitzar on és idoni instal·lar-les sense causar grans impactes sobre el terreny.

El 90% de la despesa elèctrica de BCN pot cobrir-se amb plaques

G. C.
Barcelona

La preocupació ha crescut entre els alcaldes: «¿Com puc saber si aquesta és una bona zona per instal·lar plaques fotovoltaiques o no?», es pregunten molts d'ells. Per donar resposta a aquests dubtes cada vegada més habituals, la Diputació de Barcelona ha mapat tota la província per determinar quins llocs són ideals per col·locar plaques solars i quins no.

La conclusió és que cobrint només un 2,4% de la província (18.859 hectàrees) es pot garantir el 90% de l'actual consum elèctric. En concret, utilitzant només els terrenys on les plaques causarien menys impacte (espais de gradats) es produirien 23.000 gigawatts (l'actual despesa elèctrica de la província és de 25.300 gigawatts).

Fa temps, com que en matèria de renovables és bona idea començar a construir la casa per la teulada, la diputació ja va cartografiar el potencial fotovoltaiac de tots els sostres de cada localitat.

Per tant, si ara se suma el que es pot arribar a generar a les teulades i el potencial del sol, tenim que amb tots dos es pot cobrir un 140% del consum elèctric de la província. I aquí encara faltaria afegir el que poden produir les teulades de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), que ja té el seu mapa particular.

Cal recordar que això no té per què ser suficient: per deixar enre els combustibles fòssils el normal és que la despesa elèctrica augmenti si seguim el camí de la descarbonització. S'entén bé a través d'un exemple: si els autobusos que actualment funcionen amb gasolina o dièsel d'aquí a uns anys són elèctrics, es necessitarà consumir més electricitat.

Mapa d'ajuda

Aquesta eina no és una planificació, només un instrument de suport als ajuntaments que es plantegen com respondre a possibles projectes fotovoltaiacs. «Aquí tenen cabuda tant petits parcs solars com comunitats energètiques que proposen instal·lar plafons en un punt concret», detalla Marc Serra,

responsable de l'àrea d'Acció Climàtica i Transició Energètica de la diputació.

A l'hora d'elaborar el mapa s'han descartat les zones amb un potencial baix, al ser camps agrícoles o llocs en els quals podria sorgir un conflicte social. No obstant, fins que una empresa promotora o una comunitat energètica no proposi un projecte concret, el mapa és només un dibuix del potencial. Però sí que és cert que, si s'ajunten els terrenys antropitzats i els que disposen d'un potencial alt i mitjà, s'arribaria a aquest 90% de la despesa elèctrica actual (sense tenir en compte les teulades).

«Ara sabem quines zones són millors per aconseguir accelerar la transició energètica», se satisfà Serra. «La idea neix a partir de la demanda d'alcaldes que rebien propostes i no sabien com respondre-hi, però pot ser útil per a qualsevol que es plantegi instal·lar plaques fotovoltaiques a la província de Barcelona», afegeix. El següent pas serà comprovar si aquestes zones acaben dedicades a la producció d'energia o no. ■

El rerefons del doble crim de Girona

La ràbia entre el veïnat de Font de la Pólvora és majúscula. Als actes de revenja per intentar localitzar el parador del presumpte autor del doble crim de la revetlla de Sant Joan,

liderats per l'entorn de les víctimes, també s'hi han afegit veïns de Girona i Figueres impulsats per la rancúnia i una palpable sensació d'impunitat.

Infidelitat, un desterrament i armes

El dolor per la pèrdua encara és profund. Els familiars i veïns del Juan i la Yolanda, les dues víctimes mortals de l'assassinat a Font de la Pólvora (Girona) durant la revetlla de Sant Joan, continuen plorant-los. Aells i al fet que les seves morts continuïn impunes, amb l'assassí fugit. Ningú aconsegueix entendre per què una revetlla amb sopar i ball va acabar amb rius de sang, operacions policials, dos enterraments i actes de venjança que han superat els Mossos. Ningú dona crèdit al que va passar.

Les dues víctimes eren cunyats i cosins, membres d'una família «normal i senzilla i que mai han tingut cap problema», afirmen al seu cercle. De fet, per entendre els fets cal remuntar-se a mesos enrere i entendre d'on provenen l'homicida i la seva família. El presumpte autor del doble crim, Guillermo Campos, està casat amb E., la família de la qual estava establerta al barri del Colobret de Figueres. Però fa un any i mig que no trepitgen el barri de la capital de l'Alt Empordà. En van ser desterrats.

Infidelitat, pallisses i desterrament

La matinada del 15 d'octubre del 2022, segons fonts policials, Campos es va presentar a la plaça del Sol de Figueres i va apallissar el Seca, un veí amb cert poder dins del Colobret. El motiu: una infidelitat que feia trontollar el matrimoni entre E. i Campos. Els caps de família van pactar que Campos s'havia d'entregar als Mossos. Es va presentar amb el seu advocat a la comissaria de Figueres el 29 de novembre d'aquell mateix any i va ser detingut per un delictes de lesions. A més, la seva comunitat va aplicar la llei del desterrament.

Campos i la família d'E., inclòs el seu sogre, el Paquito, no podien tornar a trepitjar Figueres. A canvi, els membres de la família del Seca tenien prohibit anar a Girona.

L'arribada d'aquesta família a Font de la Pólvora no va ser fàcil, sobretot per l'arsenal d'armes que tenien, ja que estaven ficats de ple en el negoci del narcotràfic. Els veïns expliquen que era habitual sentir com disparaven a l'aire per «provar» l'armament que compraven. A Font de la Pólvora ningú s'atrevia a anar a la policia a denunciar-los, almenys oficialment. «Era firmar la teva sentència».

Tant a Figueres com a Girona, la comissaria dels Mossos era un dels llocs on Campos transitava sovint com a detingut, amb un voluminós historial d'antecedents. L'últim arrest va ser a l'abril, en una operació internacional contra el tràfic de drogues. «Tothom sabia que tenia armes a casa seva. L'ajunta-

El Juan deixa vídua la seva dona i cinc fills orfes, dos dels quals van resultar greument ferits

ment, la policia... Però els és igual perquè en aquest barri sembla que no som ningú. Que no som persones, que no tenim de dret a estar protegits. Si en l'última detenció haguessin anat a casa seva i li haguessin tret totes les armes, ara no estariem plorant la mort de dues persones bones i innocents», es queixa a aquest diari l'entorn directe de les víctimes.

És per això, diuen, que la ràbia entre el veïnat és majúscula. Als actes de revenja per intentar trobar el parador de les famílies i el presumpte autor, liderats per

l'entorn de les víctimes, també s'hi han afegit veïns de Girona i Figueres moguts per la rancúnia a aquest individu i una palpable sensació d'impunitat.

Revetlla sagnant

La vigília de Sant Joan totes les famílies de Font de la Pólvora miraven d'apaivagar el conflicte, especialment el Juan i la Yolanda, externs al món de la delinqüència. «Només volien disfrutar d'una nit festiva amb els seus veïns i familiars», expliquen testimonis dels fets a Girona. Van muntar taules al carrer amb menjar, just davant d'on vivien els pares del seu assassinat. Precisament a ells els van oferir menjar i van ballar junts. En un moment, però, es va iniciar una conversa en què van coincidir E., dona del presumpte assassinat, amb una altra dona de Figueres, familiar dels responsables del seu desterrament de la capital de l'Alt

Empordà. Aquí va començar la discussió. I aquesta, diuen fonts del barri, va ser l'inici de la desgràcia.

Quan el Guillermo va ser avisat de la topada, no va trobar cap altra resposta que utilitzar les pistoles que guardava a casa. De l'interior d'un cotxe va treure la metrallera. Va disparar una ràfega a l'aire. I dues més contra tot aquell que va trobar al seu camí. «Va disparar contra tot i contra tothom. Encara no sé com seguim vius», diuen els testimonis. Al vehicle també va pujar la seva dona, E., que es va dedicar a atropellar els ferits pels trets, segons expliquen a aquest diari diversos testimonis.

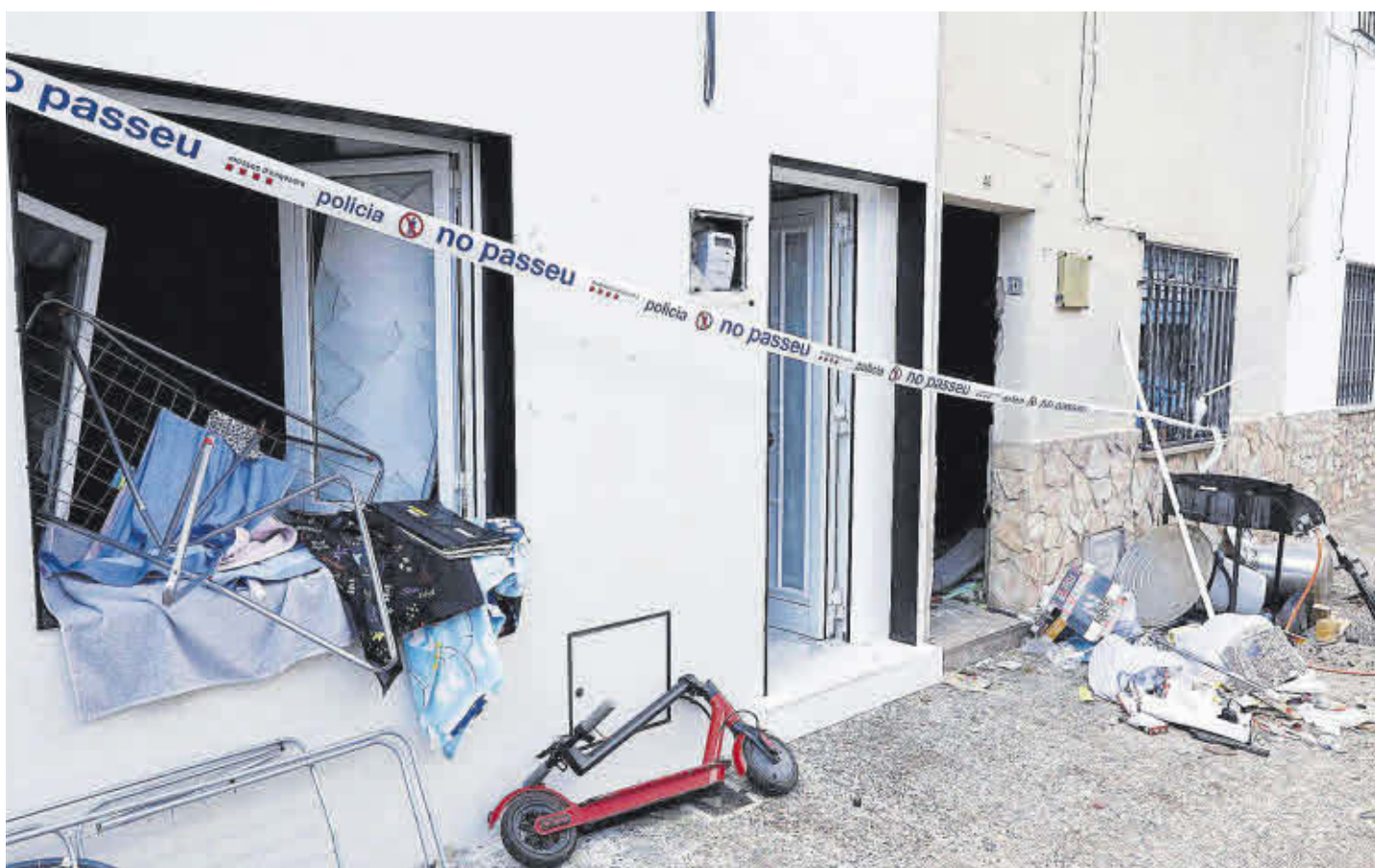
La vida avui a Font de la Pólvora, el barri amb menys renda de tot Catalunya, encara és més dura del que ho

era abans. El Juan deixa vídua la seva dona i cinc fills orfes, dos dels quals van ser greument ferits durant el tiroteig. La filla gran, mare de tres nens més, continua hospitalitzada i pendent d'operacions pels trets que va rebre a la cuixa. Un altre dels nens ha superat una operació en la qual li han empeltat uns ferros perquè el seu cos es refaci de l'impacte de les bales.

El drama encara és pitjor a la família de la Yolanda, que durant més de 20 anys va treballar en un menjador social de Girona, La Sopa. Aquesta dona va perdre el marit fa més de sis anys per un atac al cor. Els seus fills, de 15 i 17 anys, van haver de veure com moria la seva mare diumenge passat quan es dessagnava en ple carrer per l'impacte de les bales. «Ella es desviava pels seus fills, vivia per ells... no tenen ni 18 anys i ja són orfes de mare i de pare», lamenten des del seu entorn. ■

ELISENDA COLELL
Girona

Aniol Resclosa



Destrosses a la casa d'un dels dos clans implicats en el tiroteig.

FORMACIÓ SUPERIOR

No serà una PAU única perquè cada territori té els seus currículums, però sí que es farà els mateixos dies i amb el mateix tipus de preguntes.

Selectivitat «comuna» a les comunitats del PP el 2025

Marc Asensio Clupés

OLGA PEREDA
Madrid

No serà una selectivitat única (és impossible atesa la varietat de currículums a les autonomies) però sí «comuna». El PP va tornar a insistir ahir en una de les seves habituals reclamacions educatives: una PAU (prova d'accés a la universitat) comuna en les 11 autonomies en les quals governa més les ciutats de Ceuta i Melilla. Anunciat oficialment el mes de gener passat, ara és un compromís «ferm», rubricat pels presidents de les comunitats governades pel PP.

En continguts no hi pot haver uniformitat per les diferències curriculars, però sí que poden ser iguals les dates dels exàmens, el tipus de preguntes, el format dels exàmens, l'ordre, l'estructura, els criteris de correcció i els dies en què es publiquen les notes. Segons el principal partit de l'oposició, «per primera vegada, més del 70% dels joves espanyols faran una selectivitat comuna el 2025». Es tracta, segons el PP, d'evitar la «desigualtat» en l'accés a l'educació. Per una EBAU més justa va ser, precisament, el títol de la jornada del partit conservador, organitzada a Salamanca. El lloc no és casual perquè Castella i Lleó és l'autonomia més ben parada a l'últim informe PISA.



Uns alumnes fan la selectivitat, el mes passat a la UPF.

Amb la presència d'Alberto Núñez Feijóo i els presidents autonòmics populars, l'acte va comptar amb una professora de secundària i una alumna que van explicar que la selectivitat actual provoca «ressentiment i impotència» entre els estudiants perquè, segons la seva opinió, en algunes autonomies els exàmens són «més fàcils».

En la selectivitat hi ha tres organismes competents: les autonomies, el Govern i les universitats. L'acord que va presentar el PP res-

pon a la part autonòmica, així que, a priori, el seu model podrà tirar endavant, tot i que també haurà de respectar les directrius del Ministeri d'Educació i de la CRUE (Conferència de Rectors i Rectores de les Universitats).

Els responsables del PP que van intervenir en la jornada van criticar «les diferències dels exàmens» malgrat que la universitat té districte únic (tots els estudiants poden aspirar a entrar a qualsevol facultat d'Espanya). ■

Ferran Nadeu



Edifici on vivien les dues germanes, al barri de Navas.

TRAGÈDIA FAMILIAR

Les dues dones van deixar una nota escrita al costat del comunicat del jutjat en el qual s'ordenava executar el desnonament. Devien 9.000 € de lloguer.

Dues germanes se suïciden poques hores abans de ser desnonades a Barcelona

GISELA MACEDO
Barcelona

Els Mossos d'Esquadra investiguen el presumpte suïcidi de dues germanes de 54 i 64 anys, que van ser trobades mortes ahir a Barcelona, hores abans de ser desnonades de casa seva. La notícia va ser avançada per *El País* i confirmada per fonts policials a aquest diari. Els cossos van ser trobats al pati interior de l'edifici on vivien, ubicat en el número 248 del carrer Navas de Tolosa de la capital catalana.

Segons les mateixes fonts, tot indica que s'haurien llançat des del quart pis. Les germanes tenien una ordre de desnonament per impagament del lloguer, amb la primera data de llançament programada per ahir, a les 11 del

matí. Segons *El País*, les germanes haurien deixat una nota al costat del comunicat del jutjat que ordenava el desnonament. A més d'efectius del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), al lloc també van acudir l'equip del Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona (CUESB) per atendre els veïns de l'immoble, davant possibles afectacions psicològiques, seguint el protocol establert per a aquests casos.

El propietari del pis, un particular, va interposar una demanda al jutjat de primera instància el maig del 2023, sol·licitant el desnonament per expiració de termini i falta de pagament, segons va informar el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. La part demandada acumulava un deute superior a 9.000 euros. ■

Flores Navarro, mucho más que una floristería

www.floresnavarro.com

Tienda, Valencia 320 / Mercat de la Concepció, Valencia 332 (junto a calle Girona). Barcelona - 93 207 36 61
Abierto todos los días del año



NECROLÒGIQUES

SANCHO DE ÁVILA. María Teresa Albesa Acín, 90 anys, a les 12.45 hores; María Salud Llunell Boix, 90 anys, a les 15.00 hores; José Domingo Ortiz, 92 anys, a les 9.50 hores; María Martín Hervás, 88 anys, a les 12.30 hores; Mauricio Tejedor Cla-

res, 92 anys, a les 10.30 hores; Obdulía Donato Mauri, 85 anys, a les 16.00 hores; Anna Maria Arbonés Tarragó, 94 anys, a les 10.45 hores; Elena Blanco Álvarez, 88 anys, a les 13.25 hores.

LES CORTS. Juan Manuel Gutiérrez González, 73 anys, a les 15.00 hores; Antonio

Invernón Gallardo, 86 anys, a les 11.30 hores; Eduard Vidal Pou, 84 anys, a les 9.15 hores; Montserrat Matamoros Agras, 100 anys, a les 10.30 hores; Antonia León Obreiro, 71 anys, a les 13.00 hores; Marcel Mas Roig, 14 anys, a les 11.00 hores; Pilar Sanz Sobrevia, 90 anys, a les 15.45 hores; Pilar Trallero Trallero, 90 anys, a les 8.30 hores.

SANT GERVASI. Rosmy Carreras Fontcuberta, 85 anys, a les 13.30 hores.
CORNELLÀ. Araceli Romero Martínez, 92 anys, a les 9.30 hores.
MOLINS DE REI. Ramón Vidal Alda, 67 anys, a les 11.30 hores.
Llista facilitada per Serveis Funeraris de Barcelona. Telèfon: 900.231.132.



**Publicació
d'esqueles
934.848.210**
anuncios@elperiodico.com

FESTIVAL LES NITS DE BARCELONA

**IORDI
BIANCOTTO**
Barcelona

La banda de Chrissie Hynde va lluir rejuvenida en l'estrena del festival, als jardins de Pedralbes, que va combinar els clàssics dels 80 amb els últims àlbums, després de 21 anys sense actuar a Barcelona.

Pretenders reviu l'esperit de la new-wave

Quaranta i tants anys després de convertir-se en alguna cosa així com la princesa de la new-wave britànica, Chrissie Hynde no abaixa el ritme, ni es converteix en una plàcida senyora baladista, ni s'atrinxera en els seus clàssics (que no són pocs). Ho va dir tot el títol de l'últim àlbum de Pretenders, *Relentless*, llançat el setembre passat: obra *implacable*, en efecte, amb cançons fresques, punxants i escarmentades, que ahir va barrejar amb les més antigues en una edificant sessió en l'obertura de la segona edició de Les Nits de Barcelona.

Nit de retrobament als jardins de Pedralbes, amb el seu *village* funcionant a discreció i l'escenari alternatiu, Alhambra, obert a la sessió de Mr. B (que va incloure arriscats *remakes* de Pretenders). L'auditori principal, amb la façana del palau com a teló de fons i l'aforament de 2.390 localitats, i uns números favorables per a la promotora, el Grup Clipper's, que ja ha venut més del 80% del total de les entrades d'aquesta edició.

Hi havia ànsies acumulades per

veure Pretenders a Barcelona, ciutat on no actuaven des del 2003 (tot i que en aquests anys se'ls va poder veure un parell d'ocasions a la Costa Brava: el 2009 a Porta Ferrada i el 2017 a Cap Roig). Banda molt renovada al cap dels anys, amb Hynde com a única supervivent dels vells temps (el fidel bateria Martin Chambers ha estat baixa en les últimes gires).

**Chrissie Hynde
s'avé ara molt
amb el guitarrista
James Walbourne**

Però la lideressa s'avé ara molt amb el guitarrista James Walbourne (ex Pernice Brothers i col·laborador de Ray Davies), de 44 anys (28 menys que ella), còmplice en l'autoria de les noves cançons, com la que va obrir el concert *Losing my sense of taste*. Tema incisiu i tèrbol, amb el qual Hynde incorpora una interessant lírica adulta àcida extensible a tot

l'àlbum: es pregunta si està patint «una metamorfosi, demència presenil o algun tipus de psicosi», aventura. «Ni tan sols m'importa el rock and roll / Tots els meus favorits semblen cansats i vells».

Pèrdues i guanys

No va semblar ahir a la nit ser el seu cas en una sessió tensa, amb les seves qualitats vocals en òptim estat, que va entrar en matèria rescatant uns quants clàssics, com *Kid*, tema del referencial primer àlbum homònim, joia de l'any de gràcia de 1980, en el qual una prostituta li confessa al seu fill com es guanya la vida. D'allà a l'impetuós *Message of love*, el vaivé reggae de *Private life* i la deliciosa *Back on the chain gang*. Una breu aturada amb *Hymn to her*, balada de la seva amiga de temps batxillers Meg Keene, dedicada a la fortalesa i aguant femenins a través de l'exemple de tres generacions. «I ella sempre seguirà endavant / Alguna cosa es perd / Però alguna cosa es troba». I més llenya amb una altra tonada universal, a un ritme molt Motown, la de *Don't get me wrong*.

També va sonar la melo-dramàtica *I'll stand by you*, però Pretenders es van escorar més



Chrissie Hynde i James Walbourne, ahir, durant el concert de Pretenders a Les Nits de Barcelona.



cap als principis de la new-wave que cap a la radiofórmula dels 80-90. Cops de guitarra aguts de Hynde amb la seva Telecaster i un Walbourne tècnic i abrasiu. Una altra de les noves cançons, *Let the sun come in*, va incidir en el pas del temps amb tant vigor com sarcasme. «Diuen fins i tot que ens hem de morir / No ho crec, és mentida». I què dir de *Vainglorious*, i del tribalisme a l'estil Bo Diddley de *Break up the concrete*, i d'aquesta altra perla dels inicis, *Up the neck: riff criminal*, fraseig sec, flux melòdic entre la distorsió. Nítida foto de l'esperit post 77.

Chrissie Hynde sembla haver-se cansat del seu primer èxit *Brass in pocket*, que està deixant de banda en els concerts, però sí que va ser allà la caravana emboïda i fumejant de *Middle of the road* (Hynde bufant l'harmonica) i, en el bis, el *cover* amb què va proclamar el seu amor pels Kinks, *Stop your sobbin*, i un robust *Mystery achievement* com a punt final. Enèrgic baptisme per a Les Nits de Barcelona, que acollirà aquest mes 19 concerts més, entre els quals els de figures internacionals com Patti Smith, Mika, Diana Krall, Rufus Wainwright o Passenger. ■



Ferran Sendra



Lolita, durant la seva actuació a 'Poncia'.

Festival Grec

La cantant i actriu, jurat de 'Tu cara me suena', ofereix al Teatre Goya un monòleg de Luis Luque basat en la tragèdia 'La casa de Bernarda Alba', on encarna la criada que ho veu tot, repassa el que ha passat i reivindica la llibertat.

Lolita se submergeix en l'univers de Llorca

MARTA CERVERA
Barcelona

Lolita Flores suma mig any d'èxit amb *Poncia*, una reinterpretació del món que Federico García Lorca va plasmar a *La casa de Bernarda Alba* on l'actriu encarna la veterana criada d'aquella llar on transcorre la tragèdia de dones privades de llibertat, obligades a complir un rigorós dol de vuit anys sense sortir de casa. Poncia és la criada que ho veu tot, un personatge a qui Luis Luque, dramaturg i director d'aquesta obra, dona veu utilitzant en part les intervencions del personatge en la peça lorquiana. Li serveixen per aprofundir i mirar des d'un altre angle el suïcidi d'Adela, la més jove i guapa de les germanes davant la intransigència de Bernarda, que converteix la seva llar en un convent després d'enviduar.

L'obra, a la cartellera al Teatre Goya fins a final de mes, comença on acaba *La casa de Bernarda Alba* després del suïcidi d'Adela. A partir d'aquest impactant i trist succés, Poncia revisa tot el que ha passat. «És un monòleg meravellós que parla de llibertat i de justícia», sentència Lolita, feliç de tornar a Barcelona. Guarda bons records del Goya, on Margarita Xirgu va estrenar diverses obres de Lorca, com ara *Mariana Pineda* (1927), amb decorats de Salvador Dalí.

«Als fills cal parlar-los, donar-los amor i raonar amb ells», diu l'actriu

prés». Per a ella està clar que «no es pot tancar quatre noies joves entre quatre parets durant vuit anys per maltractar-les psicològicament».

Parlar amb els fills

El món ha canviat però «interpretar Poncia és reivindicar un munt de coses: les meves àvies i besàvies, gent que he conegut, amics dels meus pares que han viscut en un silenci absolut». Si alguna cosa està clara per a Lolita és que l'educació emocional és bàsica perquè, per difícil que de vegades pugui resultar, «als fills cal parlar-los, donar-los amor i raonar amb ells».

Poncia parla no només de justícia, sinó també de culpa. L'estructura de l'obra es divideix en tres parts. En la primera, la protagonista aboca el seu dolor pels fets esdevinguts. En la segona, entaula una conversa amb Bernarda. En l'última, Poncia, un personatge de 60 anys, sis menys que Lolita, rememora la seva vida, els seus records. Tot i que es transforma en Poncia cada nit, quan cau el teló i s'apaguen els llums, Lolita torna a ser ella. «No m'emporto el personatge amb mi, mai ho he fet. A Poncia la deixo a l'escenari quan acaba la funció». ■

GUARDÓ

Acantilado guanya el Premio Nacional a la Labor Editorial Cultural

LETICIA BLANCO
Barcelona

L'editorial Acantilado, fundada per Jaume Vallcorba (Tarragona, 1949-Barcelona, 2014) fa 25 anys i liderada des de fa una dècada per la seva viuda, Sandra Ollo (Pamplona, 1977), va guanyar ahir el Premio Nacional a la Labor Editorial que atorga el Ministeri de Cultura, dotat amb 30.000 euros. El jurat va destacar en la seva decisió la «impecable tasca en la qual destaca l'excel·lència del catàleg amb una cuidada selecció de títols, de l'edició dels textos, de la gran qualitat de les traduccions, així com per la seva tasca en la recuperació de clàssics imprescindibles».

Acantilado, batejada així precisament pel vertigen i la pulsio una mica suïcida en termes comercials que implica editar títols de pensament com, per exemple, els *Ensayos* de Montaigne (1.736 pàgines) o la nova traducció, el 2019, de la *Comedia* de Dante en mans de Josep Maria Micó (en edició bilingüe i il·lustrada, 14.233 versos a 940 pàgines de paper bíblia), és la llar d'autors com Pessoa, Stefan Zweig, Helen Oyeyemi, Nuccio Ordine, Marcus du Satoy o Reiner Stach.

Entre els seus *best-sellers* destaquen títols com *La utilidad de lo inútil* d'Ordine, o el recent *El murmullo del agua* de María Belmonte. Títols reposats, a contracorrent d'aquests temps de presses i poc donats a la profunditat. Chesterton, Ginzburg i Simenon són altres de les veus d'un catàleg modern i eclèctic en el qual la música també té un paper destacat.

Vallcorba va llançar Acantilado a Barcelona 20 anys després de fundar Quaderns Crema, el segell del conte en català per antonomàsia, i tot i que al seu catàleg conviuen tant ficció com no-ficció, la seva ferma aposta per la literatura de viatges, textos sobre religió, història i pensament l'han convertit en un referent de l'assaig humanista. «La vocació de l'editorial ha sigut sempre una editorial d'educació europeista en el sentit més ampli de la paraula», explica Sandra Ollo. ■

POLÈMICA A FRANÇA

L'artista de Figueres va desacreditar el periodista Stéphane Capron, responsable de la secció d'espectacles a 'France Inter' en l'estrena de la seva obra 'Dämon. El funeral de Bergman'.

Liddell, denunciada per «injúries» a Avinyó després d'atacar la crítica

Teresa Suárez

MARTA CERVERA
Barcelona

Angélica Liddell ha triomfat a Avinyó: un periodista francès s'ha querellat contra l'artista de Figueres per «injúries públiques» després que aquesta pronunciés dures paraules amb al·lusions directes a la seva persona durant l'estrena de la seva obra *Dämon. El funeral de Bergman*. L'espectacle inaugural del Festival d'Avinyó en espanyol, amb subtítols en francès, va ser molt aplaudit dissabte a la nit. Veurem què n'opina el públic català quan aquesta coproducció amb el Grec aterri al Teatre Lliure del 19 al 21 d'aquest mes.

El muntatge arribarà precedit de polèmica després que Stéphane Capron, responsable de la secció d'espectacles a *France Inter* i fundador del lloc d'informació cultural *Sceneweb*, presentés diumenge aquesta denúncia, segons va indicar a l'agència France Presse, que va poder consultar la demanda. El periodista assegura que altres col·legues ridiculitzats no van ser insultats, i demana «que les injúries siguin retirades de l'espectacle fins al final del festival d'Avinyó». Per la seva banda, el director del festival, Tia- go Rodrigues, va declarar que «les paraules expressades a l'escenari



Una escena de 'Dämon. El funeral de Bergman' en l'edició número 78 del Festival d'Avinyó.

com a part d'un projecte artístic no poden considerar-se com una posició del festival». Va recordar que el festival «defensa la llibertat de creació, la llibertat d'expressió i la llibertat de premsa», i que la seva posició és «no interferir en la integritat de les obres presentades».

Sorpresa per la querella

Tant Cesc Casadesús, director del festival Grec, com Carme Portaceli, directora del TNC, van presen-

ciar l'estrena al Festival d'Avinyó i els va sorprendre la querella de Capron. «La gent va riure quan Liddell, d'esquena, projectant les crítiques que s'havien publicat dels seus espectacles, es preguntava si l'autor era entre el públic. ¿Ets aquí? Evidentment, hi era i allò va provocar rialles», recorda Casadesús en conversa amb EL PERIÓDICO. Jugar amb el cognom del periodista querellant, Capron, per ressaltar la seva semblança

amb cabró, forma part d'una escena en què Liddell al·ludeix a la tírria que Bergman tenia als crítics. «No sé si a Barcelona mantindrà les mateixes crítiques o les adaptarà fixant-se en els que escriuen de teatre a Espanya. Ja ho veurem», va destacar Casadesús. «En qualsevol cas, la seva crítica està justificada en el context de l'obra». Casadesús, igual com Tia- go Rodrigues, es posiciona a favor de la llibertat artística.

Els aplaudiments que va rebre Liddell contrasten amb tot l'enrenou que ha suscitat aquesta querella contra l'artista. Portaceli, a preguntes d'aquest diari, opina que Capron «s'ha deixat portar per l'orgull» i «li ha faltat sentit de l'humor». La seva querella no ha fet més que augmentar l'eco dels insults i ha donat molta publicitat a l'artista catalana, sobretot per a aquells que encara no la coneixen.

Liddell va explicar diumenge al matí en una conferència de premsa el seu «odi envers els crítics», que segons ella «comparteix» amb el cineasta suec Ingmar Bergman, en qui s'inspira el seu últim treball. «La meua obra és una bufetada als crítics i de fet m'agradaria poder donar físicament aquesta bufetada a totes aquestes persones que, impunement i de manera banal,

«La meua obra és una bufetada als crítics», afirma la directora, actriu i escriptora

m'han fet mal», va declarar. «No puc fer això físicament. M'agrada fins i tot donar un cop de puny com va fer Bergman, però no seria possible perquè la gent presentaria una denúncia contra mi i acabaria a la presó», va afegir.

Angélica Liddell és una provocadora nada, una artista radical amb un gran domini de la paraula i l'escena que mai deixa indiferent. N'hi ha prou amb recordar com començava *The Scarlet Letter*: «Sense hipocresia no existiria l'art. Sense vostès no existiria l'art. Els dono les gràcies per menysprear-me». A *Dämon. El funeral de Bergman*, converteix el menyspreu dels crítics en art. Per a Portaceli la seva nova proposta és «un retrat tremend dels valors de la nostra societat». ■

MÚSICA

ÁLVARO DE LUNA —
— LA OREJA DE VAN GOGH
— ALFRED GARCÍA
ELS AMICS DE LES ARTS —
— EL POT PETIT
EMOCIONA'T AMB LA SCCC —
— GINESTÀ

GASTRONOMIA

JUBANY* — MIRAMAR**
LES COLS*** — CA L'ENRIC*
CUINA D'AUTOR I KMO —

@vallvivafestival
vallviva.cat

DEL 10 AL 14 DE JULIOL

VALLVIVA
FESTIVAL

Vall
d'Hebron

NOEL

ROYALVERD

TAVIL

CaixaBank

Producció

elPeriódico

idó!

LA VEU DE LES ILLES BALEARS



Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya

MARIA CHTATOU

ESTILISTA DE CINEMA. La seva formació i dedicació en moda l'ha portada a ser estilista de la sèrie 'Elit' o de les pel·lícules 'Vuit Cognoms Marroquins' i 'Paret amb Paret', de la plataforma Netflix.

«A Mallorca no ens posam el que ens agradaria per per a què pensessin»

SILIS CAMPINS
Palma

Maria Chtatou te el segell d'elegància francesa encara que sigui de Muro, li agradin els clàssics perquè sempre són tendència. Recorda a na Lilly Collins, de la sèrie d'*Emily in Paris* amb la peculiaritat de viure en el centre de Madrid i xerrar amb accent de poble.

— **Com va començar vostè en el món de la moda?**

— En realitat no tènien els cuses clares i vaig estudiar administració, però tenint present que volia partir de Mallorca. Amb setze anys vaig entrar a l'escola Ecole du Mode de París, i sí, tota sola. La meua família és meitat del Marroc i meitat francesa. La família que tenim a Tolouse em va ajudar a nivell econòmic i laboral el temps que hi vaig viure. Si has vist

la sèrie *Emily in Paris*, em defineix a la perfecció. M'inspirava molt anar a classe i veure els peixos de roba que duïen les meves companyes i, amb això, cada dia creava looks diferents. No va ser una experiència fàcil però sí que enriquidora.

— **Amb què s'inspira per crear els dissenys?**

— Primer feim una lectura del va guiar i ens reunim tant els estilistes, el figurista, el departament de çvestuariçvestidorç i el director. És un procés llarg, s'ha de pensar i gestionar el que volem crear, on envoltar-ho i que vagi acord amb el personatge. Feim un estudi previ, i per els compris ens guiem pel que nosaltres considerem que és el que necessita el personatge que hem de vestir.

— **I com és el procés de creació?**

— El procés és que el que més gaudesc. No és el mateix vestir un actor que dos-cents figurants. Per vestir als figurants és un procés rà-



pid i la feina queda en segon pla. I per als actors principals sempre és te en compte la comoditat, que quadri amb l'escena, el clima i la situació personal del personatge.

— **I segueixes amb la pel·lícula Vuit cognoms marroquins?**

— Ha estat obrir un món i donar veu a les meves arrels, elegir els Kaftans, les Shilabes... A mesura que m'endinsava al projecte m'adonava del canvi i em posava a la pell del personatge. Va ser una experiència meravellosa.

— **Quina va ser la reacció?**

— Vaig anar al cinema vuit vegades per veu-

re els reaccions del públic. Em vaig sentir molt orgullosa perquè te el punt de cultura que volia. S'ha fet una pel·lícula ben feta sense controvèrsia ni per la part espanyola ni per la marroquina.

— **I la darrera ha estat 'Paret amb Paret' amb n'Aitana Ocaña com a protagonista...**

— Ha estat el projecte més curt de tots. El çvestuariçvestidorç ha estat poc complicat, fer feina amb n'Aitana Ocaña i a Fernando Guallar, ha estat un somni.

— **Com definia vostè la moda balear? Creu que el seu sector te oportunitats a l'illa?**

— A Mallorca no ens posam el que ens agra-

LAURA BONETTORRES

«L'etapa universitària a Girona ha sigut una de les meves millors»

BORJA MOYA CASTILLO
Eivissa

Laura Bonet Torres (Eivissa, 2003) és una estudiant de Biotecnologia a la Universitat de Girona i està a punt d'iniciar el quart i últim any de carrera. La seva carrera és difícil d'explicar (diu ella), tant és així que invoca a la sàvia Viquipèdia, aclarint que és «una àmplia branca interdisciplinària de les ciències biològiques que consisteix en tota apli-

cació tecnològica que utilitzi sistemes biològics i organismes vius o els seus derivats per a la creació o modificació de productes o processos per a usos específics». Confessa que li ha obert moltes tarannàs, però la seva veritable passió és la investigació: «Encara no estic segura de si m'agradaria més anar cap a la branca de salut, investigant diagnòstics i tractaments de malalties humanes i animals, o cap a la investigació dels mars i oceans». Així i tot, apunta el seu interès en la diversitat biològica dels oceans.



Laura Bonet Torres en una platja d'Eivissa

Bonet destaca la seva experiència a Girona com una etapa molt enriquidora tant a escala personal com acadèmica: «El meu dia a dia te una mica de tot el que implica una vida universitària», explica. La seva ru-

tina inclou no només l'estudi i les pràctiques obligatòries, sinó també activitats socials i esportives en els que «també és pot incloure sortir de festa, òbviament [venint d'Eivissa és impossible no fer-ho], com estar amb els meus amics i anar al gimnàs. També he estat treballant a la vegada que estudiava», relata Bonet.

Un dels records més especials per a l'eivissenca és la seva experiència en una residència universitària durant el primer any. Recomana «no saltar-es-la»: «Ha sigut una de les meves millors decisions», afirma. Més, recorda amb afecti les quintades, que defineix com «un moment bastant divertit de recordar». Per altra banda, troba moltes diferències entre viure a Eivissa i a Girona: destaca l'ambient universitari de Girona i troba a faltar la proximitat de les platges. Malgrat aquesta distància, mai deixarà d'estar enamorada d'aquesta illa, però al mateix temps vol «sortir d'ella i experimentar tot el que pugui».

A
Alumbramiento > De Pau Teixidor. Amb Sofía Milán i Celia Lopera. 16 Anys. Espanya, Romania. 2023. Drama. 101 min.
►Espanya, 1982. La Lucía, de setze anys, es queda embarassada i la seva mare decideix traslladar-la a Madrid per donar fi a aquesta situació no desitjada. Mooby Bosque, Renoir Floridablanca, Verdi Park.

Amigos imaginarios > De John Krasinski. Amb Ryan Reynolds i John Krasinski. Apta. Estats Units. 2024. Comèdia dramàtica. 104 min.
►Una nena descobreix que pot veure els amics imaginaris de totes les persones. Amb aquest superpoder a les mans, s'embarca en una aventura màgica. Mooby Arenas, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Glòries, Yelmo Westfield La Maquinista.

B
Back to Black > De Sam Taylor-Johnson. Amb Marisa Abela i Eddie Marsan. 16 Anys. Regne Unit, Estats Units, França. 2024. Biopic. 122 min.
►L'extraordinària història del ràpid ascens a la fama d'Amy Winehouse i la creació del seu reeixit àlbum Back to Black. Verdi (VOSE).

Bad Boys: Ride or Die > De Adil El Arbi i Bilall Fallah. Amb Will Smith i Martin Lawrence. 16 Anys. Estats Units. 2024. Acció. 115 min.
►Els carismàtics policies Mike i Marcus afronten un nou cas després d'escoltar falses acusacions sobre el seu excapità i mentor. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries, Yelmo Westfield La Maquinista.

C
Casa en llamas > De Dani de la Orden. Amb Emma Vilarasau i Enric Auquer. 16 Anys. Espanya. 2024. Drama. 110 min.
►Montse es troba ansiosa de passar un cap de setmana amb tota la família a casa seva a Cadaqués, a la Costa Brava. Cinemes Girona (CAT), Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Aribau, Mooby Balmes, Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià, Renoir Floridablanca, Verdi (CAT).

Civil War > De Alex Garland. Amb Kirsten Dunst i Wagner Moura. 18 Anys. Estats Units, Regne Unit. 2024. Acció. 109 min.
►En un futur proper en què Amèrica està sumida en una guerra civil cruenta, un equip de periodistes i fotògrafs de guerra empren un viatge trepidant. Mooby Balmes (VOSE).

D
Del revés 2 (Inside Out 2) > De Kelsey Mann. Apta. Estats Units, Japó. 2023. Animació. 96 min.
►Torna la ment d'una Riley recentment incorporada a l'adolescència, just en el moment en què la Caserna General està patint una sobtada reforma. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast. i VOSE), Mooby Aribau (Cast. i VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque (Cast. i VOSE), Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi (VOSE), Verdi Kids Barcelona (Cast. i CAT), Yelmo Westfield La Maquinista (Cast. i CAT) (Dig. y 3D).

Descansa en paz > De Thea Hvistendahl. Amb Renate Reinsve i Anders Danielsen. 16 Anys. Noruega, Suècia, Grècia. 2024. Drama. 98 min.
►En un calorós dia d'estiu a Oslo, els morts desporten misteriosament, i tres famílies es veuen ensotades en el caos. Mooby Arenas, Verdi Park (VOSE).

Cartellera | Novetats

Tota la cartellera de cinema a cartelera.elperiodico.com



Casa en llamas. De Dani de la Orden. Amb Emma Vilarasau. ★★★

Detective Conan: The Million-dollar Pentagram. De Chika Nagaoka. ★★★

Horizon: An American Saga - Capítulo 1. De Kevin Costner. Amb Kevin Costner. ★★★

Invasión. De David Martín Porras. Amb Fran Berenguer. ★★

Kinds of Kindness. De Yorgos Lanthimos. Amb Emma Stone. ★★★

On the Go. De Julia de Castro y María G. Royo. Amb Omar Ayuso. ★★★

Shayda. De Noora Niasari. Amb Zar Amir-Ebrahimi. ★★★

Third Week. De Jordi Torrent. Amb Ron Barba. ★★

Un lugar tranquilo: Día 1. De Michael Sarnoski. Amb Denis O'Hare. ★★

Detective Conan: The Million-dollar Pentagram > De Chika Nagaoka. 12 Anys. Japó. 2024. Animació. 90 min.
►Ha arribat un missatge de Kaito Kid, anunciant que robarà una espasa japonesa que pertany a la rica família Onoe a Hakodate, Hokkaido. Cinemes Texas (CAT), Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (CAT), Yelmo Westfield La Maquinista.

E
El bus de la vida > De Ibon Cormenzana. Amb Dani Rovira i Susana Abaitua. 12 Anys. Espanya, França. 2024. Comèdia musical. 98 min.
►Andrés viatja a un poble del País Basc per treballar com a professor de música. El primer dia de classe pateix un xiulet fort a l'oida: és càncer. Per rebre tractament s'ha de desplaçar a l'hospital de Bilbao amb el Bus de la vVda, un vell autocar conduït per Mai, que trasllada gratuïtament tots els pacients de la zona. Verdi.

El cazador > De Michael Cimino. Amb Robert De Niro i Christopher Walken. 18 Anys. Estats Units. 1978. Drama bèl·lic. 175 min.
►Tres amics que treballen com a obrers en una fàbrica de fosa d'acer de Pennsilvània passen junts els seus últims moments abans d'anar a lluitar a la guerra del Vietnam. Phenomena (VOSE).

El cielo rojo > De Christian Petzold. Amb Thomas Schubert i Paula Beer. 12 Anys. Alemanya. 2023. Comèdia dramàtica. 102 min.
►Quatre joves desconeguts entre ells, per diverses raons comparteixen una casa d'estiu al costat de la platja. Mooby Balmes (VOSE).

El especialista > De David Leitch. Amb Ryan Gosling i Emily Blunt. 12 Anys. Estats Units. 2023. Acció. 126 min.
►Colt Seavers, un doble d'acció marcat per mil batalles es veu obligat a deixar la feina durant un any per centrar-se en la salut física i mental. Mooby Balmes (VOSE).

El reino del planeta de los simios > De Wes Ball. Amb Owen Teague i Freya Allan. 12 Anys. Estats Units. 2024. Aventura. 145 min.

►Diverses generacions després del regnat de Cèsar, els simis són l'espècie dominant que viu en harmonia i els humans han quedat apartats. Mooby Balmes (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

Eureka > De Lisandro Alonso. Amb Viggo Mortensen i Chiara Mastroianni. 16 Anys. Argentina, França, Alemanya, Portugal, Mèxic. 2023. Drama. 147 min.
►Un cowboy solitari amb set de venjança s'endinsa en un poble sense llei. A la reserva de Pine Ridge, una dona s'ha cansat de fer de policia. Mooby Balmes (VOSE).

Ex Maridos > De Noah Pritsker. Amb Griffin Dunne i James Norton. 12 Anys. Estats Units, Mèxic. 2023. Comèdia dramàtica. 98 min.
►Els pares de Peter es divorcien després de 65 anys junts; la seva dona l'abandona després de 35 anys de matrimoni. Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE).

G
Garfield: La película > De Mark Dindal. Apta. Estats Units, Regne Unit, Hong Kong. 2024. Animació. 101 min.
►En Garfield, un gat casolà mandrós i sarcàstic que odia els dilluns i adora la lasanya, es retroba inesperadament amb el seu pare. Mooby Arenas, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Yelmo Westfield La Maquinista.

H
Haikyu!! La batalla del basurero > De Susumu Mitsunaka. Apta. Japó. 2024. Animació. 85 min.
►Shoyo Hinata s'uneix al club de vòlei Karasuno High per ser com el seu ídol, un antic jugador dels Karasuno conegut com el Petit Gegant. Mooby Arenas (VOSE).

Hasta el fin del mundo > De Viggo Mortensen. Amb Viggo Mortensen i Vicky Krieps. 12 Anys. Mèxic, Canadà, Dinamarca. 2023. Drama. 129 min.

►Estats Units, 1860. Vivienne Le Coudy és una dona feroçment independent que s'embarca en una relació amb l'immigrant danès Holger Olsen. Mooby Gran Sarrià (VOSE).

Hit Man. Asesino por casualidad > De Richard Linklater. Amb Glen Powell i Adria Arjona. 16 Anys. Estats Units. 2023. Acció. 113 min.
►Gary Johnson és l'assassí professional més buscat de Nova Orleans. Per als seus clients és com un personatge sortit d'una pel·lícula. Verdi (VOSE).

Horizon: An American Saga - Capítulo 1 > De Kevin Costner. Amb Kevin Costner i Sienna Miller. 16 Anys. Estats Units. 2024. Western. 181 min.
►Una crònica polifacètica que abasta l'expansió i la colonització de l'Oest americà durant la Guerra Civil, explorant l'atracció del Vell Oest. Diagonal, Mooby Gran Sarrià.

I
Invasión > De David Martín Porras. Amb Fran Berenguer i Claudia Salas. 16 Anys. Espanya. 2023. Ciència ficció. 91 min.
►Una irrupció extraterrestre té sotmès el planeta Terra. Dos presoners, tres soldats i un matrimoni de científics han d'aprendre a confiar en l'enemic. Verdi Park.

K
Kinds of Kindness > De Yorgos Lanthimos. Amb Emma Stone i Jesse Plemons. 16 Anys. Irlanda, Estats Units, Regne Unit. 2024. Comèdia negra. 165 min.
►Faula en forma de tríptic que narra tres històries: la d'un home que intenta agafar les regnes de vida; la d'un policia i la d'una dona. Cinemes Girona (VOSE), Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast. i VOSE), Mooby Aribau (Cast. i VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque (Cast. i VOSE), Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Phenomena (VOSE), Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi Park (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista (Cast. i VOSE).

O
On the Go > De Julia de Castro i María G. Royo. Amb Omar Ayuso i Manuel de Blas. 16 Anys. Espanya. 2023. Aventura. 72 min.
►Milagros estira una joventut sense preocupacions en els seus últims anys de fertilitat mentre que Jonathan busca consol a la seva addicció a Grindr. Zumzeig Cinema (VOSE).

Ooh la la! > De Julien Hervé. Amb Christian Clavier i Didier Bourdon. 7 Anys. França. 2023. Comèdia. 91 min.
►Alice i François estan a punt de casar-se i decideixen reunir les dues famílies. Per a l'ocasió, han preparat un regal molt especial per als pares. Mooby Gran Sarrià.

P
Pandilla al rescate > De Laurent Bru, Yannick Moulin i Benoît Somville. Apta. França. 2023. Animació. 89 min.
►Un misteriós superdolent ha cobert la selva amb una escuma rosa que explota al contacte amb l'aigua. Cinemes Texas (CAT).

Perfect Days > De Wim Wenders. Amb Koji Yakusho i Tokio Emoto. 7 Anys. Japó, Alemanya. 2023. Drama. 124 min.
►Hirayama sembla totalment satisfet amb la seva senzilla vida de netejador de vàters a Tòquio. Gaudeix de la passió per la música i els llibres. Verdi Park (VOSE).

R
Rivales > De Luca Guadagnino. Amb Zendaya i Mike Faist. 12 Anys. Estats Units. 2023. Drama romàntic. 131 min.
►Tashi Duncan és una antiga prodigi del tennis convertida en entrenadora i una força de la natura que mai no demana disculpes. Mooby Balmes (VOSE), Verdi Park (VOSE).

S
Sala de profesores > De Ilker Çatak. Amb Leonie Benesch i Eva Löbau. 7 Anys. Alemanya. 2023. Drama. 96 min.
►Una idealista professora de matemàtiques i esports comença el seu primer treball en una escola de secundària. Quan es produeixen una sèrie de robatoris a l'escola i se sospita d'un dels alumnes, decideix arribar al fons de l'assumpte pel seu compte. Cinemes Texas (VOSC).

Segundo premio > De Isaki Lacuesta i Pol Rodríguez. Amb Daniel Ibáñez i Cristalino. 16 Anys. Espanya, França. 2024. Drama. 111 min.
►Granada, finals dels 90. En plena efervescència artística i cultural, un grup de música indie viu el seu moment més delicat. Renoir Floridablanca.

Shayda > De Noora Niasari. Amb Zar Amir-Ebrahimi i Osamah Sami. 12 Anys. Austràlia. 2023. Drama. 117 min.
►Shayda, una dona iraniana que viu a Austràlia amb la seva filla, Mona, de 6 anys, troba refugi en un centre d'acollida per a dones maltractades. Renoir Floridablanca (VOSE).

Siempre nos quedará mañana > De Paola Cortellesi. Amb Paola Cortellesi i Valerio Mastandrea. 12 Anys. Itàlia. 2023. Comèdia dramàtica. 118 min.
►Itàlia, anys 40. És primavera i tota la família està esvalotada per l'imminent compromís de la benvolguda filla gran, Marcella. Cinema Maldà (VOSE), Cinemes Texas (VOSC), Mooby Bosque, Mooby Glòries, Mooby Gran Sarrià, Renoir Floridablanca (VOSE), Verdi Park (VOSE).

T
Tarot > De Spenser Cohen i Anna Halberg. Amb Avantika Vandanapu i Adain Bradley. 16 Anys. Estats Units. 2024. Terror. 92 min.
►Un grup d'amics infringeix de manera imprudent la regla sagrada de la lectura de les cartes del Tarot. Yelmo Westfield La Maquinista.

Third Week > De Jordi Torrent. Amb Ron Barba i Percy Brown. 12 Anys. Espanya, Estats Units. 2023. Drama. 90 min.
►Alvin, en llibertat provisional, treballa en un taller metal·lúrgic a Staten Island. Tracta de passar desapercebut, evitant la gent del seu passat. Cinemes Girona (VOSE).

U
Un año difícil > De Eric Toledano i Olivier Nakache. Amb Pio Marmai i Jonathan Cohen. 12 Anys. França. 2023. Comèdia. 120 min.
►Albert i Bruno són dos buscavides endeuats fins al coll. En conèixer uns activistes, veuen una oportunitat per beneficiar-se del seu idealisme. Verdi Park (VOSE).

Un lugar tranquilo: Día 1 > De Michael Sarnoski. Amb Denis O'Hare i Djimon Hounsou. 12 Anys. Estats Units. 2024. Terror. 100 min.
►Una dona anomenada Samira transita pels aterridors primers minuts d'una invasió d'alienígenes assedegats de sang i amb orelles ultrasòniques. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast. i VOSE), Mooby Aribau (Cast. i VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Phenomena (VOSE), Verdi (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista (Cast. i VOSE).

TEATRES

AQUITÀNIA TEATRE
Av. Sarrià 33, Barcelona - info@aquitania-teatre.es. **La tardor no arriba mai** de Dj. a Dg. **Si lo cuentas te mato** Ds. Mario Ezno: **Las aventuras de Manolo Bolaño** Dv.

CONDAL
(Av. Paral·lel 91, 934423132) Grec 2024: fins 7 juliol, Alberto San Juan a **Macho Gri-ta. Crónica de mi propia ignorancia sobre la historia de España**, de dt. a dv. 20 h, ds. 17.30 i 20 h, dg. 18 h. 10, 17 i 24 de juliol **Artemis**. teatrecondal.cat i promentra-da.com

GOYA
(Joaquín Costa 68, 933435323) Dins Grec 2024: Lolita Flores és **Poncia**, de dt. 2/07 a ds. 20 h, dg. 18.30 h. teatregoya.cat i promentrada.com

JOVE TEATRE REGINA
Sèneca, 22. T: 932181512. Les Nits d'humor del Regina amb **Tian Lara i Óscar Sáenz**. Dv i Ds a les 21h. Més Info i entrades: www.jtregina.com

LA VILLARROEL
(Villarreal 87, 934511234) Fins 7 juliol **L'illa Deserta**, dc. i dj. 20 h, dv. 17.30 i 20h, ds. 17.30 i 20.30 h, dg. 17.30 h. **L'off**: Fins 2 ju-liol a **Fuego**, dl. i dt. 20 h. lavillarreal.cat i promentrada.com

ROMEA
(Hospital 51, 933015504) Grec 2024: **Ti-rant Lo Blanc**, de dt. a dv. 20 h, ds. 17.30 i 20.30 h, dg. 18h. teatreromea.cat i pro-mentrada.com

SALA ATRIUM
Festival Grec 24: L'últim dia, de Lluïsa Cu-nillé. Amb Xavier Albertí i Alejandro Borda-nove. De dc. a dg. diferents horaris. C/ Consell de Cent, 435 | 08009 Barcelona. Informació i entrades: www.atrium.cat

TANTARANTANA TEATRE
C/ De Les Flors, 22. Tel 934417022 Sala Baixos 22: Àtic i Casa Real presentem **As-**

sajar és de covards la gala, Dg 7 de juliol a les 19:30. + info a www.tantarantana.com

TEATRE AKADEMIA
Del 19 de juny al 7 de juliol **Paradise**, de Kae Tempest, dramàtúrgia i direcció de More-no Bernardi. De Dc a Ds a les 20h i Dg a les 18h. Entrades: teatreakademia.cat. C.Bue-nos Aires, 47-49. BCN. Tlf. 934951447

TEATRE DEL RAVAL
St. Antoni Abat, 12. 93.443.39.99. **Circle Mirror Transformation** Dj, 20h. **Oficinats** Dv, 20h. Ds, 18h. **Nomadik** Dg, 12h. Com-pra d'entrades a teatredelraval.com

TEATRE GAUDÍ BCN
St. Antoni M. Claret 120. T: 936035161 Fins 28/07 **La felicidad es un hábito** de Laura Frei-jo Dj Dv Ds Dg 19h Propera 23/07: **Guitarra quemada**, **Lorca en el centro** Dt i Dc 20:30h

TEATRE LLIU: GRÀCIA
93 228 97 47. Montseny, 47. Fontana L3. **Festival Grec 2024: Morir lo hace todo el mundo**, de José y sus Hermanas, fins al 07/07. Temporada 24/25 ja la venda. www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla i 93 289 27 70

TEATRE LLIU: MONTJUÏC
Pg. de Sta. Madrona, 40-46 / Pça. Marga-rida Xirgu 1. Poble Sec L3, Espanya L3-L1. **Festival Grec 2024: Cosas que se olvidan fácilmente**, de X. Bobés. Fins al 07/07. **The Second Woman**, de N. Randall i A. Breckon, 06 i 07/07. **Tumbalafusta**, de X. Bobés, La Ruta 40 i P. Matas. 06 i 07/07. Temporada 24/25 ja la venda. www.tea-trelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla i 93 289 27 70

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA
Pl. de les Arts, 1. Sala Gran: Elizabeth Cos-tello | **J.M. Coetzee**. Ds. 19 h; dg. 18 h. Sala Petita: **What the Foc?!** de Gerardo Salinas i Junior Mthombeni. Dj. a ds. 19h; dg. 18 h. Informació i venda entrades: www.tnc.cat

TEATRE POLIORAMA
(Tel 93 317 75 99. La Rambla, 115). **La Lla-mada**. Horaris: De dc a dv, 20:30h; Venda d'entrades a teatrepoliorama.com

destinos

SUPLÈMENT DE VIATGES I TURISME

Tu tries el teu destí, nosaltres només t'ensenyem els millors

elPeriódico

Comunitat P+ de El Periódico

amb la complicitat del

TRESC COMUNITAT DE CULTURA

Fes-te'n soci a: www.tresc.cat

elperiodico.com/subscriptors

exclusiu invitació

Preestrena de cinema: 'Solo'

Dijous 11 de juliol · Institut Francès - Barcelona

Simon, una jove estrella drag emergent de Montreal, té un amor a primera vista quan coneix Olivier, el nou integrant de l'espectacle. Una etapa electrizant que viu amb molta passió sobre l'escenari. Encara que el Simon del món de la nit, del glamur, la llum, el color, la música i les performances dista molt del Simon de la "vida real"... Aquesta és la història d'un amor a primera vista vibrant i apassionat, que brilla i batega com l'ambient en què neix, l'escena drag, però que s'enterboleix quan la nouvinguda reina vol governar l'escenari... en solitari... De la impotència i de la desesperació, en surt un crit des del cor.

'Tacho' · Terrats en Cultura

Divendres 12 de juliol · Terrats de Barcelona

Als Terrats, Tacho ens vol presentar una nova etapa en la qual reivindica les seves arrels i la cultura valenciana des de l'amplitud artística que el caracteritza. Ara, ens vol presentar el doble single 'Arrimaeta', format per 'La bachateta' i 'Xiqueta meua', dos temes ambientats en les Falles de València i gravats amb la banda de l'associació musical Ciutat de Benicarló. Recorda que rebràs l'adreça exacta 48 hores abans de l'esdeveniment.

'Memoria e Fado'

Dissabte 3 d'agost · St. Martí d'Empúries

Els músics Eudoro Grade (guitarra) i Vasco Ramalho (marimba) van dissenyar un projecte que aporta la interacció entre la suavitat i la poesia melòdica de la marimba i la llibertat de la guitarra. De la barreja, un so atemporal, inconformista, en identificació íntima amb la matriu africana i europea, metamorfosi de sons i moments que ens sorprenen. El projecte "Timeless Sounds" ens crida a un repertori tant d'improvisacions com de motius melòdics d'inspiració ètnica al Clàssics l'Escala!

Vols estar al dia de l'agenda cultural? Subscriu-te als butlletins del TRESC!

Vols més informació? Escaneja'm!

TRESC COMUNITAT DE CULTURA

Avantatges culturals exclusius per a socis TRESC, socis PLUS i SUBSCRIPTORS EP
Més ofertes a elperiodico.com/subscriptores o a www.tresc.cat. Telèfon d'Atenció al Subscriptor 93 222 27 22



Aquelarre als Països Baixos

Els jugadors de Koeman reconeixen, després de la decadent marxa de l'equip, haver entaulat «converses difícils, dures» per promoure la reacció de l'equip contra Romania en el seu duel de vuitens de final d'avui.



Àustria, favorita davant Turquia

La Turquia d'Arda Güler s'enfronta aquesta nit, sense els sancionats Hakan Çalhanoğlu ni Samet Akaydin, a la poderosa Àustria, líder del seu grup, sota el record del 6-1 encaixat en el seu últim amistós disputat el març passat.

EUROCOPA 2024

Un xut de Kolo Muani va tocar en Vertonghen i va despistar Casteels en el segon autogol que afavoreix en el torneig l'equip de Deschamps, que s'enfrontarà a Portugal a quarts. El gol va arribar en el minut 85, sense que Bèlgica tingués temps de reaccionar.

Un altre rebot ajuda França

JOAN DOMÈNECH
Düsseldorf
Enviat especial



Amb la visió limitada per la màscara, fins a cinc diu haver-se'n emprovat, Kylian Mbappé ha perdut la precisió de la rematada i França no està fina. Va necessitar un autogol per guanyar Àustria, un penal per empatar amb Polònia i un altre autogol per vèncer Bèlgica.

De rebot va passar a quarts França, amb un xut mig mossegat de Kolo Muani que va rebotar a la cama de Vertonghen i va despistar Casteels. A cinc minuts del final, sense que Bèlgica tingués temps de reaccionar. N'havia tingut abans i el va malbaratar. Es va limitar a deixar passar la vida fins que la va perdre. Torna a casa i França anirà a Hamburg per disputar divendres els quarts de final davant Portugal.

Va celebrar més l'afició francesa el triomf que l'equip després de l'esclat d'alegria. El gall continuarà cloquejant a Alemanya, desafinat i desagradable, necessitat d'ajuda aliena, amb un parell de rebots i un penal. La ceguesa de Mbappé és la de França, incapaç de calibrar el punt de mira en l'espai delimitat per tres pals. És la de Tchouaméni, que xuta a la grada, la de Thuram, la de Kolo Muani, ajudat pel rebot a Vertonghen en el seu xut mossegat que va representar l'1-0.

Torna Griezmann

Tampoc ho veu clar Griezmann, que va tornar a la titularitat per exercir d'extrem dret, en lloc d'Ousmane Dembélé, reservat per a la necessitat, per suscitar l'agitació en el supòsit d'un mal resultat,



La jugada del gol de França, després del rebot en Vertonghen que va despistar el porter Casteels.

no com un integrant del pla de partit.

Amb el jugador de l'Atlètic a la banda, i Mbappé a l'altra, les accions franceses van tendir a convergir cap al centre, sobreocupat i fàcil de contenir per Bèlgica. Per casualitat es va colar Kounde per l'exterior una vegada, i França hi va trobar una sortida. El lateral es va confondre la primera vegada amb una mala centrada, però es va descobrir una via, encara que no

Kounde va rebre l'MVP pel gran duel defensiu amb Doku i la seva voluntat d'atacar

s'aprofités. Prou feia Kounde amb arribar a centrar amb el duel que mantenia amb Jérémy Doku. L'abnegació li va servir per guanyar l'MVP.

A diferent velocitat anava la defensa francesa respecte a la davantera; en realitat respecte a Mbappé, que arrencava en cada ocasió. Però aquest problema es va repetir a Bèlgica. Hi va haver una notable preocupació per treure la pilota des del darrere, ben bé com si haguessin

d'executar una fórmula nuclear.

Fins a cert punt va ser ridícul perquè al davant no hi va haver pressió ni molt menys aclaparament. Tot ombres; en cas de dubte, pilota enrere, i reiniciar la fórmula. Mai hi va intervenir Amadou Onana, el migcampista de l'Everton i presumpte objecte d'interès del Barça.

El pobre noi senegalès (22 anys) es va cansar de demanar la pilota amb la mà estesa, sisplau, passeu-

Friedemann Vogel / Efe



Ceferin dona suport a Pedro Rocha

El president de la UEFA va mostrar el seu suport públic, durant l'Espanya-Geòrgia, al màxim responsable de la federació espanyola en un moment delicat per la proposta del Tribunal Administratiu de l'Esport (TAD) d'inhabilitar-lo sis anys.



Gran audiència d'Espanya

Un total de 9.059.000 espectadors van seguir de mitjana el partit d'Espanya contra Geòrgia, retransmès en La 1, que va obtenir un 60,3% de quota de pantalla. El partit va arribar a tenir 14.086.000 «espectadors únics», és a dir, que el van mirar en algun moment.

1-0 França Bèlgica

FRANÇA: Maignan; Koundé, Upamecano, Saliba, Theo; Kanté, Tchouaméni, Rabiot; Griezmann, Thuram, Mbappé. Tècnic: Didier Deschamps. Canvis: Kolo Muani per Thuram (m. 62).

BÈLGICA: Casteels; Castagne, Faes, Vertonghen, Theate; Carrasco, Onana, De Bruyne, Doku; Lukaku, Openda. Tècnic: Domenico Tedesco. Canvis: Mangala per Openda (m. 63); Lukebakio per Carrasco (m. 88); De Ketelaere per Castagne (m. 88).

GOLS: 1-0 (m. 85), Vertonghen, en pròpia porta després d'un xut de Kolo Muani.

ÀRBITRE: Glenn Nyberg, suec.

TARGETES: Tchouaméni, Griezmann, Rabiot, Vertonghen, Tedesco, Mangala.

me-la alguna vegada, sentint-se exclòs d'aquest procediment. Si no té ni mig paper a Bèlgica, no deu ser tan fabulós.

Qui mana allà és De Bruyne però la ubicació de migcampista el va vulgaritzar. Allà no va fer mal. Quan va xutar a porta, Maignan la va refusar amb peus i mans; quan va mirar lluny, va col·locar Carrasco en carrera cap a Maignan. Theo Hernandez va desviar el xut, que va celebrar i van celebrar els altres, gairebé com un gol.

Que no passi res

De Bruyne va jugar en una zona que no li tocava fins que va entrar Mangala per Openda i Tedesco va avançar la posició. Bèlgica es va proposar que no passés res –res lesiu com un gol– i va confiar que Doku desbordés Koundé o que Lukaku i Openda aguantessin la pilota mentre arribaven reforços. Que no van arribar.

Els dos equips van fugir del risc fins que no s'haguessin de veure en una situació desesperada, cosa que només provocaria el resultat advers. Llavors, arribarien les presses. A França no li convenia el ritme de Bèlgica i Mbappé mirava d'alterar-lo amb les seves galopades, de fora cap a dins, amb aquella potència en l'arrencada que el converteix en incontenible. Un altre tema és la decisió en l'acció decisiva. Desencertat en tot el torneig, a França li falta el gol de la seva gran estrella que l'han de marcar els adversaris. ■

El davanter va plorar després de fallar un penal en la primera part de la pròrroga, però el porter va salvar els lusitans a l'aturar tres llançaments en la tanda decisiva contra Eslovènia.

Diogo Costa rescata Portugal en una nit nefasta de Cristiano

Patricia de Melo Moreira / AFP

FERMÍN DE LA CALLE
Donaueschingen
Enviat especial



Portugal té un problema, es diu Cristiano Ronaldo. La seva presència genera un efecte tan pernicios en la seva selecció que, mentre no marxi, els lusitans seguiran segrestats futbolísticament per l'ego del de Madeira. Contra Eslovènia va condicionar el joc dels seus fins a vulgaritzar-lo per a alegria d'una selecció que va estar a prop de ficar-se en quarts de final amb quatre empats i sense guanyar un partit. Cristiano va posar l'epitafi a aquest torneig horrorós que està completant fallant un penal que li va treure Oblak en la primera part de la pròrroga, sumint-lo en un mar de llàgrimes. La imatge de l'Eurocopa, tot i que Portugal serà a quarts.

La presència de Cristiano, als seus 39 anys, encara intimida els seus companys, generant un efecte imant en atac que provoca que totes les pilotes acabin en ell. I malacostumat com està a jugar envoltat d'amables saudites, superar qualsevol defensa seriós, i els eslovens ho són, li resulta una tasca homèrica. Al final acabava perdut entre ordres als seus, gestos de frustració i protestes a l'àrbitre. I tot amb els eslovens corejant el ja clàssic: «¡Messi, Messi!».

Portugal va sortir amb empena, però la prova de la seva tebiesa tàctica l'evidenciava el seu abús de les pilotes a l'olla. A Cristiano li van pesar les arrugues en tres que va veure passar a prop. El Ronaldo de fa cinc anys hauria espanyat el porter a cops de cap. Mentrestant,



Roberto Martínez mira d'animar Cristiano, ahir.

0 (3)-0 (0) Portugal Eslovènia

PORTUGAL: Diogo Costa; Cancelo (Semedo, m. 117), Ruben Dias, Pepe (Neves, m. 117), Nuno Mendes; Bruno Fernandes, Palhinha, Vítinha (Diogo Jota, m. 65); Bernardo Silva, Cristiano Ronaldo, Leao (Conceição, m. 76). Tècnic: Robert Martínez.

ESLOVÈNIA: Oblak; Kamernik, Drkusic, Bjol, Balkovec; Stojanovic (Verbic, m. 86), Els-nik (Ilicic, m. 106), Gnezda Cerin, Mlakar (Stankovic, m. 74); Sporar (Celar, m. 75), Sesko. Tècnic: Matjaž Kek.

GOLS: No n'hi va haver.

PENALS: 0-0, Ilicic, atura Diogo Costa; 1-0, Cristiano Ronaldo; 1-0, Balkovec, atura Diogo Costa; 2-0, Bruno Fernandes; 2-0, Verbic, atura Diogo Costa; 3-0, B. Silva.

ÀRBITRE: Daniele Orsato, italià.

ESTADI: Deutsche Bank Park (Frankfurt).

Eslovènia, amb el seu futbol rústic, inquietava a base de cops de pilota i contres. Passat el minut 20 ni Oblak ni Diogo s'havien estrenat. Una estampida de Leao va provocar una falta al caire de l'àrea. Ja s'imaginava qui la va llançar i el resultat. La primera part va acabar amb Eslovènia en àrea lusitana i Diogo pendent de Sesko. Ni rastre de la pissarra de Roberto Martínez.

La segona part es va despertar amb Portugal ficant més ronyons i Eslovènia estirant-se una mica. Cristiano va tenir una altra falta a la vora de l'àrea i va disparar amb tanta violència com falta de col·locació. Oblak se la va treure de sobre i a una altra cosa. Els lusitans sumaven mèrits i els eslovens, treball. Sesko va poder marcar en una ju-

gada que va evidenciar que els anys també passen per a Pepe. La tenacitat portuguesa no sumava ocasions perquè no eren capaços d'enllaçar per dins. Sense notícies de Bruno Fernandes o Bernardo Silva, Martínez va posar Diogo Jota en lloc de Vítinha. Un altre maó sense ciment.

Vol d'Oblak

Degotaven els minuts camí de la pròrroga sense notícies en les àrees. Si algú pensava en Portugal com un candidat, aquest partit desmenteix aquesta hipòtesi. El partit, en el seu temps reglamentari, va acabar amb una passada a l'esquena de la defensa eslovena, on va aparèixer Cristiano per desapropiar l'enèsima ocasió.

La pròrroga transcorria intranscendent quan Diogo Jota va marxar a l'àrea decididament i va forçar el penal. I allà que se'n va anar Cristiano a tirar-lo. El va enganxar a la seva dreta i el va parar Oblak volant al seu pal esquerre. La tragicomèdia de Cristiano no tenia final.

L'error va servir de punt d'inflexió i els eslovens es van animar. Portugal es va diluir amb les llàgrimes de Cristiano davant la inoperància a la banqueta de Roberto Martínez. Va perdonar Sesko la punta al malgastar un u contra u davant Diogo Costa després d'un error grotesc de Pepe. El partit s'havia trencat, però va arribar als penals. Cristiano va marcar el primer de la tanda, demanant perdó pel fallat. I després Diogo Costa va parar els llançaments d'Ilicic, Balkovec i Bervic. Els gols de Bruno i Bernardo van ficar Portugal a quarts i van tornar el somriure a un alleujat Cristiano. ■

EUROCOPA 2024

Lamine Yamal i Nico Williams, els dos extrems d'Espanya, s'han fet inseparables a la selecció i es provoquen constantment per ser millors amb reptes i jocs entre ells.

Wolfgang Rattay / Reuters

«La rivalitat ens fa millors»

JORDI GIL
Colònia
Enviat especial



Són el duet de moda del l'Eurocopa. Lamine Yamal i Nico Williams estan incendiant el torneig amb un joc elèctric i divertit que ha portat Espanya fins als quarts de final. Alemanya és el següent rival aquest divendres en un duel que sona a final anticipada.

Lamine i Nico no se separen durant la concentració. L'amistat en comú amb Alejandro Balde els va unir i tenen una complicitat que els converteix en molt especials. El truc que han trobat per progressar és desafiar-se de forma contínua. Busquen jocs en la concentració i els entrenaments per superar-se l'un a l'altre i ser cada dia millors jugadors. Una cosa que s'agafen com un divertiment, però que a la pràctica els ajuda a progressar.

Els desafiaments són constants i Lamine Yamal va explicar amb un somriure al final del partit que el gol de Nico Williams li costarà car: «Aquesta setmana serà una mica pesat, ja li he dit que no comenci que després em tocarà a mi». El jugador del FC Barcelona entén que aquesta rivalitat sana els fa «mi-

llors» i reforça la seva manera de ser competitiva.

La broma té el seu sentit, tot i que en el fons tots dos pensen el mateix. «És igual que marqui un o l'altre, estic molt content pel Nico i disfrutant d'aquest somni que representa disputar l'Eurocopa», afirma el blaugrana.

Pedra, paper i tisora

Un dels jocs que s'han tret de la màniga és el clàssic del pedra, paper i tisora per qualsevol cosa. Per exemple, a veure qui és el primer que es refresca quan acaben els partits. Nico va explicar l'anècdota: «Quan el Lamine no em vol donar l'ampolla, ens juguem a veure qui se l'emporta». Williams Jr. va ser el guanyador d'aquest joc davant Geòrgia.

També es va emportar el premi del gol i va anunciar que al Lamine l'esperen dies durs. «M'ha d'aguantar perquè ell no ha marcat». De seguida hi va afegir: «Tant de bo ell em faci callar el pròxim partit, ens desafiem l'un a l'altre i ens complementem a la perfecció. Tant de bo tots dos ho fem molt bé en el que resta de competició».



Lamine Yamal i Nico Williams celebren el gol del jugador de l'Athletic contra Geòrgia, diumenge a Colònia.

El Nico també va voler recordar la seva família, que havia viatjat fins a Colònia per animar-lo i els va dedicar el triomf: «Va per ells, per la meua família, el meu germà i amics. Espero continuar fent més gols per arribar fins a la final».

Malgrat que la crítica ja el considera com un dels grans del torneig, va optar per una recepta més senzilla. «No soc el millor del torneig», va dir amb rotunditat, per

afegir: «Continuo amb la mateixa humilitat que m'ha portat fins aquí, cal treballar a poc a poc, seguir pel mateix camí i en el futur qui sap».

Al vestidor està creixent l'admiració cap als rookies. Així ho va manifestar Dani Olmo: «El Lamine és un espectacle, celebrem el moment en què està, tots els companys sumen i tant de bo mantinguem aquesta línia fins al final».

De la parella de moda va afegir: «Són molt bons amics, sempre ens donen un plus i celebrem el seu moment de forma, és bo per a tothom».

«Ens contagien aquella ingenuïtat que de vegades es necessita en el futbol. Estic segur que s'estan guardant més ocasions per al partit contra Alemanya», va destacar Rodri, escollit l'MVP davant Geòrgia. ■

VUITENS DE FINAL

2	ALEMANYA	Ds. 29. 21h
0	DINAMARCA	
4	ESpanya	Dg 30. 21h
1	GEÒRGIA	
0/3	PORTUGAL	DI 1. 21h
0/0	ESLOVÈNIA	
1	FRANÇA	DI 1. 18h
0	BÈLGICA	

QUARTS DE FINAL

ALEMANYA	Dv. 5. 18 h
ESpanya	
	Dv. 5. 21 h

SEMIFINAL

Dt. 9. 21h

Dt. 10. 21h

FINAL

El camí a la final



BERLÍN, 14 DE JULIOL



21.00h

VUITENS DE FINAL

QUARTS DE FINAL

ANGLATERRA	Ds. 6. 18 h
SUÏSSA	

SEMIFINAL

Ds. 6. 21 h

ROMANIA

Dt. 2. 18 h

PAÏSOS BAIXOS

Dt. 2. 21 h

ÀUSTRIA

TURQUIA

ANGLATERRA 2

Dg. 30. 18 h

ESLOVÀQUIA 1

Ds. 29. 18 h

SUÏSSA 2

ITÀLIA 0



TENNIS

El jugador murcià va superar el desconegut estonià Mark Lajal (262 del món) amb menys facilitat de l'esperada per 7-6 (3), 7-5 i 6-2. «M'ha sorprès una mica el seu nivell», va reconèixer.

Alcaraz comença a mig gas la defensa del títol de Wimbledon

Hannah McKay / Reuters

JAUME PUJOL-GALCERAN
Barcelona

Primera prova superada tot i que sense la contundència previsible. Carlos Alcaraz va començar la defensa del títol de Wimbledon desententant-se del desconegut tennista estonià Mark Lajal per 7-6 (3), 7-5 i 6-2. Un resultat inesperat per la igualtat al marcador entre el campió del torneig i un tennista, de la mateixa edat, 21 anys, que jugava el seu primer partit de Grand Slam.

«M'ha sorprès una mica el seu nivell, crec que ha jugat fantàstic, no és un nivell d'acord amb el seu rànquing», va destacar Alcaraz, que el dia abans va optar per relaxar-se abans de tornar a la central, «una meravella de pista que em posa nerviós cada vegada que hi entro». Va explicar que per calmar aquesta ansietat el dia anterior va estar «jugant a golf». «És una cosa que m'ajuda molt per desconectar», va revelar el murcià, que en

segona ronda s'enfrontarà demà a l'australià Vukic (69 mundial), que va guanyar Ofner per 6-7, 6-4, 6-4, 3-6 i 7-6.

La diferència tant de rànquing (número 3 contra 262), com de títols (15 contra cap), com de partits en el circuit (214 per 7), malgrat que només els separa una setmana del seu naixement el 2003 a Alcaraz (5 de maig) i Lajal (12 de maig), no es va apreciar sobre la pista en el primer set, que es va decidir en el tie-break (7-3), amb una doble falta del tennista de Tallinn.

Defensor del títol, Alcaraz va trepitjar la central de Wimbledon amb excessiva prudència contra un rival, procedent de la fase prèvia, no només desconegut per al murcià i el seu equip, sinó per als aficionats al tennis en general. Potser per ser reconegut després del partit, Lajal va sorprendre amb un espectacular pentinat de rastes.

El tennista estonià no es va intimidar, al contrari. Després de cinc jocs va aconseguir el primer break del partit (3-2) davant la sorpresa



Alcaraz, ahir, durant el seu debut a la pista central de Wimbledon.

d'un Alcaraz que no trobava les millors sensacions en el seu debut, en què sentia els jocs d'admiració del públic pel joc valent de Lajal. Uns aplaudiments que van activar Alcaraz i que els va apagar de cop amb dos jocs en blanc i un parcial del 10-0 per tornar les coses al seu lloc real i portar el partit a un tie-break que ja no va deixar escapar.

Tot semblava en ordre per a Alcaraz, però Lajal el va posar en dubte amb una ruptura de sortida (0-2) que va obligar el campió a afinar el seu joc davant un principiant que, sense pressió, mantenia el pols. Alcaraz va sumar vuit punts seguits i va aconseguir recuperar el desavantatge (1-2) trencant ràpid el servei de l'estonià per mantenir la igualtat al marcador fins a fer un nou break (6-5) que li va permetre apuntar-se la segona màniga.

En el tercer set Lajal ja no va poder seguir el ritme d'Alcaraz, encara que fos a mig gas per a un campió del títol. Dues ruptures van col·locar ràpidament el tennista murcià amb avantatge de 5-1 i camí de la victòria amb el definitiu 6-2 del tercer set.

Badosa i Sabalenka, cara i creu

Poques hores abans de debutar, Aryna Sabalenka, l'actual número 3 mundial, va renunciar a jugar per una lesió a l'espatlla que arrossega des de fa unes setmanes. La bielorussa, de 26 anys, figurava entre les quatre principals favorites al títol juntament amb Iga Swiatek, Coco Gauff i Elena Rybakina, campiona el 2022. La seva bona amiga Paula Badosa, d'altra banda, va debutar amb victòria per 6-3 i 6-2 contra la txeca Muchova. ■

BÀSQUET

El tècnic, que firma per dues temporades, es mostra rotund després de l'any en blanc de l'equip. «Podem optar a guanyar tots els títols», afirma.

Peñarroya pren el comandament al Barça amb la màxima ambició

XAVIER MESTRE
Barcelona

El FC Barcelona va presentar ahir Joan Peñarroya com a nou entrenador de l'equip de bàsquet després de firmar per dues temporades. «Tinc moltes ganes i ambició amb aquest projecte i crec que podem optar a guanyar tots els títols», va deixar clar el preparador de Terrassa. Després del fracàs del Barça de Roger Grimau, en blanc el curs passat, la directiva ha decidit apostar per un entrenador que respongui al nivell d'un joc

dinàmic i molt ofensiu. Per això els fitxatges i les sortides van en aquesta línia. Juan Carlos Navarro així ho va explicar: «Els objectius de l'any passat no es van complir i per això hem hagut de fer canvis».

Kevin Punter, que ha obert per ara el mercat de contractacions, és un jugador molt ofensiu i bon tirador de tres. «La seva capacitat per generar punts és molt important per al club», va afirmar el tècnic de Terrassa, que pretén seduir amb el seu joc el Palau. «Intentarem fer el millor bàsquet i millorar».

Després de les sortides de Nikola Kalinic i Oscar Da Silva,

l'equip encara necessita reforçar-se en la posició d'ala pivot. «Dylan Osetkowski és un jugador que sempre busquem, però no hem negociat res», va confirmar el director tècnic respecte al jugador de l'Unicaja. «Però encara falten una o dues peces més per tancar la plantilla».

La posició de base és una de les més importants per al club blau-grana aquesta temporada. Navarro no va aclarir la situació de Ricky Rubio. «Estem orgullosos que hagi recuperat el seu nivell amb nosaltres, tenim una conversa pendent i estarem esperant el



Joan Peñarroya.

FCB

temps que vulgui», va dir. «Si decideix no estar amb nosaltres, que així sigui», es va limitar a dir Navarro respecte a Ricky, que no va ser inclòs en el dret de tempteig pel Barça i que podria recalcar al Joventut, el club on es va formar.

L'aposta per Núñez

El substitut, en aquest cas, podria ser l'exmadridista Juan Núñez. «Fa temps que ens agrada, però no hi ha res tancat. Cada any apostem per una peça jove i encaixaria molt bé», va confirmar Navarro. Núñez juga al Ratiopharm Ulm de la Bundesliga, i va ser escollit al lloc 36 del draft de l'NBA per Indiana Pacers, que el van traspasar a San Antonio Spurs.

Quant al nou Palau, el directiu Josep Cubells va afirmar que les obres començaran el 2025. I, segons els plans del club, hauria de quedar inaugurat el 2027. El Barça, de moment, segueix buscant un pavelló amb capacitat per a unes 10.000 persones per al període en què l'equip s'hagi d'exiliar. «L'opció que tenim és el Sant Jordi», va admetre Cubells. ■

LA RONDA FRANCESA

El corredor eritreu s'emporta l'esprint de Torí i Richard Carapaz se situa líder de la general davant la primera gran cita de la carrera amb l'ascensió d'avui al llegendari Galibier.

Girmay es converteix en el primer ciclista negre que guanya en el Tour

SERGILÓPEZ-EGEA
Torí
Enviat especial



Per una avinguda de Florència anava dimecres Biniam Girmay acompanyat pel seu company sud-africà Louis Meintjes, un escalador que mai acaba de despertar. Portaven un cotxe de l'Intermarché, el seu equip, protegint-los de l'intens trànsit. Era missió impossible entre un turment de semàfors i de cotxes que miraven de colar-se per tot arreu. Ells, els ciclistes professionals, per donar exemple, respectaven el vermell, cosa que d'altres no fan, i es passaven més temps amb el peu a terra que pedalant.

No podia imaginar Girmay que Itàlia tornaria a ser la terra dels somnis complets. El 2022 es va convertir en el primer corredor de raça negra que guanyava, amb una victòria en el Giro, una etapa d'una gran volta. Va superar ni més ni menys que Mathieu van der Poel, que es va abraçar amb ell tot just traspasar la línia de meta. Del Giro al Tour, sempre a Itàlia, Girmay, a Torí, en un dia més primaveral que estiuenc, va passar a la història per ser el primer ciclista negre que triomfava en la ronda francesa. Mai havia passat. Tampoc que un equatorià, Richard Carapaz, es convertís en líder de la carrera.

Girmay guarda un record agredolç de la victòria en el Giro perquè el tap de suro de l'ampolla de prosecco es va disparar abans que el corredor l'obris per regirar

el líquid i celebrar la victòria. Li va impactar a l'ull i va haver d'abandonar la carrera. Des d'aleshores, sigui prosecco, xampany o cava, les ampolles s'entreguen obertes als ciclistes.

Oberta també estava la victòria d'una etapa massa llarga, 230 quilòmetres, la més extensa d'aquest Tour; un dia en què els corredors, que dormien majoritàriament a Bolonya, van haver de matinar i esmorzar als autocars per anar a Piacenza, embussos inclosos, a 152 quilòmetres. Estava en joc la distinció de millor velocista, una cosa per a la qual lluitaven esprinters com Jasper Philipsen, Fernando Gaviria (segon a l'etapa), Sam Bennett o Mads Pedersen. I, sobretot un mite vivent de la velocitat, Mark Cavendish, que persegueix batre els 34 triomfs d'etapes de Tour d'Eddy Merckx, estan empatats, però fins ara només se l'ha vist endarrerit.

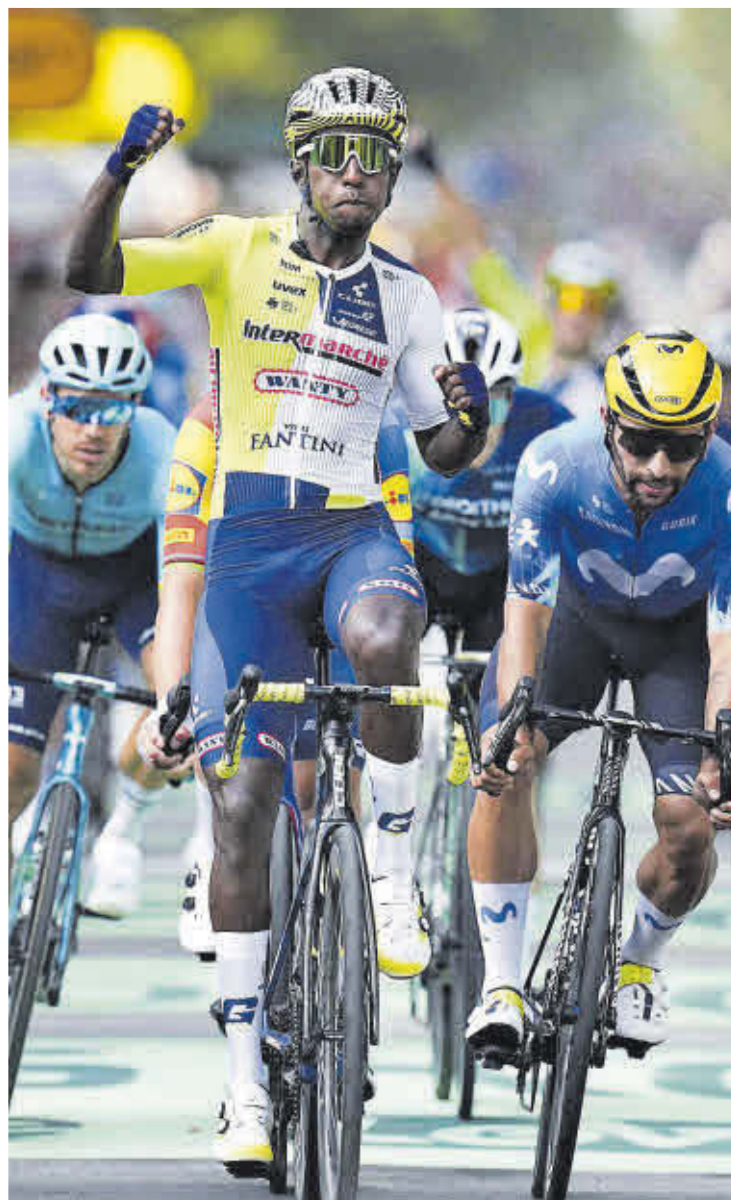
Arribada accidentada

Girmay, en una etapa sense atacs, una llauna prèvia només alegrada per l'energia dels últims 10 quilòmetres, estava disposat a passar a la història, per Eritrea, on el Tour se segueix amb passió. I per complir el somni pel qual es va fer ciclista, art que li va inculcar el seu pare, un boig de la competició entre bicis. Guanyar en el Tour, ser el tercer africà en fer-ho, tot i que els altres dos eren blancs.

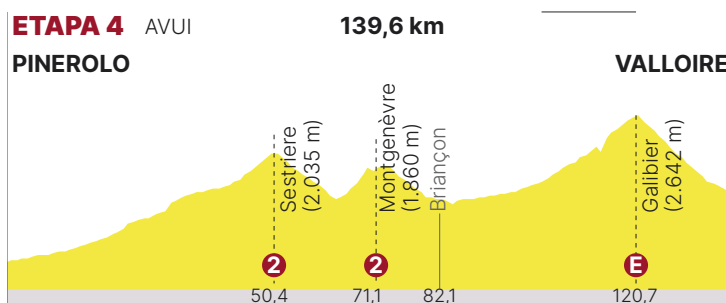
Va passar en un esprint amb accidents inclosos. A 2,3 quilòmetres, una caiguda va partir el pilot. Al darrere es van quedar tots menys Carapaz que volia creuar la meta abans que Tadej Pogacar, líder per accident, perquè no volia encara la primera posició.

Girmay movia la bici a 63,3 per hora amb el motor de les cames. Gaviria, l'esprinter colombià del Movistar, mirava de reivindicar-se per confirmar l'estranyesa que va produir la seva alineació en l'equip espanyol. Poc li va faltar, però era el dia del corredor eritreu.

Avui tot canvia. Ja fa uns anys que als organitzadors del Tour, Vuelta o Giro no li cauen els anells a l'hora de col·locar etapes d'alta muntanya sense temps a



Girmay celebra el seu triomf a Torí, per davant de Gaviria (Movistar).



Carapaz, que va caure a prop de la meta, va entrar abans que Pogacar i és el nou líder

entrar en calor. En la quarta etapa arriba el llegendari Galibier, acompanyat de Sestriere i de Montgenèvre. Gairebé res. Torna l'espectacle Pogacar-Vingegaard. Del cim del Galibier a la meta de Valloire hi ha 19 quilòmetres en descens. ¡Quin dia! ¡Més llenya! És el Tour. ■

Apunt

Nico Williams, delatat



Lluís Carrasco

Diumenge, els culers que com jo disfrutem del futbol i seguim l'Eurocopa amb interès però sense la passió de sentir íntimament uns colors i contemplem l'esdevenir dels partits més en clau blaugrana que en sentit patriòtic vam quedar impressionats i fins i tot atordits amb una relació que comença a resultar sospitosament càlida i visiblement divertida.

Allà els tenen: Nico Williams i el nostre Lamine Yamal han creat una dupla desacomplexada, canalla i despistada que està enlluernant tot Europa. Quant al joc, ja se segueixen i persegueixen amb la mirada, es busquen esquivant dificultats i rivals com el riu busca el mar esquivant penyes, turons i barreres, riuen i somriuen, i arriben a alternar-se posicions amb l'atreuiment que els dona la seva insultant joventut, fins al punt que un, de vegades, té la sensació que roten pel camp com qui fa una barabassada, sense la més mínima consigna tècnica, directora, instrucció o autorització del seu propi seleccionador... Una rebellia deliciosa.

I entre bromes, cops de colze i complicitats, allà em tenen a mi, en altre temps esquiu i desinteressat dels idil·lis de *La Roja*, amb el somriure clavat a la cara fixant-me no només en com disfruten, sinó també que ho fan de manera inseparable.

Aquest navarrès, de pell negra, faccions atractives, somriure contagiós, rastres simpàtiques i puntes cremades... ¡Comença a fer pinta de culer!

Potser els sorprèn (acabava contracte el 30 de juny), va renovar fa només uns mesos coneixent l'interès blaugrana, ho sé... Però no em preguntin per què, que els aviso que el xaval de sobte, fa pinta de culer. ¿I amb quins diners el paguem? Preguntaran d'altres... I no els sé respondre, de veritat que no tinc ni idea de com abonar la seva milionària llibertat en aquest moment de penombra financera, però a mi no m'enganya... Li brillen els ulls de manera especial, li ballen les cames, se li arqueja el cap quan mira el porter rival... I sense tenir cap informació, o gairebé, em fa l'efecte que aquest xaval fa pinta de culer. ■

Classificacions

Tercera etapa

1. B. Girmay (Eri/Int) 5.26.48 h.
2. F. Gaviria (Col/Mov) m. t.
3. A. De Lie (Bèl/Lot) m. t.
4. M. Pedersen (Din/Lid) m. t.
5. D. Groenewegen (PB/Jay) m. t.

General

1. R. Carapaz (Equ/Edu) .15.20.18 h.
2. T. Pogacar (Esl/UAE) m. t.
3. R. Evenepoel (Bèl/Sou) m. t.
4. J. Vingegaard (Din/Vis) m. t.
5. R. Bardet (Fra/Dsm) a 6 s.

Escalada. Climbing Madrid



CARLOS SORIA

ESCALADOR

És una de les grans icones nacionals de l'univers de l'escalada i, als seus 85 anys, suma 12 vuitmils i ha superat un accident greu: «vaig al rocòdrom a les 07:00h»

«Vull tornar a les muntanyes»

Dolores García-Bouza

«El 17 de maig passat va fer un any del meu accident. Estic formidablement bé i molt agraït a tota la gent que m'ha ajudat. Moltes persones em diuen que deu ser una cosa que dec voler esborrar de la ment, però la veritat és que sent una cosa no desitjada, és una experiència que no vull oblidar. Sortir viu d'un accident a 7.700 metres, amb una fractura oberta...». Amb aquesta lectura d'un episodi que li va poder costar la vida, no és casualitat que Carlos Soria Fontán (Àvila, 5 de febrer de 1939) desprengui una vitalitat magnètica i inspiradora. Als seus 85 anys té la il·lusió intacta per pujar més muntanyes i conquerir nous sostres.

Fa un any, quan ja veia de prop el cim del Dhaulagiri –el seu tretzè vuitmil–, va saltar pels aires arrossegat per un xerpa que va caure. Es va trencar la tibia i, a 7.700 metres, li van comunicar que cap helicòpter podia pujar a rescatar-lo. «Les deu primeres hores, sense rescat, vaig suportar un dolor que no podia ni imaginar. Arrossegant-me, sense poder caminar...» fins que dos amics polonesos (Bartek Ziemiński i Oswald Pereira) van ajudar a baixar-me fins als 6.100 metres, on ja va poder evacuar-lo l'helicòpter del també amic Simone Moro. Mentrestant, dolor, crits, estat de xoc i la pitjor sensació que Carlos ha viscut en una muntanya.

La trajectòria de Carlos, i d'altres de grans, ha contribuït a regar la llavor de l'escalada a Espanya, que acaba d'assolir un dels seus grans cims amb la celebració de l'esdeveniment Climbing Madrid, el macrofestival més gran dedicat mai a l'especialitat, que ha tingut lloc a la Comunitat de Madrid, a la localitat d'Arroyomolinos, del 10 al 16 de juny.

«L'escalada ha anat progressant»

D'això ja en fa una volta al sol, ara es prepara diàriament i, normalment, els seus dies comencen quan a les 7 del matí trepitja un rocòdrom com a part inicial del seu entrenament. «He escalat tota la meua vida, des de petit. M'encanta i ara m'ha anat molt bé per fer part del meu entrenament», indica Carlos, una persona que ha vist l'evolució que ha viscut l'escala-



da a Espanya. «L'escalada ha anat progressant. Tot ha canviat, de la mateixa manera que ara hi ha més cotxes, ara també hi ha molta gent escalant. És un canvi que em sembla lògic». A més, afegeix, «ara els rocòdroms estan molt ben organitzats. La primera vegada que vaig anar a un rocòdrom urbà modern em semblava que era en un altre país, obrint a les 7.00 hores, com estan muntades les instal·lacions, el terra, l'espai per a nens... Hi ha sempre molt bon ambient, et trobes amb la gent, converses...»

Carlos Soria té el seu camp base establert a Morzarzal, poble de la serra madrilenya al qual es va mudar quan va deixar de treballar a la capital. Va canviar la M30 per vistes al Telégrafo, la muntanya més pròxima a casa seva i a la qual puja també pràcticament diàriament –després

«L'escalada ha anat progressant. Tot ha canviat i, de la mateixa manera que ara hi ha més cotxes, també hi ha més gent escalant.»

d'escalar– com a part de la seva preparació.

La base de la vida: moure's i alimentar-se bé

La seva filosofia de vida als 85 anys és la mateixa de sempre. «Tot el que sigui moure's i fer esport em sembla una gran idea. És la base de la vida, alimentar-se correctament i fer exercici. I a mi, que m'agrada tant escalar, ja que jo ho veig com un gimnàs però molt divertit», raona qui té intenció de sortir aviat a divertir-se a algun dels cims més alts de la Terra.

Ja s'han tancat totes les ferides de la cama – «estan lletges, però tancades» – i a la seva ment ara mateix «hi ha de tot. Vull tornar a les muntanyes. M'estic recuperant escalant, fent costes, amb fisioterapeuta, quiropràctic, fent pilates... He

perdut molt equilibri físic i mental; de força no tant, perquè em moc molt, però he de recuperar-me del tot». Per això no es posa terminis, però el dia a dia li diu que va fent passos cap al Carlos Soria que va estar a punt de conquerir el cim del Dhaulagiri.

Amb el mateix esperit de superació i motivació de qui puja una paret per primera vegada, Soria afronta aquesta recta final de la seva recuperació. I, com s'ha esmentat al principi del text, no està sol ja que ve acompanyat per l'exèrcit de la «meua gent», aquesta que l'ha ajudat a tornar a caminar i amb els seus gestos d'afecte durant l'últim any li ha recordat la cordada tan gran que lidera. Amb aquest reconeixement, és normal que aquest últim any hagi viscut «una experiència que no vull oblidar».

SÈRIES

Secrets, mentides i amors

Aquesta fosca comèdia britànica explora les complexes dinàmiques de quatre germanes en l'encantadora ciutat de Margate (un entorn costaner vibrant i assolellat) i les seves relacions femenines multigeneracionals. Trish, la germana gran (Freema Agyeman), espera el seu tercer fill amb la seva parella, Spence. Convençuda que serà una nena, organitza una extravagant reunió amb les seves germanes Clare i Leila, la seva mare i la seva respectada àvia. Però un gir inesperat succeeix quan Mel, interpretada per la cantant Lily Allen, torna per sorpresa a Margate des de París. Les revelacions i secrets que porta amb si amenacen amb desestabilitzar a aquesta família treballadora.

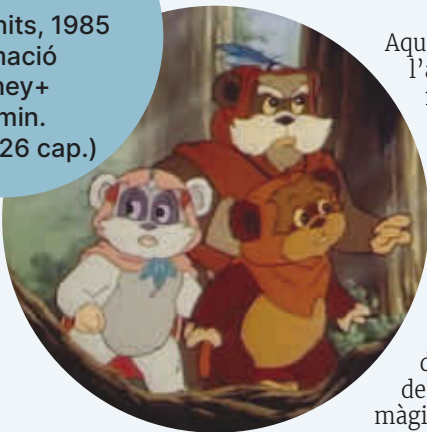
Dreamland

Regne Unit, 2023
Comèdia
Skyshowtime
30 min.
(T1. 6 cap.)



Star Wars: Ewoks

Estats Units, 1985
Animació
Disney+
23 min.
(T1-T2. 26 cap.)



Tornem al Bosc d'Endor

Aquesta sèrie clàssica preescolar pionera en l'animació de Star Wars es va estrenar en el seu moment conjuntament amb una altra producció, Droids, que segueix les aventures de R2-D2 i C-3PO. El protagonista és Wicket, l'ewok que es troba amb Leia en El Retorn del Jedi. Juntament amb els seus amics Teebo, el poeta somiador, la princesa Kneesaa, futura líder, l'aprenent de mag Teebo, i Latara, l'aspirant a músic, viuen increïbles aventures a la vila de l'Arbre Brillant. Els veurem trobant-se amb criatures extraordinàries, enfrontant-se als malvats dulkos dels pantans, defensant la seva vila d'enemics màgics o resistint heroïcament els atacs imperials.

Una gran aventura espacial

Basada en la sèrie de novel·les de James S. A. Corey, està ambientada en un futur on la humanitat ha colonitzat el sistema solar. Mart i la Terra són les potències dominants, mentre que la mineria i les colònies espacials són una realitat. Entre elles, Ceres, una colònia la població de la qual viu oprimida. La desaparició de Julie Mao, una jove acabada convertida en activista política, uneix les vides del detectiu Joe Miller (Thomas Jane), el capità de la nau Rocinante James Holden (Steven Strait), i la hàbil política de l'ONU Chrisjen Avasarala (Shohreh Aghdasloo). Junts, resolen una conspiració que amenaça la supervivència de la humanitat.

The Expanse

Estats Units, 2015
Ciència ficció
Prime Video
60 min.
(T1-T6. 62 cap.)

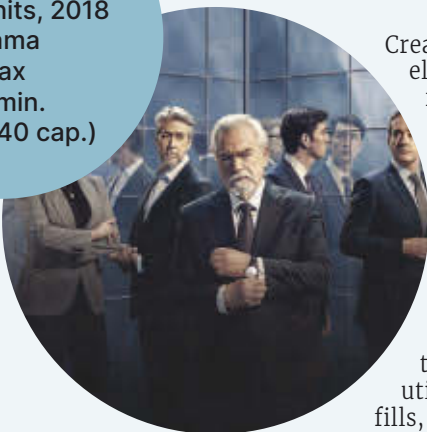


Històries d'ambició, poder i política

Creada per Jesse Armstrong, aquesta sèrie segueix els Roy, una família extremadament rica i poderosa, encara que també disfuncional, que controla el conglomerat mediàtic WayStar Royco. En el centre de la trama es troba Logan Roy (Brian Cox), el patriarca de la família, fundador de l'imperi, del qual ha mantingut el control durant dècades. Logan és un home fred i calculador que constantment sotmet als seus fills a proves per a determinar qui serà l'hereu del seu imperi. Però els germans s'esforcen per establir aliances entre ells i amb altres accionistes, mentre Logan utilitza la tàctica de dividir i enfrontar als seus fills, exposant les seves misèries.

Succession

Estats Units, 2018
Drama
Max
60 min.
(T1-T4. 40 cap.)



LES PEL·LÍCULES DE TV



Pel·lícula d'acció protagonitzada per Sylvester Stallone.

Plan de escape III

22.00 hores. | PARAMOUNT

De John Herzfeld. Amb Sylvester Stallone, Dave Bautista, 50 Cent, Jin Zhang, Harry Shum Jr., Devon Sawa, Jaime King. EUA, 2019. Acció, 97 minuts

►L'expert en seguretat Ray Breslin és contractat per rescatar la filla d'un magnat de la tecnologia de Hong Kong que ha estat segrestada i posada sota custòdia en una presó de Letònia.



Steve Martin i Michael Caine en una escena de la pel·lícula.

Un par de seductores

22.45 hores. | BE MAD

De Frank Oz. Amb Steve Martin, Michael Caine, Glenn Headly. EUA, 1988. Comèdia, 110 minuts

►Lawrence Jemison és un seductor professional que, fent ús d'unes tècniques molt estudiades, opera a la Riviera francesa estafant dones amb un seguit de negocis que mai arriben a bon port. No obstant això, al Jemison aviat li surt un ferm competidor, Fedy Benson, un estrany que posa en situació de risc la seva manera tranquil·la, agradable i fàcil de guanyar-se la vida.



Film del 2017 protagonitzat per Tom Cruise i Russell Crowe.

La momia

22.55 hores. | FDF

D'Alex Kurtzman. Amb Tom Cruise, Russell Crowe, Annabelle Wallis, Sofia Boutella, Jake Johnson, Courtney B. Vance. EUA-Xina-Japó, 2017. Aventura, 111 minuts

►Després de romandre molt de temps sepultada a les profunditats del desert, una princesa d'una antiga civilització es desperta en l'actualitat per venjar-se d'aquells que li van arrabassar el destí.



Pel·lícula de 2009 dirigida per Michael Mann.

Enemigos públicos

23.00 hores. | TVE-1

De Michael Mann. Amb Christian Bale, Christian Stolte, Jason Clarke, Johnny Depp, Stephen Graham, David Wenham, John Judd, Stephen Dorff, Michael Vieau, John Kishline, Carey Mulligan, James Russo, Giovanni Ribisi, Wesley Walker, John Scherp. EUA-Japó, 2009. Drama, 140 minuts

►Ningú no semblava capaç de detenir la banda de Dillinger. Malgrat que les aventures de la banda de Dillinger emocionaven a molts, J. Edgar Hoover va veure en la captura del fora de la llei una oportunitat de convertir el Bureau of Investigation en el que avui és el FBI.



Imma Cuesta dona vida a Ruth, la protagonista.

3 bodas de más

22.55 hores. | NOVA

De Javier Ruiz Caldera. Amb Imma Cuesta, Martiño Rivas. Espanya, 2013. Comèdia, 94 minuts

►En un mes, la Ruth ha viscut el pitjor dels seus malsons. Els seus tres antics xicots, un al·lèrgic al compromís, un surfista i un transsexual convertit en una bellesa escultural, s'han casat.



¿Quant val un dit de la Pantoja?

Va anunciar aquest cap de setmana Emma García, la presentadora del programa *Fiesta* (Telecinco), que ens oferirien una gran entrevista en exclusiva amb Julián Muñoz. Van ser a penes tres o quatre preguntes, un minut de televisió, però suficients, això sí, perquè veiéssim l'estat físic en què es troba.

De fràgil aparença, tremendament demàcrat a causa del càncer que li ha sobrevingut, recolzant-se sempre en algú per poder caminar, van explicar que a la pregunta «¿com estàs, Julián?» va contestar que «amb data de caducitat». La resta va ser una conversa llampec que va acabar de seguida perquè Muñoz, molt cansat, va assenyalar: «No parlaré més, ja em perdonaràs». Ha sigut, en efecte, una entrevista flaix. Potser buscaven impressionar-nos mostrant-nos el seu aspecte actual. En aquest sentit ho han aconseguit. Hem vist un Julián Muñoz consumit, macilent, trencat...

Poc després d'aquest trist retrat existencial,



Les joies d'Isabel Pantoja (Telecinco).

Emma García, canviant de registre, va anunciar en to vibrant: «¡I ara ens ficarem en el joier d'Isabel Pantoja!». ¡Ah! I amb l'ajuda d'un gemmòleg es van posar a analitzar les joies que lluia la Pantoja en una selecció de fotos variades. El famós cordó gruixut, per exemple, amb cap de Crist penjant, d'or pur, que sempre portava Paquirri penjat al coll, aquest del qual va dir Bárbara Rey fa dues setmanes, a *Lazos de sangre* (TVE1), que en els seus moments d'in-

timitat amb el torero havia d'anar amb compte, perquè «amb el vaivé et podia deixar sense dents». També van repassar les arracades d'or i turqueses que segons van assenyalar eren de la radiofonista Encarna Sánchez. I a cada peça analitzada n'afegien el valor de mercat: 7.000, 8.000, 12.500 euros, i així molta estona. Però la gran peça va ser l'anell que va lluir la Pantoja el dia del seu casament, juntament amb l'aliança de Cartier, una joia prodigiosa. Emma, enlluernada, va preguntar: «¿I quant val aquest dit de la Pantoja?». I el gemmòleg va respondre que si els diamants eren de dos quirats, el dit valia tranquil·lament 40.000 euros, pel cap baix.

¡Ah! Quin contrast els va sortir en una mateixa tarda dominical. Les rutilants i caríssimes joies de la Pantoja, combinades amb el depauperat i pàl·lid rostre d'aquell que va ser anomenat el seu *Cachuli*, quan anaven tots dos cavalcant per l'Ajuntament de Marbella, com si fos la seva prada particular. ■



Aigües de Barcelona
La gestió responsable

Fem més de 30 controls de qualitat cada 5 minuts.
Així garantim la millor aigua per a tu i per al planeta

LA 1	TV3	ANTENA 3	CUATRO	TELE 5	LA SEXTA
6.00 Telediario matinal. Amb Sirún Demirjian i Àlex Barreiro. 8.00 La hora de La 1. 10.40 Mañaneros. 14.00 L'informatiu. Amb Aina Galduf. 14.10 Ahora o nunca. 15.00 Telediario 1. Amb Alejandra Herranz. Esports: Ana Ibáñez. 15.45 L'informatiu. Amb Aina Galduf. 16.10 El tiempo.	6.00 Notícies 3/24. 8.00 Els matins. 10.30 Tot es mou. 13.50 Telenotícies comarques. Amb Núria Solé. 14.30 Telenotícies migdia. Amb Raquel Sans i Xavi Coral. Esports: Marta Bosch i Francesc Mauri. 15.35 Cuines 16.00 Com si fos ahir. 16.40 El Paradís de les Senyores.	6.00 Ventaprima. 6.15 Las noticias de la mañana. 8.55 Espejo público. 13.20 Cocina abierta con Karlos Arguiñano. 13.45 La ruleta de la suerte. 15.00 Antena 3 Noticias 1. 15.30 Deportes. 15.35 El tiempo. 15.45 Sueños de libertad. 17.00 Pecado original. 18.00 Y ahora Sonsoles. 20.00 Pasapalabra.	7.00 Love Shopping TV Cuatro. 7.30 ¡Toma salami! 8.35 Callejeros viajeros. 10.15 Viajeros Cuatro. 11.30 En boca de todos. 14.00 Noticias Cuatro. Amb Alba Lago. 14.55 ElDesmarque Cuatro. Amb Manu Carreño. 15.10 El tiempo. 15.30 Todo es mentira. Amb Marta Flich i Pablo González Batista.	6.10 Reacción en cadena. Amb Ion Aramendi. 7.00 Informativos Telecinco 8.55 La mirada crítica. 10.30 Vamos a ver. 15.00 Informativos Telecinco. Amb Ángeles Blanco. 15.25 ElDesmarque Telecinco. Amb Lucía Taboada. 15.35 El tiempo. 15.50 Así es la vida. 17.00 TardeAR. 20.00 Reacción en cadena.	7.00 Previo Aruser@s. 9.00 Aruser@s. 11.00 Al rojo vivo. 14.30 La Sexta noticias 1ª edición. 15.15 Jugones. 15.30 La Sexta meteo. 15.45 Zapeando. 17.15 Más vale tarde. 20.00 La Sexta noticias 2ª edición. 21.00 La Sexta Clave. 21.20 La Sexta meteo. 21.25 La Sexta deportes.
16.15 Salón de té La Moderna. 16.45 La Promesa. 17.40 UEFA Euro 2024. Romania-Països Baixos. Prèvia i partit (18.00h.). En directe. 20.00 Camino a Berlín. 20.30 Telediario 2. Amb Marta Carazo.	17.25 Planta baixa. 19.00 Atrapa'm si pots. 20.00 Tens un minut? 21.00 Telenotícies vespre. 22.10 Nits Sense ficció. <i>Matusalem.</i> 23.15 Nits Sense ficció. <i>L'home que va robar el cervell d'Einstein.</i>	21.00 Antena 3 Noticias 2. 21.30 Deportes. 21.35 El tiempo. 21.45 El hormiguero 3.0. 22.45 Hermanos. 2.30 The Game Show.	18.30 Tiempo al tiempo. 19.55 Noticias Cuatro. 20.45 ElDesmarque Cuatro. 21.00 El tiempo. 21.10 First Dates 22.50 Código 10. Espai que aborda diversos casos actuals i històrics de successos.	21.00 Informativos Telecinco. Amb Carlos Franganillo. 21.35 El tiempo. 21.45 ElDesmarque Telecinco. 22.00 Supervivientes All Stars: Tierra de nadie. 1.55 Casino Gran Madrid Online Show.	
20.40 UEFA Euro 2024. Àustria-Turquia. Prèvia i partit (21.00h.). En directe. 23.00 Cine. <i>Enemigos públicos.</i> 1.05 Cine. <i>El crucero de los sueños: Antigua.</i>	0.20 Más 324. 2.20 Notícies 3/24. 2.55 Copa América. Brasil-Colòmbia. Comentaris: Jordi Sunyer, Àlex Castells i Agustí Alabès. Des del Levi's Stadium. En directe.		2.20 The Game Show. Amb Cristina Porta, Gemma Manzanero i Aitor Fernández. 3.00 En el punto de mira. Programa de reportatges en què un equip de reporters fa investigacions en profunditat.	2.20 Supervivientes All Stars. Diario. 2.55 El horóscopo de Esperanza Gracia. Amb Esperanza Gracia. 3.00 Love Shopping TV 4.00 Miramimúsica.	

LA 2	SX3	CLAN	BETEVÉ	33
08.00 Grans documentals. <i>La vida als rius africans.</i> 08.45 Agrosfera. 09.30 Aquí hay trabajo. 09.55 Guardianes del patrimonio. 10.25 Arqueomanía. 10.55 Megaestadios de Europa. 11.45 Al filo de lo imposible. 12.15 La 2 express. 12.20 Mañanas de cine. <i>Joe Dakota.</i> 13.45 El Camino del Cid: diario de una ciclista. 14.25 Las rutas de Verónica. 15.20 Saber y ganar. 16.05 Tour de France. 17.45 Turisme rural al món. 18.15	L'altaveu d'estiu. 18.35 El Paraíso de las Señoras. 19.15 El Paraíso de las Señoras. 19.55 La carrera de la vida. 20.25 La 2 express. 20.30 Diario de un nómada. Las huellas de Gengis Khan. 21.00 Diario de un nómada. Las huellas de Gengis Khan. 21.30 Cifras y letras. 22.00 Lo que soy. 23.15 LateXou con Marc Giró. 01.30 Conciertos de Radio 3. 02.00 Zoom tendencias. 02.35 Documenta2. <i>Diario de una abeja.</i>	14.14 Héroes a medias. 14.26 Bob Esponja. 15.34 Los Argonautas y la moneda de oro. 15.56 100 Cosas que hacer antes de ir al instituto. 16.16 Knight Squad. 16.59 Peppa Pig. 17.18 Hello Kitty, super style! 17.52 El gran show de Baby Shark. 18.14 Petronix. 18.38 Las pistas de Blue y tú. 19.00 Los Pitufos. 19.24 Polinópolis. 19.46 Tara Duncan. 19.58 Tara Duncan. 20.09 Pat, el perro. 20.25 Los superminihéroes.	12.00 Terra fèrtil. 12.30 Cinema d'estiu. <i>The good girl.</i> 14.00 BTV Noticias migdia. 14.30 La porteria. 15.30 Clàssics sense interrupcions. <i>Oro en barras.</i> 16.50 Oh my goig! 17.20 Plaça Tísner Collection. 17.40 L'hora del podcast. 18.30 Via 15. 19.30 BTV Noticias vespre. 19.55 El temps. 20.00 Va passar aquí. 20.35 Cinema d'estiu. <i>Cadillac Records.</i> 22.15 Primera sessió. <i>Supercondriaco.</i> 00.00 La porteria. 00.55 Vist des del cel.	19.15 Projecte Beta. 19.26 Al mar. <i>Preparats per a la Copa Amèrica!</i> Presenta Carlota Bruna. 19.37 Kuruko i el bàsquet. 20.00 Haikyuu!! <i>La decisió; El retrobament entre gats i corbs.</i> 20.45 Campus 12. 21.09 El detectiu Conan. 21.55 El gran dictat. Presenta Òscar Dalmau. 22.15 De peus a terra, amb Zac Efron. <i>Sardenya.</i> 23.00 L'Amazònia. <i>El paradís perdut.</i> 23.45 Km33. <i>Portugal. Tan proper, tan captivador.</i>

Llimona & vinagre

Margarita Robles

MINISTRA DE DEFENSA



PER ALFONSO GONZÁLEZ JEREZ

La doble carrera

Margarita Robles porta 30 anys entre els tribunals i la política i mai ha perdut pistonada. Gràcies a la laxitud de la normativa espanyola al respecte, Robles, nascuda a Lleó el 1956, ha pogut sortir de la carrera judicial per participar en la política activa per després tornar a l'Administració de justícia i, després d'uns anys, tornar als càrrecs públics, sempre de la mà del PSOE, partit en el qual mai ha militat. Quan Pedro Sánchez la va nomenar ministra el juny del 2018 va ser descrita com un referent del sector tecnocráticoconservador del nou gabinet, juntament amb Nadia Calviño, ministra d'Economia; Pedro Duque, ministre de Ciència i Innovació, i Fernando Grande-Marlaska, ministre de Justícia.

Era una època més ingènua en què molts s'empassaven una classificació com aquesta. Aca- baríem veient Nadia Calviño fen mítings vermella d'entusiasme, Grande-Marlaska defensant les derivacions en calent dels migrants a l'Estret i Margarita Robles combinant les lloances a l'Exèrcit amb els atacs al PP, que tot és aliment. Tot i així, continua sent, sens dubte, la ministra retòricament i ideològicament més discreta. I una de les que més valora el president Sánchez.

Amb un expedient acadèmic quallat d'excel·lents i matrícules d'honor, Margarita Robles va guanyar les oposicions a jutge amb el número u de la seva promoció el 1981. En aquell moment només hi havia tres jutgesses a tot Espanya. Als 34 anys ja va ser

Robles, després d'una sessió de control al Govern al Congrés dels Diputats, el juny passat.

presidenta de l'Audiència Provincial de Barcelona. Va començar en política en els foscos anys finals del felipisme. En la guillardura declinant de llavors a Felipe González no se li va acudir altra cosa que fusionar els ministeris de Justícia i Interior i posar un jutge al capdavant d'aquella atrocitat, Juan Alberto Belloch, l'aspecte vampíric del qual accentuava una infinita ambició. A Robles li van oferir el càrrec de sotssecretària de Justícia en aquella tessitura i va acceptar. I va haver de fer-ho molt bé perquè el biministre la va proposar 10 mesos després com

a secretària d'Estat d'Interior. Robles es va creure o va fingir creure's el relat de la regeneració democràtica del moribund Govern i va impulsar la investigació del segrest i assassinat de José Antonio Lasa i José Ignacio Zabala. El cavallerós José Luis Corcuera va arribar a afirmar que li hagués donat dues hòsties a la secretària d'Estat «si no fos una senyora».

Respecte dels caps militars

El 1996 va tornar a la judicatura i va recomençar una carrera brillant: jutge del Contenciós Administratiu de l'Audiència Na-

cional, magistrada del Tribunal Suprem, vocal del Consell General del Poder Judicial. No obstant, va aprofitar la primera ocasió per ficar-se de nou en política: diputada per Madrid en les eleccions del 2016. Després de tantes anades i vingudes Robles havia desenvolupat prou quall per sol·licitar en la seva excedència que li guardessin la plaça en el Tribunal Suprem. L'hi van negar. En canvi, es va guanyar l'apreci de Sánchez al ser un dels 15 diputats socialistes que van votar que no a la investidura de Mariano Rajoy. Quan Sánchez va recuperar la secretaria general

seves inicials peroracions patriòtiques i sap guardar silenci absolut quan el seu president ho necessita. Fa una setmana el Govern va deixar sol el rei Felip en una visita oficial a les repúbliques bàltiques. Sorprenentment no el va acompanyar cap ministre. Tampoc Robles, que no obstant es va incorporar l'últim dia del viatge a la comitiva reial. Sembla una grolleria, però és una desidiosa imprudència política i protocol·lària. Per descomptat, Robles, en posició de fermes, ha complert el deure de no donar cap explicació de la barrabassada. ■

Jose Luis Roca



Molt més que salut mental

La secció d'El Periódico per entendre més la salut mental i el benestar emocional



SABER +